

บรรณาธิการ

หนังสือ

ภาษาจีน มีเสียง. หลักการวิจัยเบื้องต้นทางพัฒนาระบบภาษาศาสตร์และสังคมศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย, 2522.

โภเนน ภัทรภิรัมย์. คำบรรยายปริญญาโท กฎหมายอาชญาเบรี่ยน เทียนและอาชญา

วิทยา 1 - 2. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

เกียรติธรรม วัฒนสวัสดิ์. คำบรรยายปริญญาตรี กฎหมายอาชญา 1. กรุงเทพมหานคร:
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อาชญากรรมกับการป้องกัน
สังคม. รายงานการอภิปรายทางวิชาการ 7 - 9 เมษายน 2519.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

โครงการการศึกษาหัวใจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพ
มหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

จิตติ ติงศภพ. คำอธิบายประมาณฐานอาชญา ภาค 1 ตอน 2. กรุงเทพ
มหานคร: บพิษการพิมพ์, 2523.

ชาญ เสรีกุล. อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2511.

ชินวุช สุนทรสีมา. หลักและวิธีทำวิทยานิพนธ์ รายงานประจำภาค และเอกสาร
การวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2522.

บัญชีธรรม กิจปรีคานริสทร์. การเขียนรายงาน การวิจัย และวิทยานิพนธ์.

กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522.

—. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศษะสังคม ศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์. (ม.ป.ท.), 2521.

—. บทความน่าสนใจเกี่ยวกับการวิจัย. (ม.ป.ท.), 2524.

ประสบ รัตนกอร. ชีวิตและสังคม. พระนคร: โรงพิมพ์ไทยแทม, 2504.

ประสาน หลักศิลป. บัญชาสังคม. พระนคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2504.

ประเสริฐ เมฆมนี. หลักพัฒนาภาษา. กรุงเทพมหานคร: บพิชการพิมพ์, 2523.

—. สำรวจและการบันทึกข้อมูล. กรุงเทพมหานคร: บพิชการพิมพ์, 2523.

แผนกอิสระสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. เอกสารทางวิชาการสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา. กรุงเทพ: พระนครการพิมพ์, 2524.

พรชลี คุณานุกร. ภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2523.

"พระบรมราชโองการ ประกาศเรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. 2525-2529)." ราชกิจจานุเบกษา 98 (๕ ตุลาคม 2525):

5-32.

"พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. 2522)." ราชกิจจานุเบกษา 96 (25 มีนาคม 2522): 1.

"พระราชนิรภูติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522." ราชกิจจานุเบกษา 96 (14 พฤษภาคม 2522): 1 - 43.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493. พิมพ์ครั้งที่ 18.

กรุงเทพมหานคร: นนพชัย, 2523.

ราชทัณฑ์, กรม. กฎหมายในหน้าที่กรมราชทัณฑ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ราชทัณฑ์, 2523. (ในงานทดสอบพระกฐินพระราชทาน 12 พ.ย. 23).

ราม จุฬา ธรรมศาสตร์. รที 24. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์, 2524.

วิเชียร เกษุลิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เรือนอักษร, 2524.

สง่า ลีนะสมิต. อาชญาวิทยาและทัณฑิยาพิสูจน์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

สมพงษ์ เกษมลิน. ข้อแนะนำในการเขียนรายงาน ภาคบันพันธ์และวิทยานิพันธ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2524.

สัก กอ แสงเรือง, ผู้ร่วบรวม. ประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แล้วสุทธิการพิมพ์, 2520.

สีดา เจริญ. สังคมศาสตร์ วิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แฟร์พิพยาอินเตอร์เนชันแนล, 2520.

สีดา สอนศรี. ข้อแนะนำบางประการสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

ฤชาติ ประสิทธิรัตน์ และคณะ. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา พานิช, 2523.

———. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สุภาพ วากเขียน. วิธีวิจัยและสถิติทางการวิจัยในศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2523.

———. แนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรประเสริฐ, 2523.

สุวรรณ สุวรรณเวช. หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ แนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์ รายงานทางวิชาการ และรายงานประจำภาค. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

อุวิทย์ นิมนาน้อย และคณะ. อาชญาวิทยาและทัณฑิเวท. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

เสริน บุญยะทิคานนท์. การกระทำเด็กในสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เคลื่อน บล็อกเนลเพรส, 2523.

เสริมครี เจริญยudit. การวิจัย และบรรณาธุกกรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงจันทร์, 2524.

เสถียร วิชัยลักษณ์ และลีบวงศ์ วิชัยลักษณ์. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2475 - 2521. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นิติเวช, 2522.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. พระนคร: โรงพิมพ์ส่วนห้องถิน กรมการปกครอง, 2512.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอัญญา 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2523.

นิติศาสตร์และการค่างประเทศ. พระบรมราชโองการ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2514.

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

อุดมปัญญา. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: บารมีการพิมพ์, 2524.

อนันต์ แคงโสภา. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2521.

อรัญ สุวรรณบุณยา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2518.

อันนพ ภูมิรุ่ง. อาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

อุทธิศ แสนโภคิก. หลักกฎหมายอาญา : การลงโทษ. อนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพ
23 มีนาคม 2515. นครหลวงกรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมสรราษฎรานามิตร,
2515.

อุทุมพร ทองอุ่นไทย. แบบสอบถาม.: การสร้างและการใช้. กรุงเทพมหานคร:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

เอนก เชียรฤกุล. แนวทางค้นคว้าเพื่อทำวิจัยและเชียนวิทยานิพนธ์ บทความ หรือ
รายงานประจำภาค. นครหลวงกรุงเทพมหานคร: อักษรบันพิตร, 2515.

บทความในสารสาร

โภคเนน ภัทรภิรนย์. "โพยปรับ." บทบัญชีไทย (กันยายน 2516): 454-461.

รัชวัฒน์ วงศ์วัฒนาศานต์. "การควบคุมโภชนา." วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2521): 245-315.

บรรเทิง มุตพรม. "การลดโทษจำคุกทดลองชีวิต." คุณภาพ 22 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2518): 62-65.

ประชาน วัฒนานิชย์. "แนวความคิดในการลงโทษ : การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา." วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2 (2524) : 1-73.

ประเสริฐ ศรีทชารวัสดิ์. "วิธีประหารชีวิตนักโทษแบบใหม่ในเมริกา." วารสารอัยการ 47 (พฤษจิกายน 2524) : 85-86.

พิพัฒน์ จักรางกูร. "เปลี่ยนโทษกักซังเป็นโทษจำคุก." คุณภาพ 21 (มีนาคม - เมษายน 2517) : 29-41.

พัฒนาดิ พ่วงลักษณา และพนัส ทัศนียานนท์. "ทำไมกระบวนการยุติธรรมจึงล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า." วารสารอัยการ 42 (มิถุนายน 2524) : 9-21.

ถอดความจาก Why The Justice System Fail : In Efficient way of Coping with a Handful of "Savages" ในนิตยสาร Time ฉบับวันที่ 23 มีนาคม 2524 หน้า 20-23. เขียนโดย โรเจอร์ โรเชน บลาทท์.

ไพบูลย์ เพียรรูจิ. "อัตราโทษหนึ่งในสามของโทษประหารชีวิต." คุณภาพ 8 (กรกฎาคม 2504): 688-690.

ยงยุทธ ชาเรียสาร. "บรรณาธิการทดลอง." บทนัดพิทักษ์ 37 (2523): 478-484.

วิชากรณ์ แสงมณี. "การลดมาตรการส่วนโทษ." คุณภาพ 20 (มีนาคม - เมษายน 2516): 26-29.

วิศิษฐ์ ลิมานนท์. "โทษขั้นคำ." คุณภาพ 23 (มีนาคม - เมษายน 2519):

หุค แสงอุทัย. "การกำหนดโทยสำหรับความบิดในประมวลกฎหมายอาญา."

ดุลพาน 7 (สิงหาคม 2503): 931-935.

อภิรัตน์ เพ็ชรคิริ. "ร่างประมวลกฎหมายอาญาเบรี่ยบเที่ยบว่าด้วยโทยและทฤษฎีการลงโทย." วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มกราคม - เมษายน 2520): 42-53.

วิทยานิพนธ์และเอกสารอื่น ๆ

ชนันท์ ศรีธีระวิศาล. "การลงโทยประหารชีวิต." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโนติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

นพพร โพธิรังสิตยากร. "การใช้คุลพินิจของศาลในการลงโทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาโนติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

คำรำ, กรม. สถิติคดีอาญาในรอบปี พ.ศ. 2499-2523. เอกสารแสดงข้อมูลการกระทำการผิดกฎหมายทางคดีอาญา.

ราชทัณฑ์, กรม. การอบรมพนักงานคุณประพฤติอาสาสมัคร เขต 11 (26 - 27 พฤษภาคม 2522). เอกสารอัคล์ดำเนา.

วิลเลียม คลิฟฟอร์ด. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. ถอดความโดย นายเกียรติศักดิ์ วงศ์ไชยสุวรรณ.

วีระพงษ์ บุญโยภาส. "สหส์อเมริกากับปัญหาอาชญากรรม." เรียนเรียงจาก Gilbert Geis University of California; Irvine.

ไว ทาพิพย์. "ไว ทาพิพย์ กะพริบพืน." ไทยรัฐ (5 พฤษภาคม 2525): 16.

สมานพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย กับคณะกรรมการศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานสั้นเชิง การสัมมนาเรื่อง "หนังสือพิมพ์กับความอยู่รอด...?" เอกสารอัคล์ดำเนา.

BIBLIOGRAPHY

Books

Bar, Carl Ludwig von. A history of Continental Criminal Law.

New Jersey: Rothman Reprints, 1968.

Black, Henry Campbell. Black's Law Dictionary. St. Paul Minn:

West Publishing, 1979.

Clinard, Marshall B., Quinney, Richard, Criminal Behavior Systems:

A Typology, 2 nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston,
1973.

Inciardi, James A., ed. Criminology. London: Sage Publications,
1981.

Lee, Alfred McClung. Principle of Sociology, n.p. : Barnes and
Noble, 1963.

Manheim, Hermann. Comparative Criminology. Vol 1. London:
Routledge and Kegan Paul, 1965.

Marshall, Clinard B. Sociology of Deviant Behaviour. rev. ed.
New York: Holt, Rinehart and Winston, 1963.

Marshall, Clinard B., and Quinney Richard. Criminal Behaviour
Systems : Typology. New York: Holt Rinehart and Winston,
1967.

Noah Webster. Webster's New Twentieth Century Dictionary of the English Language Unabridged. Cleveland and New York: The World Publishing, 1971.

Morris, William., ed. The Heritage Illustrated Dictionary of the English Language. New York: American Heritage Publishing, 1973.

Sutherland, Edwin H., and Cressey, Donald R. Criminology. 9 th ed. n.p. : J.B. Lippincott, 1974.

Tappan, Paul W., ed. Contemporary Correction. New Youk: Mc Graw-Hill, 1951.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑.

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจของศาล
ในการลงโทษของความประพฤติ (บางประเทศ)

- ประเทศสาธารณรัฐเยอรมัน
(Federal Republic of Germany)
- ประเทศญี่ปุ่น
(Japan)
- ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
(Republic of Korea)
- ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
(Switzerland)
- ประเทศสาธารณรัฐจีน
(Republic of China)
- ประเทศอิตาลี
(Italy)

ประเทศเยอรมันตะวันตก หรือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

(Federal Republic of Germany)

ร่างประมวลกฎหมายอาญา ๑.๗. ๑๙๖๒¹

60 Basic principles in fixing Punishment.

(1) The basis for fixing a punishment shall be the guilt of the perpetrator.

(2) In fixing a punishment the court shall weigh against each other such circumstances, other than definitional elements, as speak for and against the perpetrator. Especially there shall be considered: the motives and aims of the perpetrator, the state of mind which the act be speaks and the exercise of volition involved, the extent of breach of duty, the manner of perpetration and the wrongful effects of the act, the prior life of the perpetrator, his conduct and economic circumstances, as well as his conduct after the act, especially his endeavor to make restitution.

มาตรา 60 หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษ

(1) มาตรฐานในการกำหนดโทษนั้น คือ ความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิด

(2) ในการกำหนดโทษนั้น ในศาลพิจารณาถึงสภาวะทาง ๆ นอกเหนือไปจากองค์ประกอบแห่งความผิดตามลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจจะมีส่วนบรรเทาโทษหรือเพิ่มโทษที่จะส่งแก่ผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรคำนึงถึง

¹สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, เอกสารประกอบการสอนฯ เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (พะนก. โรงพิมพ์ทองถิน, ๒๕๑๒), หน้า 211.

มูลเหตุจึงใจและจุดมุ่งหมายของผู้กระทำการความผิด สภาระทางจิตที่แสดงออกมาย่างการกระทำและการแสดงเจตนาอันเกี่ยวข้องกับการกระทำการความผิด ผู้กระทำการความผิดให้กระทำการอันเป็นการละเมิดคือหน้าที่ของคนมาน้อยเพียงใด

พฤติกรรมของผู้กระทำการความผิดและผลกระทบอันเกิดจากการกระทำการความผิด

ประวัติของผู้กระทำการความผิด บุคลิกภาพ และสภาระทางเชรชูร์กิจ การประพฤติปฏินิบัติของผู้กระทำการความผิดหลังจากการกระทำการความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามที่จะแก้ไขสิ่งที่ตนได้กระทำลง

จากประมวลกฎหมายอาญาเบอร์มันที่กล่าวมา ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เกี่ยวกับเรื่องคุลพินิจในการกำหนดโทษ เมื่อวันที่ 1 เมษายน ศ.ศ. 1970 นับว่าบทบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติใหม่และทันสมัยกว่าบทบัญญัติเดิม¹

มาตรา 13 หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษ

(1) ความร้ายแรงในการกระทำ (culpability) ของผู้กระทำการเป็นรากฐานแห่งการกำหนดโทษ และจะต้องคำนึงถึงผลซึ่งคาดว่าจะเกิดจากการลงโทษแก่ชีวิตในอนาคตของผู้กระทำการ

(2) ในการกำหนดโทษ ศาลชั้นต้นนักพูดติการณ์ซึ่งเป็นผลดีและผลรายแยกระทำการความผิด ในกรณีให้พิจารณาค้างคืนไปนี้

มูลเหตุจึงใจและความประ拯救ของผู้กระทำ

ความรู้สึกนิยมคิชชิ่ง เน้นให้จากการกระทำและจิตใจที่มีอยู่ในการกระทำขนาดของการกระทำการความผิดหนาที่

วิธีกระทำการความผิดและผลอันเป็นความชั่วของการกระทำการความผิด

¹ หยุ่น แสงอุทัย, นิติศาสตร์และการต่างประเทศ, หน้า 24-25.

ประวัติของผู้กระทำ ฐานะทางส่วนตัวและเศรษฐกิจ ตลอดจนความประพฤติ หลังการกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพ่ายแพ้ที่จะทำให้ความเสียหาย หมายไป

(3) พฤติกรรมซึ่งเป็นลักษณะขององค์ประกอบของกฎหมายจะนำมาพิจารณา
ไม่ได้

มาตรา 14 การลงโทษตัดเสรีภาพในระยะเวลาอันสั้นจะกระทำเฉพาะในการมี
ยกเว้น

ศาลจะลงโทษตัดเสรีภาพในระยะเวลาทำกิจกรรมเดือนก็ต่อเมื่อมีพฤติกรรมซึ่ง
อยู่ในการกระทำและในบุคลิกของผู้กระทำ

ถ้ากฎหมายไม่ได้กำหนดโทษปรับ หรือกำหนดโทษปรับชั้งเดียวกับโทษตัดเสรี
ภาพและไม่ควรลงโทษตัดเสรีภาพเป็นเวลาหากเดือนหรือกว่าเดือนขึ้นไปให้ศาลงลงโทษปรับ
ด้วยการลงโทษตัดเสรีภาพจะไม่เป็นความจำเป็นตามที่กล่าวไว้ในวรรคหนึ่ง

จากประมวลกฎหมายอาญา เยอรมันที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าการกำหนดโทษให้
ถือความชั่วของผู้กระทำเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ในการพิจารณาให้คำนึงถึงสภาวะการณ์อน หรือ
สิ่งแวดล้อมนานาประการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำการมิติให้เหมาะสมสมสัมพันธ์กันด้วย

ประเทศญี่ปุ่น¹

ร่างประมวลกฎหมายอาญา ก.ศ. 1967

Article 47. General Standards

(1) Punishment shall be assessed commensurate with the
culpability of the offender.

(2) Punishment shall be imposed for the purpose of

¹สันักงานสภาพัฒนาการฯ ร่วมกับ
ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, หนา 211-212.

repressing offenses and reforming and rehabilitation offenders, in light of the age, character, career and environment of the offender, the motive, method, result and impact on society of the offence, and the attitude of the offender after the offense.

มาตรา 47 มาตรฐานทั่วไป

(1) โทยจะต้องกำหนดความ严าดความร้ายแรงในการกระทำของผู้กระทำความผิด

(2) โทยจะลงเพื่อประโยชน์ในการป้องปราบการกระทำความผิด ทำให้ผู้กระทำความผิดกลับคืนมาสู่สังคมอย่างเดิม ทั้งนี้โดยคำนึงถึงอาชญากรรม และลักษณะของผู้กระทำความผิด มูลเหตุซึ่งใจ ผล และ การกระทบกระเทือนท่อสังคมของการกระทำความผิดและทำให้ของผู้กระทำความผิดภายหลังการกระทำความผิด

(3) ชนิดและขนาดของโทยจะต้องไม่เกินกว่าที่จำเป็นที่จะรักษาและเบี่ยงเบน แห่งกฎหมาย โทยประหารชีวิตจะต้องนำมาใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ นอกจากนี้ในมาตรา 48 ยังบัญญัติว่า "ในการลงโทษปรับหรือโทยปรับขนาด เบ่า ให้คำนึงถึงสินทรัพย์ รายได้และฐานะในทางการเงินของผู้กระทำความผิด"

ประมวลกฎหมายอาญาเกาหลี ค.ศ. 1953¹

Article 51

Criteria of Determination of Sentence

In determining sentence the following matter shall be taken into consideration:

1. The age, character and conduct, intellect and environment of the offender;

¹ เรื่องเคียงกัน, หน้า 215. และหมายถึงประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีที่เรียกว่า สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

2. Circumstances regarding the victim;
3. The motive, the means and the result of the criminal conduct;
4. Circumstances after the commission of the crime.

มาตรา 51

หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษ

ในการกำหนดโทษให้ศาลมานีนั้นถึงพฤติกรรม กังวลไปนี้

(1) อายุ นิสัย และความประพฤติ ศศิปัญญา และสภาพแวดล้อมของบุกร่างทำ

ความผิด

- (2) พฤติกรรมซึ่งบุญเสียหายประஸบอยู่
- (3) มูลเหตุซึ่งจิต ปัจจัย และ ผลแห่งการกระทำความผิด
- (4) พฤติกรรมหลังการกระทำความผิด

ประมวลกฎหมายอาญาสากล ค.ศ. 1938¹

ตอน 2 การกำหนดโทษ

มาตรา 63 บุพิพากษาการกำหนดโทษตามความชั่วของบุกร่างทำความผิด บุพิพากษา
คำนึงถึงมูลเหตุซึ่งจิต ประวัติ และฐานะส่วนตัวของบุกร่างทำความผิด

มาตรา 64 บุพิพากษาอาจลดโทษ เมื่อบุกร่างทำความผิดได้กระทำไปเนื่องจาก
มูลเหตุซึ่งจิตที่น่าจะมีการ汶นัดถือ

ภายใต้ความหวังกลัวของการข้อมูลทางแรงดึงดูดคำชี้แจงของบุคคลซึ่งเขามี

¹ หมาย แสงอุทัย, นิติศาสตร์และการทางประเทศไทย, หน้า 19.

หน้าที่ทองเชื่อฟังหรือมีเข้าทองพึงพา

เมื่อผู้กระทำได้ถูกเร้าใจอย่างจริงจังคุ้ยความประพฤติของผู้เสียหาย

เมื่อมีความโกรธหรือความเจ็บปวดอย่างมาก ซึ่งเกิดจากการบัญญัติไม่เป็นธรรมหรือการทำให้เจ็บเป็นเหตุให้เข้ากระทำลงไป

เมื่อผู้กระทำได้แสดงให้เห็นว่าเข้าเสียใจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ชัดเจนความเสียหายเท่าที่คาดหมายให้เข้าใจได้

เมื่อระยะเวลาได้ผ่านไปนานตามสมควรและผู้กระทำความผิดได้ประพฤติเป็นคนดีตลอดระยะเวลาดังกล่าว

ประมวลกฎหมายอาญาจีน¹

มาตรา 57 ในเมื่อมีคำพิพากษาลงโทษให้พิจารณาพฤติกรรมทั้งปวงแห่งคดีและให้สนใจเป็นพิเศษในหัวข้อดังท่อไปนี้ ในการพิจารณาความหนักเบาแห่งคำพิพากษา

1. มูลเหตุกุจจุจิ สำหรับการกระทำความผิด
2. ความมุ่งหมายของ การกระทำความผิด
3. ความบัญญัติในขณะกระทำความผิด
4. ปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำความผิด
5. ความเป็นอยู่ในการดำรงชีพของผู้กระทำความผิด
6. ความประพฤติของผู้กระทำความผิด
7. ความรู้ทั่วไปของผู้กระทำความผิด
8. ความล้มเหลวทางบุคลิกภาพที่กระทำความผิดและผู้เสียหาย
9. อันตรายหรือความเสียหายที่เกิดจากกระทำการกระทำความผิด
10. ความประพฤติของผู้กระทำความผิดภายหลังการกระทำความผิด

¹ เรื่องเดียวกัน หน้า 23. และหมายถึงจีนคณะชาติหรือจีนใหญ่วันหรือสาธารณรัฐจีน (Republic of China)

มาตรา 58 ถ้าจะลงโทษปรับให้คุณนึงถึงความสามารถในการเงิน
ประโภชน์ที่จำกัดความมีค่าจะได้รับจากการกระทำความผิด โดยเพิ่มเติมจากบทบัญญัติ
แห่งนากากอน ถ้าประโภชน์ที่ได้รับเกินกว่าโทษขั้นสูง อาจเพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้นตามที่
เห็นสมควรภายในขอบเขตแห่งประโภชน์ที่ได้รับมา

ประมวลกฎหมายอาญาอิทธิพล ๑.๕. ๑๙๓๑¹

บทที่ ๑

การกำหนดโทษและการลงโทษ

มาตรา 132 ผู้พิพากษายื่นใช้คุลพินิจโดยอิสรภาพกำหนดโทษภายในกรอบ
(ของโทษ) ที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้พิพากษาต้องแสดงเหตุผลอันแสดงให้เห็นว่า การใช้
คุลพินิจโดยอิสรภาพของผู้พิพากษาเป็นสิ่งถูกต้องชูนบธรรม

ในการเพิ่มและลดโทษจะเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับโทษแต่ละ
ชนิดไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

มาตรา 133 ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นพิเศษ
ต้องคำนึงถึงความหนักเบาแห่งการกระทำความผิด ซึ่งໄคแก

1. สภาพ ลักษณะ ปัจจัย วัสดุ เวลา สถานที่ และ พฤติกรรมอื่น ๆ ของ
การกระทำความผิด

2. ความหนักเบาแห่งความเสียหายหรือภัยตรายซึ่งเกิดแก่ผู้เสียหาย

3. ความหนักแน่นแห่งเจตนาหรือขีดแห่งความประมาท

นอกจากนี้ผู้พิพากษายังต้องคำนึงถึงความโน้มเอียงที่จะกระทำการผิดของ
ผู้กระทำ ซึ่งໄคแก

1. มูลเหตุก็จะใช้ในกระทำความผิดอาญา และลักษณะของผู้กระทำ

¹เรื่องเดียวกัน หน้า 20.

2. การลงโทษหรือการพิจารณาคดีแก่ก่อน ๆ และโดยทั่วไป ความประพฤติและการคำแนะนำซึ่วของผู้กระทำการกระทำความผิด
3. ความประพฤติในระหว่างและภายหลังกระทำความผิด
4. ฐานะของผู้กระทำความผิดในทางส่วนตัวในทางครอบครัวและในทางสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคบันทึก ช.

ประมวลกฎหมายอาญา ปี พ.ศ. 2499

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2502

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

ประกาศของคณะปฏิริวติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

คำสั่งของคณะปฏิริญาการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชนิพุทธิ
ให้ไว้ปีรัชนาคัญหมายชาติ

๖.๙. 2499

ญี่ปุ่นและอเมริกา บ.ร.

ในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๙

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เนื่องจากความปรารถนาด้วยความชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากได้ทรงมีพระบรมราชโองการให้กับประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๑ เป็นต้นมา ดุลศึกษาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราชโองการให้เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ดังนั้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ โดยคำแนะนำ
และขึ้นชื่อของนายกฤษณะพานิช หัวหน้าคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑ พระราชนิพุทธิ์เรียกว่า "พระราชนิพุทธิ์ให้ไว้ปีรัชนาคัญหมายชาติ" ๖.๙. ๒๔๙๙"

มาตรา ๒ พระราชนิพุทธิ์ให้ไว้ปีรัชนาคัญหมายชาติเป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2500 เป็นต้นไป

มาตรา 4 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา 5 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่กฎหมายใด ให้กำหนดโทษโดยอ้างถึงโภชฐานลหุโทษในกฎหมายลักษณะอาญาไว้ ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้อ้างถึงโทษ คั่งก่อไปนี้

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 1 หมายความว่า ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 2 หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 3 หมายความว่า จำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 4 หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 6 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในการจำคุกแทนค่าปรับตามกฎหมายใด ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะมีบัญญัติไว้ประการใด ให้นำประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ แต่สำหรับความผิดที่ให้กระทำก่อนวันที่ประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ มิให้ก้มขั้งเกินกว่าหนึ่งปีสำหรับโทษปรับกระหงเคี่ยว และสองปีสำหรับโทษปรับหลายกระหง

มาตรา 7 ในกรณีที่การเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับ เมื่อเป็นความผิดอาญา แท้ที่มามีให้คุมขังชั้นสอบสวนเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกข่มขู่ก่อจิตใจให้กระทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แม้ไม่ให้นมเวลาดำเนินทางตามปกติที่น้ำท่วมดูดจมน้ำชาดรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

มาตรา 8 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้อ้างถึงกฎหมายลักษณะอาญา หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญา ให้ถือว่า

บทสุ่มๆ ก็แห่งกฎหมายนั้น ทางถึงประมวลกฎหมายอาญา หรือบทสุ่มๆ ก็แห่งประมวลกฎหมายอาญาในหมวดตราที่มีนัย เช่น เกี่ยวกัน แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ
ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค 1 บทบัญญัติทั่วไป	มาตรา
ลักษณะ 1 บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป	
หมวด 1 บทนิยาม	1
หมวด 2 การใช้กฎหมายอาญา	2 - 17
หมวด 3 ไทยและวิธีการเพื่อความปลอดภัย	
ส่วนที่ 1 ไทย	18 - 38
ส่วนที่ 2 วิธีการเพื่อความปลอดภัย	39 - 50
ส่วนที่ 3 วิธีเพิ่ม ลูกไทย และการออกอาชญากรรม	51 - 58
หมวด 4 ความรับผิดในทางอาญา	59 - 79
หมวด 5 การพยายามกระทำความผิด	80 - 82
หมวด 6 ตัวการและผู้สนับสนุน	83 - 89
หมวด 7 การกระทำความผิดหลายบท หรือหลายกระทง	90 - 91
หมวด 8 การกระทำความผิดอีก	92 - 94
หมวด 9 อายุความ	95 - 101
ลักษณะ 2 บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดลุ่มไทย	102 - 106
ภาค 2 ความนิยม	
ลักษณะ 1 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	

มาตรา

หมวด 1	ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์	107-112
หมวด 2	ความผิดต่อกฎหมายใน ราชอาณาจักร	113-118
หมวด 3	ความผิดต่อกฎหมายใน ภายนอกราชอาณาจักร	119-129
หมวด 4	ความผิดต่อสัมพันธ์ในครึ่งต่างประเทศ	130-135
ลักษณะ 2	ความผิดเกี่ยวกับการปักธง	
	หมวด 1 ความผิดต่อเจ้าหน้าที่	136-146
	หมวด 2 ความผิดต่อทำแห่งหน้าที่ราชการ	147-166
ลักษณะ 3	ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	
	หมวด 1 ความผิดต่อเจ้าหน้าที่ในการยุติธรรม	167-199
	หมวด 2 ความผิดต่อทำแห่งหน้าที่ในการยุติธรรม	200-205
ลักษณะ 4	ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	206-208
ลักษณะ 5	ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	209-216
ลักษณะ 6	ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยต่อรายต่อประชาชน	217-239
ลักษณะ 7	ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	
	หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา	240-249
	หมวด 2 ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตัว	250-263
	หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร	264-269
ลักษณะ 8	ความผิดเกี่ยวกับการค้า	270-275
ลักษณะ 9	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	276-287
ลักษณะ 10	ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	
	หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต	288-294

	มาตรฐาน
หมวด 2 ความผิดชอบร่างกาย	295-300
หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แห้งสูญ	301-305
หมวด 4 ความผิดฐานทอคหังเค็ก คนป่วยเจ็บ หรือคนชรา	306-308
ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีga พและชื่อ เสียง	
หมวด 1 ความผิดชอบเสรีga พ	309-321
หมวด 2 ความผิดฐานเบิกเบยความลับ	322-325
หมวด 3 ความผิดฐานหมิ่นประมาท	326-333
ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	
หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์	334-336
หมวด 2 ความผิดฐานกรรโชก รีกเอาทรัพย์ ซึ่งทรัพย์ และปล้นทรัพย์	337-340
หมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง	341-348
หมวด 4 ความผิดฐานโง่เจ้าหนี้	349-351
หมวด 5 ความผิดฐานยกยอก	352-356
หมวด 6 ความผิดฐานรับของใจ	357
หมวด 7 ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์	358-361
หมวด 8 ความผิดฐานมุกดู	362-366
ภาค 3 ลหุโทษ	367-398

ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค 1.

บทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะ 1

บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป

หมวด 1

บทนิยาม

มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้

- (1) "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- (2) "ทางสาธารณะ" หมายความว่า ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้ในกรุงราชธานี และให้หมายความรวมถึงทางรถไฟและทางรถรางที่มีรถเดิน สำหรับประชาชนโดยสาธารณะ
- (3) "สถานที่ใด ๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรงเรือน หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้น หมาย จะมีวัลลล้อมหรือไม่มีกัม
- (4) "เกหสั�ana" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรงเรือน หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้น หมาย จะมีวัลลล้อมหรือไม่มีกัม
- (5) "อาชุช" หมายความรวมถึงสิ่งใด ๆ ไม่เป็นอาชุชโดยสภาพ แต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาชุช
- (6) "ใช้กำลังประทุษร้าย" หมายความว่า ทำการประทุษร้ายแก่ร่างกายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความ

รวมถึงการกระทำให้ ฯ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ภาระที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยใช้ยาทำให้มีนิม่า สกปรก หรือใช้วิธีอื่นในการคลายกลิ่งกัน

(7) "เอกสาร" หมายความว่า กระดาษหรือวัสดุอื่นใดซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยทั้งอักษร ตัวเลข ผังหรือแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ด้วยปากกา หรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

(8) "เอกสารรายงาน" หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้น หรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายความรวมถึงสำเนาเอกสารนั้น ๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่ด้วย

(9) "เอกสารลิฟชิ" หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการขอเปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ

(10) "ลายมือชื่อ" หมายความรวมถึงลายพิมพ์นิวมือและเครื่องหมายชื่อบุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อของตน

(11) "กลางคืน" หมายความว่า เวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและพระอาทิตย์ขึ้น

(12) "คุณจัง" หมายความว่า คุณด้วย ความคุณ ซึ่ง ก็คุณหรือเจ้ากุ

(13) "ค่าไถ่" หมายความว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เรียกเอา หรือให้เพื่อแลกเปลี่ยน เสริมภาพของผู้ถูกเอาไว้ ผู้ถูกหน่วยเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขัง

หมวด 2

การใช้กฎหมายอาญา

มาตรา 2 บุคคลจักถูกห้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติ เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก้ผู้กระทำความผิดนั้น ถ้อยคำที่เป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ถ้าความบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำเข่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ให้ถือได้ว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาไว้ได้กระทำความผิดนั้น มากถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว ก็ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาไว้ได้กระทำความผิดนั้น

ถ้ารับโழอยู่ก็ให้การลงโழนั้นสืบคดี

มาตรา 3 ถ้ากฎหมายที่ใช้ในจะกระทำการทำความผิดแต่คราวกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำการผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นกฎหมายกระทำการผิด ในว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว แต่ในการพิจารณาคดีที่สุดแล้วถ้าไปนี้

(1) ถ้าผู้กระทำการทำความผิดยังไม่ได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษอยู่ และโทษที่กำหนดตามคำพิพากษาหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง เมื่อสำนวนความประากูรแก่ศาลหรือเมื่อผู้กระทำการผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการร้องขอ ให้ศาลมีกำหนดโทษเดียวกันตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ในการที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่นี้ ถ้าปรากฏว่า ผู้กระทำการผิดได้รับโทษมาก่อนแล้ว เมื่อได้ค่าน้ำเงินถึงโทษตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง หากเห็นเป็นการสมควร ศาลจะกำหนดโทษน้อยกว่าโทษขั้นต่ำที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดไว้หากมีก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าโทษที่ผู้กระทำการผิดได้รับมาแล้ว เป็นการเพียงพอ ศาลจะปล่อยผู้กระทำการผิดไปก็ได้

(2) ถ้าศาลพิพากษาให้ประหารชีวิตผู้กระทำการผิดและตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง โทษที่จะลงแก่ผู้กระทำการผิดไม่ถึงประหารชีวิต ให้ทำการประหารชีวิตผู้กระทำการผิด และให้ถือว่าโทษประหารชีวิตตามคำพิพากษาได้เปลี่ยนเป็นโทษสูงสุดที่จะพึงลงได้ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง

มาตรา 4 ผู้ได้กระทำการผิดในราชอาณาจักร ต้องรับโทษตามกฎหมายการกระทำการผิดในเรือไทยหรืออากาศยานไทย ไม่ว่าจะอยู่ณ ที่ใด ให้ถือว่ากระทำการผิดในราชอาณาจักร

มาตรา 5 ความผิดใดที่การกระทำแม้ส่วนหนึ่งส่วนใดก็กระทำในราชอาณาจักรก็ได้ ผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักรโดยผู้กระทำประสงค์ให้ผลนั้นเกิดในราชอาณาจักร หรือโดยลักษณะแห่งการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นนั้นควรเกิดในราชอาณาจักรหรือย่อมจะเลื่อนให้ผลนั้นจะเกิดในราชอาณาจักรก็ได้ ให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

ในกรณีการกระเที่ยมกิจ หรือพยายามกระทำการใด ซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แม้การกระทำนั้นจะไม่กระทำในราชอาณาจักร ถ้าหากการกระทำนั้นจะได้กระทำคลอกไปจนถึงขั้นความผิดสำเร็จ ผลจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่า การกระเที่ยมกิจหรือพยายามกระทำความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

มาตรา 6 ความผิดให้ได้กระทำในราชอาณาจักรหรือที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร แม้การกระทำของผู้เป็นคัวการค้ายกัน ของผู้สนับสนุน หรือของผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้นจะได้กระทำนอกราชอาณาจักร ก็ให้ถือว่าหัวการ ผู้สนับสนุนหรือผู้ใช้ให้กระทำได้กระทำในราชอาณาจักร

มาตรา 7 ผู้ได้กระทำความผิดคงระบุไว้ก่อน นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร คือ

(1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 107 ถึงมาตรา 129

(2) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 339 และความผิดฐานปล้นทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 340 ซึ่งได้กระทำในทะเลหลวง

มาตรา 8 ผู้ได้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร และ

(ก) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศไทยที่ความผิดได้เกิดขึ้น หรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(ข) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดคงระบุไว้ก่อน จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร คือ

(1) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยต่อราษฎรประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 221 ถึงมาตรา 223 ทั้งนี้เว้นแต่กรณีเกี่ยวกับ มาตรา 220 วรรคแรก และมาตรา 224 มาตรา 226 มาตรา 228 ถึงมาตรา 232 มาตรา 237 และมาตรา 233 ถึงมาตรา 236 ทั้งนี้เฉพาะเมื่อเป็นกรณีท่องเที่ยวต่างประเทศ

ก ความมานะรา 238

(2) ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 (๑) และ (2) มาตรา 268 หักน้ำเงินแต่กรณ์เกี่ยวกับมาตรา 267 และ มาตรา 269

(3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 มาตรา 280 และมาตรา 285 หักน้ำเงินที่เกี่ยวกับมาตรา 276

(4) ความผิดค้อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290

(5) ความผิดค้อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 298

(6) ความผิดฐานทอกทึ้งเก็ง คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 306 ถึงมาตรา 308

(7) ความผิดค้อเสรีภพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 มาตรา 310 มาตรา 312 ถึงมาตรา 315 และมาตรา 317 ถึงมาตรา 320

(8) ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 336.

(9) ความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ ซิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ตาม ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 337 ถึงมาตรา 340

(10) ความผิดฐานฉ้อโกง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 341 ถึงมาตรา 344 มาตรา 346 และมาตรา 347

(11) ความผิดฐานยักยอก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 352 ถึงมาตรา 354

(12) ความผิดฐานรับของโจร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 357

(13) ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 358 ถึงมาตรา 360

มาตรา ๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยกระทำการผิด ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 147 ถึงมาตรา 166 และมาตรา 200 ถึงมาตรา 205 นอกราชอาณาจักร จะถูกหักน้ำเงินทุกประการ

มาตรา 10 ผู้ให้การท่าทางนอกราชอาณาจักร ซึ่งเป็นความผิดตามมาตราที่ ๗ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ (๒) และ (๓) มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพรากการกระทำนั้นอีก ถ้า

- (1) ไม่มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยคุกผู้นั้น หรือ
- (2) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ท้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

มาตรา 11 ผู้ให้การท่าความผิดในราชอาณาจักร หรือการท่าความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าให้กระทำการในราชอาณาจักร ถ้าผู้นั้นได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้วทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

ในกรณีที่ผู้ให้การท่าความผิดในราชอาณาจักร หรือการท่าความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่า ให้กระทำการในราชอาณาจักร ได้ถูกฟ้องต่อศาลในต่างประเทศโดยรัฐบาลไทยร้องขอ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพรากการกระทำนั้นอีก ถ้า

- (1) ไม่มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยคุกผู้นั้น หรือ
- (2) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

มาตรา 12 วิธีการเพื่อความปลอดภัย จะใช้มังคบแก่บุคคลใดได้ ก็ต่อเมื่อมีบัญญัติแห่งกฎหมายให้ใช้มังคบได้เท่านั้น และกฎหมายที่จะใช้มังคบันให้ไว้กฎหมายในขณะที่ศาลพิพากษา

มาตรา 13 ด้วยความเห็นชอบของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ไม่มีการยกเลิก วิธีการเพื่อความปลอดภัยใด และถ้าผู้ใดถูกใช้มังคบวิธีการเพื่อความปลอดภัยน้อย

ก้าว�다้วยความตั้งใจที่จะรับการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นเสีย เมื่อสำนวนความประพฤติ แก่ศาล หรือเมื่อยุ่นนั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ยื่นฟ้อง ผู้อนุบาลของผู้ยื่นฟ้องพนักงานอัยการรองขอ

มาตรา 14 ในกรณีที่มีผู้ถูกใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยโดย แก่ ให้ มีบันญاقูติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่จะสั่งให้มีการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นไป ซึ่งเป็นผลอันไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่กรณีของผู้ยื่นฟ้อง ให้ หรือนำมาใช้บังคับแก่การใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามบันญاقูติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังเป็นคุณแก่ผู้ยื่นฟ้องยิ่งกว่า เมื่อสำนวนความประพฤติแก่ศาล หรือเมื่อยุ่นนั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ยื่นฟ้องพนักงานอัยการรองขอต่อศาลให้ยกเลิกการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือร้องขอรับผลตามบันญاقูติแห่งกฎหมายนั้นแล้วแต่กรณี ให้ศาลมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา 15 ถ้าตามบันญاقูติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ให้แก่ ให้เปลี่ยนลักษณะมาเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย และให้มีคำพิพากษาลงโทษนั้นแก่บุคคลใดไว้ ก็ให้ถือว่าไทยที่ลงนั้นเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยด้วย

ในกรณีดังกล่าวในวาระแรก ถ้ายังไม่ได้ลงโทษผู้ยื่นฟ้องรับโทษอยู่ ก้าว�다้วยความตั้งใจที่จะรับการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ยื่นฟ้องไป และถ้าหากว่าตามบันญاقูติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังมีเงื่อนไขที่จะสั่งให้มีการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยอันไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่กรณีของผู้ยื่นฟ้อง หรือนำมาใช้บังคับแก่ แต่การใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามบันญاقูติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังเป็นคุณแก่ผู้ยื่นฟ้องยิ่งกว่า เมื่อสำนวนความประพฤติแก่ศาล หรือเมื่อยุ่นนั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ยื่นฟ้อง ผู้อนุบาลของผู้ยื่นฟ้องพนักงานอัยการรองขอต่อศาลให้ยกเลิกการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือร้องขอรับผลตามบันญاقูติแห่งกฎหมายนั้นแล้วแต่กรณี ให้ศาลมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา 16 เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใด แล้ว ถ้าภายหลังความประพฤติแก่ศาลตามคำเสนอของผู้ยื่นฟ้อง ผู้แทนโดยชอบธรรมของ

ผู้นั้น ผู้อนุญาตของผู้นั้นหรือหนังสืออัยการร่วม พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้บังคับนั้นให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ศาลจะสั่งเพิกถอนหรือคงเว้นการใช้บังคับวิธีการเพื่อกำกับปลดออกภัยแก่ผู้นั้นไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 17 บทกฎหมายในภาค 1 แห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้ใช้ในการนี้ แห่งความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย เวนแต่กฎหมายนั้น ๆ จะไม่มีผลตัวไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด 3

โทษและวิธีการเพื่อกำกับปลดออกภัย

ส่วนที่ 1

โทษ

มาตรา 18 โทษสำหรับลงแก้ผู้กระทำการผิด มีดังนี้

- (1) ประหารชีวิต
- (2) จำคุก
- (3) กักขัง
- (4) ปรับ
- (5) รินทรัพย์สิน

มาตรา 19 ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้เอาไปยิงเสียให้ตาย

มาตรา 20 บรรดาความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับด้วยนั้น ถ้าศาลเห็นสมควรจะลงแพ้โทษจำคุกก็ได้

มาตรา 21 ในการคำนวณระยะเวลา เวลาจำคุก ให้นับวันเริ่มจำคุกรวมคำนวณเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเพิ่มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง ถ้าระยะเวลาที่คำนวณนั้นกำหนดเป็นเทือน ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน ถ้ากำหนดเป็นปี ให้คำนวณตามปีปฏิทินในราชการ

เมื่อผู้ต้องคำพิพากษาถูกจำคุกครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยคืนในวันถัดจากวันที่

ครุภกัณฑ์

มาตรา 22 ให้เริ่มตั้งแต่วันมีกำพิกษา แต่ถ้าผู้ทรงค่าพิกษาถูกคุมขังก่อนศาลพิกษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามกำหนดพิกษา เว้นแต่ค่าพิกษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่ค่าพิกษากล่าวไว้เป็นอย่างอื่น ให้ใช้คุกตามกำหนดพิกษาเมื่อรวมจำนวนวันที่ถูกคุมขังก่อนศาลพิกษาในคดีเรื่องนั้นเข้าด้วยกัน ท้องไม่เกินอัตราระหว่างสูงของกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่ได้กระทำการนั้น หักนี้ไม่เป็นการกระหน่ำกระหน่ำที่อนบหมัญญ์ค์ในมาตรา 91

มาตรา 23 ผู้ได้กระทำการผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนี้ศาลมูลฐานไทย จำกัดไม่เกินสามเดือน ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดด้วยไทย ศาลมูลพิกษาให้ลงโทษกักขังไม่เกินสามเดือนแทนโทษจำคุกนั้นได้

มาตรา 24 ผู้ได้ต้องโทษกักขัง ให้กักตัวไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ

ถ้าศาลเห็นเป็นการสมควร จะสั่งในค่าพิกษาให้กักขังผู้กระทำความผิดไว้ในที่อาศัยของผู้นั้นเองหรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ หรือสถานที่อื่นที่远离จากกักขังได้เพื่อให้เหมาะสมกับประเทศหรือสภาพของผู้ถูกกักขังได้

มาตรา 25 ผู้ต้องโทษกักขังในสถานที่ซึ่งกำหนด จะได้รับการเลี้ยงดูจากสถานที่นั้น แต่ภายใต้ขอบเขตของสถานที่ผู้ต้องโทษกักขังมีสิทธิที่จะรับอาหารจากภายในสถานที่นั้น ใช้เสื้อผ้าของตนเอง ใช้เครื่องเขียนอิ่มอ่ายวันละหนึ่งชั่วโมง และรับและส่งจดหมายได้

ผู้ต้องโทษกักขังจะต้องทำงานตามระเบียบ ขอแบ่งคืน และวินัย ถ้าผู้ต้องโทษกักขังประสงค์จะทำงานอย่างอื่นก็ให้ออนุญาตให้เลือกทำได้ตามประเภทงานที่ตนสมัคร แต่ต้องไม่ขัดต่อระเบียบ ขอแบ่งคืน วินัย หรือความปลดปล่อยของสถานที่นั้น

มาตรา 26 ถ้าผู้กองโทหกัชงถูกกักขังในที่อาศัยของผู้นั้นเอง หรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ ผู้กองโทหกัชงนั้นมีสิทธิที่จะดำเนินการในวิชาชีพหรืออาชีพของตนในสถานที่คั่งกล่าวไว้ ในการนี้ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้กองโทหกัชงปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่ศาลมีเห็นสมควร

มาตรา 27 ดำเนินระหว่างที่ผู้กองโทหกัชงได้รับโทหกัชงอยู่ ความประพฤติแก่ศาลมเอง หรือประพฤติแก่ศาลมตามคำแฉลงของพนักงานอัยการหรือผู้ความคุมครองสถานที่ กักขังว่า

- (1) ผู้กองโทหกัชงฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับหรือวินัยของสถานที่กักขัง
- (2) ผู้กองโทหกัชง ไม่ปฏิบัติความเงื่อนไขที่ศาลมกำหนด หรือ
- (3) ผู้กองโทหกัชงท้องคำพิพากษาให้ลงโทหจำคุก

ศาลอาจเปลี่ยนโทหกัชงเป็นโทหจำคุก มีกำหนดเวลาตามที่ศาลมีเห็นสมควร แต่ถองไม่เกินกำหนดเวลาของโทหกัชงที่ผู้กองโทหกัชงจะถองได้รับต่อไป

มาตรา 28 ผู้ใดถองโทหปรับ ผู้นั้นจะถองชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ ในคำพิพากษาค่าฟ้าล

มาตรา 29 ผู้ใดถองโทหปรับ และไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ผู้นั้นจะถองถูกน้ำร้อนพิษสินใช้ค่าปรับ หรือมีน้ำดองถึงกักขังแทนค่าปรับ แต่ศาลมีกำหนดเวลาของผู้นั้นจะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับ ศาลมีสั่งเรียกประกันหรือจะถึงให้กักขังผู้นั้นแทนค่าปรับไปพลางก่อนก็ได้

ความในวรรคสองของมาตรา 24 มิให้นำมาใช้บังคับแก่การกักขังแทนค่าปรับ

*มาตรา 30 ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ออกราห์มาท่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระแหงเดียวหรือหลายกระแหง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ปรับคงแล้วหนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป ศาลมีสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลา เวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

*มาตรา 30 ให้ถูกแก้ไขโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม พ.อาญา ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2518

ในการคำนวณระยะเวลาหนึ่ง ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเพิ่มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราท่านาท่องหนึ่งวัน เว้นแต่ยังไม่ถูกต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา 22 ก็ให้หักออกจากเสียก่อน เหลือเท่าไหร่จึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับ ถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที

มาตรา 31 ในกรณีที่ศาลจะพิพากษาให้ปรับผู้กระทำการผิดกฎหมาย ในความผิดอันเกี่ยวกัน ในกรณีเดียวกันให้ศาลลงโทษปรับเรียงตามรายตัวบุคคล

มาตรา 32 ทรัพย์สินใดที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดให้รับเลี้ยงดู ไม่ว่าเป็นของผู้กระทำการผิด และมีผู้ถูกลงโทษตามค่าพิพากษาหรือไม่

มาตรา 33 ในการรับทรัพย์สิน นอกจากศาลจะมีอำนาจวินิจฉัยหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินกังวลไปนี้อีกด้วย คือ

- (1) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำการผิด หรือ
- (2) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาระคายได้กระทำการผิด เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำการผิด

มาตรา 34 บรรดาทรัพย์สิน

- (1) ซึ่งได้ให้ความในมาตรา 143 มาตรา 144 มาตรา 149 มาตรา 150 มาตรา 167 มาตรา 201 หรือมาตรา 202 หรือ
- (2) ซึ่งได้ให้เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำการผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลให้กระทำการผิด

ให้รับเสียหักล้าน เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยใน

การกระทำการยมติค

มาตรา 35 ทรัพย์สินซึ่งศาลพิพากษาให้รับให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้ หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

มาตรา 36 ในกรณีที่ศาลสั่งให้รับทรัพย์สินตามมาตรา 33 หรือมาตรา 34 ไปแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำเสนอของเจ้าของแท้จริงว่า ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจถูกในการกระทำการยมติ ก็ให้ศาลมั่งให้คืนทรัพย์สิน ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงาน แต่คำเสนอของเจ้าของแท้จริงนั้นจะถือว่ากระทำการในหนึ่งปีนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา 37 ถ้ามีศาลมั่งให้ส่งทรัพย์สินที่รับไม่ส่งภายในเวลาที่ศาลกำหนดให้ศาลมีอำนาจจัดคังก์อีก

- (1) ให้คืนทรัพย์สินนั้น
- (2) ให้ชำระราคาหรือสั่งยึดทรัพย์สินอื่นของผู้นั้นใช้ราชการตามเดิม หรือ
- (3) ในกรณีที่ศาลเห็นว่า ผู้นั้นจะส่งทรัพย์สินที่สั่งให้ส่งได้ แต่ไม่ส่งหรือชำระราคาทรัพย์สินนั้นได้ แต่ไม่ชำระ ให้ศาลมีอำนาจจัดคังผู้นั้นไว้จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ไม่เกินหนึ่งปี แต่หากภายหลังปรากฏแก่ศาลง หรือโดยคำเสนอของผู้นั้นว่า ผู้นั้นไม่สามารถส่งทรัพย์สินหรือชำระราคาได้ ศาลจะสั่งให้ปล่อยคัวผู้นั้นไปก่อนครบกำหนดก็ได้

มาตรา 38 ให้ใช้เป็นอันระงับไปถ้อยความด้วยความชอบด้วยกฎหมายกระทำการยมติ

ส่วนที่ 2

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

มาตรา 39 วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้

- (1) กักกัน
- (2) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (3) เรียกประทันทันทบัน

(4) คุณค่าวิวัฒนาการ

(5) ห่วงการประกอบอาชีพทางอย่าง

มาตรา 40 กักษณ คือ การควบคุมผู้กระทำการมิคิดคืนสัยไว้ภายในเขตกำนัน เพื่อบังกันการกระทำการมิคิด เพื่อคืนสัย และเพื่อฝึกหัดอาชีพ

มาตรา 41 ผู้ใดเคยถูกศาลพิพากษาให้กักขังมาแล้ว หรือเคยถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหนึ่งเดือนมาแล้ว ในน้อยกว่าสองครั้งในความผิดดังที่ไปนี้ คือ

(1) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 209 ถึงมาตรา 216

(2) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยธรรมชาติประชาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 ถึงมาตรา 224

(3) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 240 ถึงมาตรา 246

(4) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 286

(5) ความผิดด้วยชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290

มาตรา 292 ถึงมาตรา 294

(6) ความผิดด้วยร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 299

(7) ความผิดด้วยเสรีราษฎร์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 ถึงมาตรา 320

(8) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา

340 มาตรา 354 และมาตรา 357

และภายใต้เวลาสิบปี นับแต่วันที่ผู้นั้นได้พ้นจากการกักกัน หรือพ้นโทษแล้วแต่กรณี ผู้นั้นได้กระทำการมิคิดอย่างหนักอย่างใดในบริการที่ระบุไว้นอกจนศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหนึ่งเดือนสำหรับการกระทำการมิคิดนั้น หากอาจถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำการมิคิดคืนสัย และจะพิพากษาให้กักกันมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและไม่เกินสิบปีได้

ความผิดซึ่งผู้กระทำໄດ้กระทำในขณะที่มีอายุขันไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น มิให้ถือเป็น
ความผิดที่จะนำมาพิจารณาถูกกันตามมาตรา **นี้**

มาตรา 42 ในกรณีคำนวณระยะเวลาเวลากักกัน ให้นับวันที่ศาลพิพากษาเป็นวัน
เริ่มกักกัน แต่ถ้ายังมีโทษจำคุกหรือกักขังที่ผูกองกักกันนั้นจะต้องนับอยู่ให้จำคุกหรือกักขัง
เลิกก่อนและให้นับวันต่อจากวันที่พ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากกักขัง เป็นวันเริ่มกักกัน

ระยะเวลาเวลากักกัน และการปล่อยค้าผู้ดูถูกกักกัน ให้นำหนัญญ์มาตรา 21 มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 43 การฟ้องขอให้กักกันเป็นอำนาจของพนักงานอัยการโดยเฉพาะ
และจำกัดรวมกันไว้ในพ้องคือตนเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกันหรือจะฟ้องภาย-
หลังก็ได้

มาตรา 44 ห้ามเข้าเขตกำหนด คือการห้ามน้ำให้เข้าไปในท้องที่หรือ
สถานที่กำหนดไว้ในค่าพิพากษา

มาตรา 45 เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษผู้ใด และศาลเห็นสมควรเพื่อความ
ปลอดภัยของประชาชน ไม่ว่าจะมีคำขอหรือไม่ ศาลอาจสั่งในคำพิพากษาว่า เมื่อยังนั้น
พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว ห้ามน้ำให้ยังนั้นเข้าในเขตกำหนดเป็นเวลาไม่เกินห้าปี

มาตรา 46 ถ้าความประพฤติแก่ศาล ตามขอเสนอของพนักงานอัยการว่า
ผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยนักรายแก่นุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ได้ ในกรณีพิจารณาคดี
ความผิดใด ถ้าศาลไม่ลงโทษผู้ดูถูกฟ้อง แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ดูถูกฟ้องน่าจะก่อเหตุ-
ร้ายให้เกิดภัยนักรายแก่นุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ได้ ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งยังนั้นให้
ทำทัณฑ์โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่าห้าพันบาท ว่าผู้นั้นจะไม่ก่อเหตุคั้งกล่าวแล้ว
ตลอดเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันคุยหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้นั้นไม่ยอมทำทัณฑ์นี้หรือหาประกันไม่ได้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งกักขังยังนั้น
จนกว่าจะทำทัณฑ์นี้หรือหาประกันได้ แต่ไม่ให้กักขังเกินกว่าหกเดือน หรือจะสั่งห้าม
ผู้นั้นเข้าในเขตกำหนดตามมาตรา 45 ก็ได้

การกระทำของเด็กที่มีอายุยังไม่เกินเจ็ดปีมิให้อยู่ในมังคบแห่งบทัญญัติความ
มาตรา 47

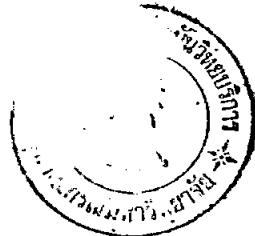
มาตรา 47 ด้ามห้ามพำนกามความในมาตรา 46 กระทำผิดพัฒนา ให้
ศาลเมื่อ่านคำสั่งให้ผู้นั้นชาระเงินไม่เกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในพัฒนา ด้ามหันไม่ชาระ^{ให้}
ให้นำบทัญญัติในมาตรา 29 และมาตรา 30 มาใช้บังคับ

มาตรา 48 ด้ามหันว่า การปล่อยค้าบัญมิจิกบกร่อง โภคจิตรหรือจิตพื้น^{เพื่อน} ซึ่งไม่ทองรับโภคหรือได้รับการลงโภคตามมาตรา 65 จะเป็นการไม่ปลอกภัย^{แก่}ประชาชน ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุณครัวในสถานพยาบาลก็ได้ และคำสั่นนี้ศาลจะเพิกถอน^{เสีย}เมื่อใดก็ได้

มาตรา 49 ในกรณีที่ศาลมีพิพากษางลงโภคจำกูก หรือพิพากษาว่ามีความผิด^{แต่} ของการกำหนดโภค หรือของการลงโภคบุคคลใด ด้ามหันว่าบุคคลนั้นได้กระทำการ^{ผิด} เกี่ยวกับเงื่องกิจการเสพย์สุราเป็นอาชีน หรือการเป็นบุคคลยาเสพย์ติดให้โภค ศาลมจะ^{กำหนด} กำหนดในคำพิพากษาว่า บุคคลนั้นจะต้องไม่เสพย์สุรา ยาเสพย์ติดให้โภคอย่างหนึ่ง^{อย่าง} ก็ได้ หรือหั้งสองอย่าง ภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันพ้นโภคหรือวันปล่อย^{ให้} ทั้ง เพราะของการกำหนดโภค หรือของการลงโภคก็ได้

ในกรณีที่บุคคลกังกล่าวในวรรคแรกไม่ปฏิบัติตามที่ศาลมีกำหนด ศาลมจะสั่งให้ส่ง^{ไป} คุณครัวไว้ในสถานพยาบาลเป็นเวลาไม่เกินสองปีก็ได้

มาตรา 50 เมื่อศาลมีพิพากษาให้ลงโภคผู้ใด ด้ามหันว่าผู้นั้นกระทำการ^{ผิด} โดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชีพ^{หรือ} วิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นก่อไป อาจจะกระทำการ^{ผิด} เช่นนั้นขึ้นอีก ศาลมจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นมีกำหนด^{เวลา}ไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโภคไปแล้วก็ได้

ส่วนที่ 3

วิธีเพิ่มโภช ลดโภช และการรักษาลงโภช

*มาตรา 51 ใน การเพิ่มโภช มีให้เพิ่มขั้นถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเกินกว่าปีสิบปี

*มาตรา 52 ใน การลดโภชประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดความาตราช่วงโภชหรือลดโภชที่จะลงให้ลดคงท่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโภชจำคุกตลอดชีวิต หรือโภชจำคุกคงแต่สิบหกปีถึงยี่สิบปี

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโภชจำคุกตลอดชีวิต หรือโภชจำคุกคงแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี

*มาตรา 53 ใน การลดโภชจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดความาตราช่วงโภชหรือลดโภชที่จะลง ให้ลดคงท่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโภชจำคุกคงแต่สิบสี่ปีถึงสิบหกปี

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโภชจำคุกคงแต่สิบปีถึงสิบสองปี

มาตรา 54 ใน การกำหนดวิธีการเพิ่มโภชหรือการลดโภชที่จะลง ให้ศาลทั้งหมดแก่เจ้าโดยเสียก่อนแล้วจึงเพิ่มหรือลด ถ้ามีห้องการเพิ่มและการลดโภชที่จะลง ให้เพิ่มก่อนแล้วจึงลดจากผลที่เพิ่มแล้วนั้น ถ้าส่วนของการเพิ่มเท่ากับหรือมากกว่าส่วนของการลด และศาลเห็นสมควรจะไม่เพิ่มไม่ลดก็ได้

มาตรา 55 ถ้าโภชจำคุกที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับมีกำหนดเวลาเพียงสามเดือนหรือน้อยกว่า ศาลจะกำหนดโภชจำคุกให้น้อยลงอีก็ได้ หรือถ้าโภชจำคุกที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับ มีกำหนดเวลาเพียงสามเดือนหรือน้อยกว่าและมีโภชปรับด้วยศาลจะกำหนดโภชจำคุกให้น้อยลง หรือจะยกโภชจำคุกเสีย คงให้ปรับแทนอย่างเดียวก็ได้

*มาตรา 51, มาตรา 52 และมาตรา 53 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 1 แห่งประกาศศันสนีย์วิเศษ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

มาตรา 56 ผู้ให้การทำความพิชิตมหจักร และในคืนศาลอະลงโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับ^{ให้}
โทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความพิคที่ให้การทำโดยประมาท หรือความพิคหลัง
เมื่อศาลมีให้คำนึงถึงอาชญาคดี ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม
สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อารมณ์และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความพิค หรือเหตุ
อันอันควรประมาลแล้วเห็นเป็นการสมควร ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความพิคแต่รอการ
กำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัวไปเพื่อให้โอกาสผู้นั้น
กลับคืนสู่สังคม หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัวไปเพื่อให้โอกาสผู้นั้น^{ให้}
โอกาสกำหนดเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองประพฤติของผู้นั้นค้ายหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติของผู้ให้การทำความพิคนี้ ศาลอาจกำหนดดัง
นี้ เคียงหรือหดอยข้อ ดังท่อไปนี้

(1) ให้ไปรายงานตัวท่อเจ้าหน้าที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อ^{ให้}
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบตาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือน ตามที่เห็นควรในเรื่อง
ความประพฤติและการประกอบอาชีพ

(2) ให้ฝึกหัด หรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจลักษณะ

(3) ให้ละเว้นการคบหาสมาคม หรือการประพฤติโภ้อนอ้างนำไปสู่การ
กระทำการความพิคเช่นเดียวกันน้อก

เงื่อนไขตามที่ศาลให้กำหนดความความในวรรคก่อนนั้น ถ้าภายหลังความ
ประพฤติแก่ศาลมีความเข้าข้องผู้ให้การทำความพิค ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาล
ของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่งานว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวแก่การควบคุมความ
ประพฤติของผู้ให้การทำความพิคได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลมีเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไข
เพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อห้องข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขข้อใด ความที่กล่าว
ในวรรคก่อนที่ศาลมีให้กำหนดไว้เพิ่มเติมขึ้นอีก็ได้

มาตรา 57 เมื่อความประพฤติแก่ศาลมี หรือค่านประพฤติความชำดลงของ
พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่งานว่า ผู้ให้การทำความพิคไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลมีกำหนด

ตามมาตรา 56 ศาลอาจทักเทือนผู้กระทำการผิด หรือจะกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือลงโทษซึ่งรอไวนันก์ไว้

มาตรา 58 ถ้าอยู่ในเวลาที่ศาลมีกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำการผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดหลุ่โทษ และศาลมีพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลมีพิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในคดีก่อนบวักเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวักโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลัง และแต่งตั้ง

แต่ถ้าอยู่ในเวลาที่ศาลมีกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ใดกระทำการผิดดังกล่าวมาในระหว่างแรก ให้ผู้นั้นพ้นจากการที่จะถูกกำหนดโทษ หรือถูกลงโทษในคดีนั้นแล้วแต่กรณี

หมวด 4

ความรับผิดในทางอาญา

มาตรา 59 บุคคลจะถูกห้ามรับผิดในทางอาญาที่ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ห้ามรับผิดเมื่อได้กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่กรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดให้ห้ามรับผิดแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา

กระทำโดยเจตนา ได้แก่ กระทำโดยรู้ล่วงนึกในการที่กระทำและในขณะเดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือยอมเลิงเห็นผลของการกระทำนั้น

ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ขอเท็จจริงเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือยอมเลิงเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้

กระทำโดยประมาท ได้แก่ กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยประมาทจากความระมัดระวังชั่นบุคคลในภาวะเช่นนั้นจึงต้องมีความวิสัยและพฤติกรรม และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หากใช้ให้เพียงพอไม่

การกระทำ ให้หมายความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้นโดยงดเว้น

การที่จัดกองกระทำเพื่อป้องกันผลน้ำด้วย

มาตรา 60 ผู้ไกเจตนาที่จะกระทำท่อบุคคลหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดแก่บุคคลหนึ่งโดยพลาดไป ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำโดยเจตนาแก่บุคคลซึ่งได้รับผลเสียจากกระทำนั้น แท้ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ลงโทษหนักขึ้น เพราะฐานของบุคคลหรือ เพราะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับบุคคลที่ได้รับผลร้าย มิให้นำกฎหมายนั้น มาใช้บังคับเพื่อลดโทษผู้กระทำใหหนักขึ้น

มาตรา 61 ผู้ไกเจตนาจะกระทำท่อบุคคลหนึ่ง แท้ได้กระทำท่ออีกบุคคลหนึ่งโดยสำคัญพิเศษ ผู้นั้นจะยกເเอกสารความสำคัญพิเศษเป็นขอแก้ตัวว่าไม่ไกกระทำโดยเจตนาหาได้ไม่

มาตรา 62 ขอเท็จจริงไว้ ถ้ามีอยู่จริงจะทำให้การกระทำไม่เป็นความผิด หรือทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง แม้ขอเท็จจริงนั้นจะไม่มีอยู่จริง แท้ผู้กระทำสำคัญพิเศษว่ามีอยู่จริง ผู้กระทำย่อมไม่มีความผิด หรือได้รับยกเว้นโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง และแท้กรณี

ถ้าความไม่ชัดเจนตามความในวรรคสามแห่งมาตรา 59 หรือความสำคัญพิเศษว่ามีอยู่จริงตามความในวรรคแรก ได้เกิดขึ้นด้วยความประมาทของผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำรับผิดชอบฐานกระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า การกระทำนั้นผู้กระทำจะต้องรับโทษแม้กระทำโดยประมาท

บุคคลจะต้องรับโทษหนักขึ้นโดยอาศัยขอเท็จจริงไว้ บุคคลนั้นจะต้องได้รับขอเท็จจริงนั้น

มาตรา 63 ถ้าผลของการกระทำความผิดใด ทำให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น ผลของการกระทำความผิดนั้น ต้องเป็นผลที่ตามธรรมชาติยอมเกิดขึ้นได้

มาตรา 64 บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดในทางอาญาไม่ได้ แท้ศาลเห็นว่า ตามสภาพและพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานท่อศรัล และถ้าศาลเชื่อว่า ผู้กระทำไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติไว้ เช่นนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่

กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงไก่ได้

มาตรา 65 ผู้ใดกระทำการมิชอบในขณะไม่สามารถดูผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับคนเองได้เพื่อมีจิตใจพร่อง โกรธจีดจิกพื้นเพื่อน ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น

มาตรา 66 คาดถูกกระทำการมิชอบบังสานารถดูผิดชอบอย่าง หรือยังสามารถบังคับคนเองได้ ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงไก่ได้

มาตรา 66 ความมีเนาเพราเสพย์สุราหรือสิ่งเนาอย่างอันจะยกชั้นเป็นข้อแก้ตัวตามมาตรา 65 ไม่ได้ เว้นแต่ความมีเนาหนึ่งจะได้เกิดโดยผู้เสพย์ไม่รู้ว่าลิ้นนั้นจะทำให้มีเนา หรือได้เสพย์โดยถูกขี้นใจให้เสพย์ และได้กระทำการมิชอบในขณะไม่สามารถดูผิดชอบ หรือไม่สามารถบังคับคนเองได้ ผู้กระทำการมิชอบจึงจะได้รับยกเว้นโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ถ้าผู้นั้นยังสามารถดูผิดชอบอย่าง หรือยังสามารถบังคับคนเองได้ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงไก่ได้

มาตรา 67 ผู้ใดกระทำการมิชอบวิเคราะห์ความจำเป็น

(1) เพราอยู่ในที่บังคับ หรือภัยที่อันอาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยง หรือชักชีว์ได้ หรือ

(2) เพราเพื่อให้ตนเองหรือผู้อันพนจากรกยันตรายที่ใกล้จะถึงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้พ้นโดยวิธีใดได้ เมื่อกยันตรายนั้นคงมิได้ก่อให้เกิดขึ้นเพราความผิดของตน

ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 68 ผู้ใดจำกัดองกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่นให้พนยันตรายซึ่งเกิดจาก การประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นกยันตรายที่ใกล้จะถึง ถ้าได้กระทำการเพื่อสุนควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา 69 ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 67 และมาตรา 68 นั้น ถ้าผู้กระทำ

ໄຄ้กระทำไปเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่าภารณ์แห่งความจำเป็น หรือเกินกว่าภารณ์แห่งการจัดการกระทำเพื่อป้องกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงไก่โกร์ แต่ถ้าการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความทึ่งเห็น ความอกใจ หรือความกลัว ศาลจะไม่ลงโทษผู้กระทำก็ได้

มาตรา 70 ผู้ใดกระทำการคำสั่งของเจ้าพนักงาน แม้คำสั่งนั้นจะมิชอบด้วยกฎหมาย ถ้าผู้กระทำมีหน้าที่หรือเชื่อโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ดังปฎิบัติตาม ยังนั้นไม่ทองรับโทษ เว้นแต่จะรู้ว่าค่าลั่นนั้นเป็นคำสั่งซึ่งมิชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา 71 ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 336 วรรคแรก และมาตรา 341 ถึงมาตรา 364 นั้น ถ้าเป็นการกระทำที่ลามกกระทำต่อกวิชา หรือภริยากระทำต่อสามี ผู้กระทำไม่ทองรับโทษ

ความผิดดังระบุมาดังนี้ ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้บุพการีกระทำก่อนผู้สืบสันดาน ผู้สืบสันดานกระทำการต่อผู้บุพการี หรือฟื้นร้อนองรำวนบิดามารดาเดียวกันกระทำกัน แม้กฎหมายนิ่งบัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้และนอกจางานนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงไก่โกร์

มาตรา 72 ผู้ใดบันกลางโทรศัพท์ดูถูกชั่นเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม จึงกระทำการความผิดต่อผู้ชั่นเหงในขณะนั้น ศาลจะลงโทษผู้นั้นอย่างกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงไก่โกร์

มาตรา 73 เก็จอยุ้งไม่เกินเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เก็บนั้นไม่ทองรับโทษ

มาตรา 74 เก็จอยุ่ร่าเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เก็บนั้นไม่ทองรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังท่อไปนี้

- (1) ว่ากล่าวตักเตือนเก็บนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เก็บนั้นอาศัยอยู่มารักษาตัวก็ได้
- (2) ถ้าศาลเห็นว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเก็บนั้นได้ ศาล

จะมีคำสั่งให้มอบทัวเด็กนันให้แก่บิภารการค่าห้องพักของไปโดยวิวัฒนาชนิดให้บิภารการค่าห้องพักของระวังเด็กนันไม่ให้ก่อเหตุร้ายคลอกเวลาที่ศาลกำหนดค ซึ่งทองไม่เกินสามปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควร ซึ่งบิภารการค่าห้องพักของจะหักของชำระค่าเด็กนันไม่เกินครึ่งหนึ่งพ้นบาท ในเมื่อเด็กนันก่อเหตุร้ายชั้น

ถ้าเด็กนันอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิภารการค่าห้องพักของ และศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิภารการค่าห้องพักของมาวางข้อกำหนดค ดังกล่าวข้างตนศาลจะเรียกทัวบุคคลที่เด็กนันอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดดูด้านของที่บัญญัติไว้สำหรับบิภารการ ห้องพักของ ดังกล่าวมำซึ่งทันห้องไม่ได้ ถ้าบุคคลที่เด็กนันอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นว่านั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบทัวเด็กให้แก่บุคคลผู้นั้นไปโดยวิวัฒนาชนิดให้บิภารการคัดถ้วน

(3) ในกรณีที่ศาลมอบทัวเด็กให้แก่บิภารการ บุคคลของห้องพักของเด็กนันอาศัยอยู่ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มความประพฤติเด็กนัน เช่นเดียว กันที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุ้มประพฤติ ห้องพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มประพฤติเด็กนัน

(4) ถ้าเด็กนันไม่มีบิภารการค่าห้องพักของ หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถคุ้ยแคลเด็กนันໄก หรือถ้าเด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิภารการค่าห้องพักของ และบุคคลนั้นไม่ยอมรับข้อกำหนดคัดถ้วนใน (2) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบทัวเด็กนันให้อยู่กับบุคคลหรือองค์กรที่ศาลเห็นสมควรเพื่อคุ้ยแคล อบรมและส่งสอนความระยะเวลาที่ศาลกำหนด ก็ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์กรนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์กรนั้นมีอำนาจเช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อคุ้ยแคลอบรมและส่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และภารัจให้เด็กมีงานทำตามสมควร หรือ

(5) ส่งทัวเด็กนันไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานที่ชั่งจั๊ดชั้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนันจะมีอายุครบสิบแปดปี

คำสั่งของศาลคัดถ้วนใน (2) (3) (4) และ (5) นั้น ถ้าในขณะใดภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความประภูมิแก่ศาลโดยศาลรู้เอง หรือความคำสั่นของ

ผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคลหรือองค์กรที่ศาลมอบหมายให้เก็บเพื่อคุ้มครอง และสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่า พฤติกรรมใดก็ตามคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรา

มาตรา 75 ผู้โดยอายุกว่าสิบปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความร้ายแรงของและลึกลับของเพร่บ่งบง เกี่ยวกับผู้นั้น ในอนุที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราลั่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 76 ผู้โดยอายุกว่าสิบปี แต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราลั่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่นในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

มาตรา 77 ในกรณีที่ศาลว่างขอกำหนดให้บิคำมารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กน้อยอาศัยอยู่ ระหว่างเด็กนั้นไม่ให้ออกเหตุร้ายตามความในมาตรา 74 (2) ถ้าเด็กนั้น ก่อเหตุร้ายขึ้นภายในเวลาในขอกำหนด ศาลมีอำนาจบังคับบิคำมารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กน้อยอาศัยอยู่ ให้ชำระเงินไม่เกินจำนวนในขอกำหนดนั้น ภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบิคำมารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กน้อยอาศัยอยู่ไม่ชำระเงิน ศาลจะ สั่งให้ยกทรัพย์สินของบิคำมารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กน้อยอาศัยอยู่ เพื่อใช้เงินที่จะห้องชำระก็ได้

ในกรณีที่ศาลโภบังคับให้บิคำมารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กน้อยอาศัยอยู่ชำระเงินตามขอกำหนดแล้วนั้น ถ้าศาลไม่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งที่ได้วางขอกำหนดนั้นเป็นอย่างอื่นตามความในมาตรา 74 วรรคท้าย ก็ให้ขอกำหนดนั้นคงให้มังคบได้ต่อไปจนสิ้นเวลาที่กำหนดไว้ในขอกำหนดนั้น

มาตรา 78 เมื่อปรากฏว่ามีเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะไก่มีการเพิ่มหรือการลดโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือกฎหมายอื่นแล้วหรือไม่ ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่จะลงแก้ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้

เหตุบรรเทาให้คนนี้ได้แก้ผู้กระทำความผิดเป็นผู้โฉนดเชลางabeญูทางอยู่ใน
ความทุกข์อย่างสาหัส มีคุณความคืบหน้าแก่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาอย่าง
แห่งความผิดนั้น จึงแก้โทษเด็กพนักงาน หรือให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การ
พิจารณา หรือเหตุอื่นที่ศาลเห็นว่ามีลักษณะท่านองเดียวกัน

มาตรา 79 ในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้ท้องหวังว่ากระทำความผิด
นำค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้นมาชำระก่อนที่ศาลเริ่มต้นสืบพยาน ให้คดี
นั้นเป็นอันระงับไป

หมวด 5

การพยายามกระทำความผิด

มาตรา 80 ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไป
ตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด
ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระหว่างโทษสองในสามส่วนของโทษที่
กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 81 ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งท่องชั่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่
การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำ
หรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำก่อ ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด แต่ให้ลง
โทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าการกระทำดังกล่าวในรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างมبالغ
ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา 82 ผู้ใดพยายามกระทำความผิด หากยังยังเสียเงินไม่กระทำการ
ให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการ
พยายามกระทำความผิดนั้น แต่ถ้าการที่ได้กระทำไปแล้วทองตามบทกฎหมายที่บัญญัติเป็น
ความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ

หมวด 6

ตัวการและผู้สนับสนุน

มาตรา 83 ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลทั้งแท่งสองคนขึ้นไป ยูที่ได้ร่วมกระทำการด้วยกันนั้นเป็นตัวการ ต้องระหว่างโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 84 ผู้ใดก่อให้ผู้อื่นกระทำการด้วยการใช้ บังคับ ชู้ เช็ญ จ้าง วนหรือยุบส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นเป็นผู้ใช้ให้กระทำการด้วย ถ้าผู้ถูกใช้ให้กระทำการผิดนั้น ผู้ใช้ทองรับโทษเดjmี่อนเป็นตัวการ ถ้าความผิดมิได้กระทำลง ไม่ว่าจะเป็นเพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ยังไม่ได้กระทำหรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ทองระหว่างโทษเพียงหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 85 ผู้ใดโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั้วไปให้กระทำการด้วย และความผิดนั้นมีกำหนดโทษไม่คำกว่าหกเดือน ผู้นั้นทองระหว่างโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าไม่มีการกระทำการด้วยเพราะเหตุที่ไม่มีการโฆษณา หรือประกาศตามความในวรรคแรก ผู้โฆษณาหรือประกาศทองรับโทษเดjmี่อนเป็นตัวการ

มาตรา 86 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ยูผู้อื่นกระทำการด้วย ก่อนหรือขณะกระทำการด้วย แม้ผู้กระทำการด้วยมิได้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนักก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำการด้วย ทองระหว่างโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

มาตรา 87 ในกรณีที่มีการกระทำการด้วยเพราะมีผู้ใช้ให้กระตามมาตรา 84 เพremีผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำการด้วยตามมาตรา 85 หรือโดยมีผู้สนับสนุนตามมาตรา 86 ถ้าความผิดที่เกิดขึ้นนั้น ผู้กระทำให้กระทำไปเกินขอบเขตที่ใช้หรือที่โฆษณาหรือประกาศ หรือเกินไปจากเจตนาร่องผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำการด้วย ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำการด้วย หรือผู้สนับสนุนการกระ-

ทำความผิด แล้วแต่กรณี ท้องรับผิดทางอาญาเพียงสำหรับความผิดเท่าที่อยู่ในขอบเขตที่ใช้หรือที่โฆษณาหรือประกาศ หรืออยู่ในขอบเขตแห่งเจตนาของผู้สนับสนุนการกระทำความผิดเท่านั้น แต่ถ้าโดยพฤติกรรมใดๆ ก็ได้แล้วให้ถูกว่า อาจเกิดการกระทำความผิด เช่นที่เกิดขึ้นนั้นได้จากการใช้ การโฆษณา หรือประกาศหรือการสนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลที่ไม่ได้ให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด แล้วแต่กรณี ท้องรับผิดทางอาญาตามความผิดที่เกิดขึ้นนั้น

ในการที่ผู้ถูกใช้ ผู้กระทำความประมาท หรือประกาศแก่บุคคลที่ไม่ได้ให้กระทำความผิด หรือตัวการในความผิด จะต้องรับผิดทางอาญาเมื่อกำหนดโทษสูงขึ้น เพราะอาศัยผลที่เกิดจากกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลที่ไม่ได้ให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด แล้วแต่กรณี ท้องรับผิดทางอาญาตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นนั้นด้วย แต่ถ้าโดยลักษณะของความผิด ผู้กระทำจะต้องรับผิดทางอาญาเมื่อกำหนดโทษสูงขึ้นเฉพาะเมื่อผู้กระทำต้องรู้ หรืออาจเล็งเห็นให้ถูกจะเกิดผลเช่นนั้น ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลที่ไม่ได้ให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด จะต้องรับผิดทางอาญาตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นก็เฉพาะเมื่อตนได้รู้ หรืออาจเล็งเห็นให้ถูกจะเกิดผลเช่นที่เกิดขึ้นนั้น

มาตรา 88 ถ้าความผิดที่ได้ใช้ ที่โ公里โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลที่ไม่ได้ให้กระทำ หรือที่โ公里สนับสนุนให้กระทำ ให้กระทำถึงชั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจาก การเข้าขั้นความของผู้ใช้ ผู้โฆษณาหรือประกาศหรือผู้สนับสนุน ผู้กระทำให้กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปคลอกแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้ใช้หรือผู้โฆษณา หรือประกาศ คงรับผิดเพียงที่บัญญัติไว้ในมาตรา 84 วรรคสอง หรือมาตรา 85 วรรคแรก แล้วแต่กรณี ส่วนผู้สนับสนุนนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 89 ถ้ามีเหตุส่วนตัวอันควรยกเว้นโทษ ลค.ไทยหรือเพิ่มโทษแก่กระทำความผิดคนใด จะนำเหตุนั้นไปใช้แก่ผู้กระทำความผิดคนอื่นในการกระทำความผิดคนนั้น ด้วยไม่ได้ แต่ถ้าเหตุอันควรยกเว้นโทษ ลค.ไทยหรือเพิ่มโทษเป็นเหตุในลักษณะดัง จึงให้ใช้แก่ผู้กระทำความผิดในการกระทำความผิดในกรณีด้วยกันทุกคน

หมวด 7

การกระทำการความผิดหลายบท รือหลายกระทง

มาตรา 90 เมื่อการกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ใช้กฎหมายที่มีโทษนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำการความผิด

* มาตรา 91 เมื่อศาลจะพิพากษาลงโทษผู้ใด และปรากฏว่าผู้นั้นได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมทางกัน ศาลจะลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปหรือจะลงโทษเฉพาะกระทงที่หันก์ที่สุดก็ได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีใด โทษจำคุกทั้งล้วนจะต้องไม่เกินปีสิบปี เว้นแต่เป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

หมวด 8

การกระทำการความผิดอีก

มาตรา 92 ผู้ใดต้องคำพิพากษารถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำการความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะห้องรับโทษอยู่ก็ ภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันพ้นโทษก็ หากศาลมีคำพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นนั่นในส่วนของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา 93 ผู้ใดต้องคำพิพากษารถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำการความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในอนุมาตรานี้ในอนุมาตรานี้เดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะห้องรับโทษอยู่ก็ ภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษก็ ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลมีคำพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

(1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 107 ถึงมาตรา 135

*มาตรา 91 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 2 แห่งประกาศคณะกรรมการปฏิริหาริษ ฉบับที่ 11

- (2) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 136 ถึงมาตรา 146
 (3) ความผิดต่อกำหนดแห่งหน้าที่ราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 147 ถึง

มาตรา 166

- (4) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 167

ถึงมาตรา 192 และมาตรา 194

- (5) ความผิดต่อกำหนดแห่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา

200 ถึงมาตรา 204

- (6) ความผิดเกี่ยวกับความสัมภានดุษชงประชานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 209

ถึงมาตรา 216

- (7) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยต่อรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้

ในมาตรา 217 ถึงมาตรา 224 มาตรา 226 ถึงมาตรา 234 และมาตรา 236 ถึง

มาตรา 238

- (8) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 240 ถึงมาตรา

249 ความผิดเกี่ยวกับดวงตราและสมบัติ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 250 ถึงมาตรา

261 และความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 264 ถึงมาตรา 269

- (9) ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 270 ถึงมาตรา 275

- (10) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 285

(11) ความผิดต่อธุรกิจ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290 และมาตรา 294 ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 299 ความ

ผิดฐานทำให้แห้งลูก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 301 ถึงมาตรา 303 และความผิดฐาน

หักหึ้งเด็ก คนป่วย เจ็บหรือคนชรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 306 ถึงมาตรา 308

- (12) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 ถึงมาตรา 310

และมาตรา 312 ถึงมาตรา 320

- (13) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 365

- มาตรา 94 ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดหุ้นไทย และความ

ผิดซึ่งบัญญัติกระทำให้กระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อน หรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมายนี้

หมาย 9

อายุความ

มาตรา 95 ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้บัญญัติกระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดคดีไปแล้ว นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอาญาความ

(1) ยื่นบันทึกความผิดต่อตรวจทางโழประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยื่นบันทึก

- (2) สืบท้ายบันทึกความผิดต่อตรวจทางโழจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยื่นบันทึก
- (3) สืบทูกปี ส่วนรับความผิดต่อตรวจทางโழจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี ส่วนรับความผิดต่อตรวจทางโழจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี
- (5) หนึ่งปี ส่วนรับความผิดต่อตรวจทางโழจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือต่อตรวจทางโழอย่างอื่น

ถ้าได้ฟ้องและได้บัญญัติกระทำความผิดมายังศาลแล้ว บัญญัติกระทำความผิดหลบหนี หรือวิกฤติ และศาลสั่งคดีพิจารณาไว้จนเกินกำหนดแล้วนับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งคดีพิจารณา ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอาญาความเช่นเดียวกัน

มาตรา 96 ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าบัญญัติกระทำความผิดในร่องทุกข้อหาในส่วนเดียวกันนับแต่วันที่เรื่องความผิดและบัญญัติกระทำความผิดเป็นอันขาดอาญาความ

มาตรา 97 ในการฟ้องขอให้ยกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดขึ้นจากฟ้องขอให้ยกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดทักษิณนับแต่วันที่ฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้น เป็นอันขาดอาญาความ

มาตรา 98 เมื่อไ้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบัญญัติ บัญญัติมิได้รับโทษก็ได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีก็ได้ ถ้ายังมิได้บัญญัติมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่บัญญัติกระทำความผิดหลบหนี แล้วแต่กรณี เกินกำหนดเวลา

กังก์ใบนี้ เป็นอันล่วง เลยกการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นไม่ได้

- (1) บัญชี สหรับโทประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตรือจำคุกบัญชี
- (2) บัญชี สหรับโทจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงบัญชี
- (3) บัญชี สหรับโทจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี สหรับโทจำคุกตั้งแต่นั้นเปลงมาหรือโทย่างอื่น

มาตรา 99 การยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับห้องรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภัยในกำหนดห้าปีนั้นแต่วันที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินห้องรือกักขังไม่ได้
ความในวรรคแรกมิให้ใช้มั่งคัมในการณ์การกักขังแทนค่าปรับซึ่งทำค่อนบัญชี
การลงโทษจำคุก

มาตรา 100 เมื่อไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้กักกันผู้ใด ถ้าผู้นั้นยังมิได้รับการกักกันก็ต้องรับการกักกันแค่ยังไม่ครบถ้วนโดยรอบหนึ่งเดือน ถ้าพนกำหนดลงโทษบัญชีแต่วันที่พ้นโทษโดยไม่รับโทษตามคำพิพากษาแล้วหรือโดยล่วง เลยกการลงโทษ หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่างเวลาที่ต้องกักกัน เป็นอันล่วง เลยกการกักกัน จะกักกันผู้นั้นไม่ได้

มาตรา 101 การบังคับตามคำสั่งของศาลความความในมาตรา 46 หรือการร้องขอให้ศาลมั่นให้ใช้เงินเมื่อยื้อทำทันทีบันประพฤติพิเศษทันทีตามความในมาตรา 47 นั้น ถ้ามิได้มั่งคัมห้องรือร้องขอภัยในกำหนดสองปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งห้องรือนับแต่วันที่ผู้ทำทันทีบันประพฤติพิเศษทันที จะบังคับห้องรือร้องขอไม่ได้

ลักษณะ 2

บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดกฎหมายไทย

มาตรา 102 ความผิดกฎหมาย คือความผิดซึ่งต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้งจ้ำหั้งปรับ เช่นว่ามานักวายกัน

มาตรา 103 บทบัญญัติในลักษณะ ให้ใช้ในกรณีแห่งความผิดกฎหมายไทยด้วย เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในส่วนมาตราต่อไปนี้

มาตรา 104 การกระทำการผิดกฎหมายประมวลกฎหมายนี้ แม้กระทำ

โดยไม่มีเจตนาที่เป็นความผิด เว้นแต่ความทบถอยคือความผิดนั้น จะมีความบัญญัติให้เห็น เป็นอย่างอื่น

มาตรา 105 ผู้ใดพยายามกระทำการมิชอบหุ้นไทย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 106 ผู้ลับลับสุนในความผิดหุ้นไทยไม่ต้องรับโทษ

ภาค 2

ความผิด

ลักษณะ 1

ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด 1

ความผิดของพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท

และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

มาตรา 107 ผู้ใดปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ ต้องระวังไทยประหารชีวิต
ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวังไทยเช่นเดียวกัน

ผู้ใดกระทำการโคลนเป็นการกระเทรีบเพื่อปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ หรือ
รู้ว่ามีผู้จะปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ กระทำการโคลนเป็นการช่วยปกปิกไว้ ต้องระ-
วางไทยจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 108 ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายคือพระองค์หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ ต้องระวังไทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวังไทยเช่นเดียวกัน

ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์ ผู้กระทำต้องระ-
วางไทยประหารชีวิต

ผู้ใดกระทำการโคลนเป็นการกระเทรีบเพื่อประทุษร้ายคือพระองค์ หรือเสรี
ภาพของพระมหากษัตริย์ หรือรู้ว่ามีผู้จะกระทำการประทุษร้ายคือพระองค์หรือเสรีภาพของ

พระมหากษัตริย์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปักปีกไว้ ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ ลิบหกปีสิงยลิบบี

มาตรา 109 ผู้ใดปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือข้าพูดสำเร็จราชการแทนพระองค์ ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ ลิบหกปีสิงยลิบบี

ผู้ใดพยายามกระทำการเข่นว่านัน ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ ลิบหกปีสิงยลิบบี

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการกระเทริ่มเพื่อปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือเพื่อข้าพูดสำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือรู้ว่ามีผู้จะปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือจะข้าพูดสำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปักปีกไว้ ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ลิบหกปีสิงยลิบบี

มาตรา 110 ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายก่อพระองค์หรือเสรียภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือค่อร่างกายหรือเสรียภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ลิบหกปีสิงยลิบบี

ผู้ใดพยายามกระทำการเข่นวานัน ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ ลิบหกปีสิงยลิบบี

ถ้ากระกรหำนันมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์หรือชีวิต ผู้กระทำ

ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ หรือจักรกุคลอคชีวิต

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการกระเทริ่มเพื่อประทุษร้ายก่อพระองค์ หรือเสรียภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือค่อร่างกายหรือเสรียภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือรู้ว่ามีผู้จะประทุษร้ายก่อพระองค์หรือเสรียภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือประทุษร้ายก่อร่างกายหรือเสรียภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปักปีกไว้ ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ลิบหกปีสิงยลิบบี

มาตรา 111 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 107 ถึง

มาตรา 110 ท้องราชวงศ์จักรกังแท้ ลิบหกปีสิงยลิบบี

*มาตรา 112 ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาร้าย

*มาตรา 112 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 1 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

พระบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จารึกในราชกิจจานุเบกษา ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราไว้ในปี พ.ศ.๒๕๔๙

หมวด 2

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร

มาตรา 113 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือชี้เสียว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

(1) ล้มล้างหรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ

(2) ล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร หรืออำนาจดุลการแห่งรัฐ-
ธรรมนูญ หรือให้ใช้อำนาจดังกล่าวแล้วไม่ได้ หรือ

(3) แบ่งแยกราชอาณาจักรหรือค่าน้ำใจปักกรองในส่วนหนึ่งส่วนใดแห่ง

ราชอาณาจักร

ผู้นั้นกระทำการความผิดฐานเป็นกบฏ ท้องร่างไทยประหารชีวิต หรือจำคุก
ตลอดชีวิต

มาตรา 114 ผู้ใดจะสมกำลังพลหรืออาวุธ กระเทยมการอื่นใด หรือสมคบ
กันเพื่อเป็นกบฏ หรือกระทำการความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนของแผนการเพื่อเป็นกบฏ หรือยุยง^๑
รายภัยให้เป็นกบฏ หรือรู้ว่ามีผู้จะเป็นกบฏ แล้วกระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้
ท้องร่างไทยจำกัดทั้งหมดสามปีถึงสิบห้าปี

มาตรา 115 ผู้ใดยุยงทหาร หรือตำรวจให้หนีราชการ ให้ละเลยไม่กระทำ
การตามหน้าที่ หรือให้ก่อการกำเริบ ท้องร่างไทยจำกัดไม่เกินห้าปี

ถ้าความผิดนั้นໄດ้กระทำลงโดยมุ่งหมายจะบ่อนทำลายและสมรรถภาพของกรม
กองทหารหรือตรวจเสื่อมทรามลง ผู้กระทำท้องร่างไทยจำกัดไม่เกินสิบปี

มาตรา 116 ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนกว่าจะ หนังสือหรือวิธี
อื่นใดอันใช้เป็นการกระทำการในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรืออันใช้เพื่อแสดง
ความคิดเห็นหรือคิชโน้ตสุ่มทิพ

(1) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐบาล โดยใช้กำลัง
ชั่วชั้นใจหรือใช้กำลังประทุษร้าย

(2) เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือระดมกระเทือนในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร หรือ

(3) เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน ท้องระหว่างไทยจากุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา 117 ผู้ใดยุบงหรือจัดให้เกิดการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคร้าง หรือการร่วมกันไม่ยอมค้ายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน เพื่อบังคับรัฐบาลหรือเพื่อข่มขู่ประชาชน ท้องระหว่างไทยจากุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายคังกล่าวและเข้ามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคร้าง หรือการร่วมกันไม่ยอมค้าย หรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ท้องระหว่างไทยจากุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายคังกล่าว และใช้กำลังประทุษร้าย ชี้เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือทำให้หากลัวกับประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเข้ามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคร้างหรือการร่วมกันไม่ยอมค้ายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ท้องระหว่างไทยจากุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 118 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ท่องหรือเครื่องหมายอื่นไปอันมีความหมายถึงรัฐ เพื่อเยียคหมายประเทศชาติ ท้องระหว่างไทยจากุกไม่เกินหกปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

หมวด 3

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐบาลและการอาสาจักร

มาตรา 119 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใด

* มาตรา 118 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 2 แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

ของราชอาณาจักรก็ไปอยู่ให้อ่านจากชิปไทยของรัฐบาลประเทศไทย หรือเพื่อให้เอกสารของรัฐเดื่องเสียงไป ต้องระวังไทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 120 ผู้ใดคนใดกับบุคคลซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลประเทศไทย ด้วยความประหลาดที่จะก่อให้เกิดการคำเนินการบนต่อรัฐหรือในทางอื่น ที่เป็นปรบมาย ต่อรัฐ ต้องระวังไทยจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกทั้งแท็ลสิบปีถึงสิบปี

มาตรา 121 คนไทยคนใดกระทำการบนต่อประเทศไทย หรือเข้ารวมเป็นชาติ กองประเทศไทย ต้องระวังไทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 122 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่ออุปการะแก่การคำเนินการบน หรือ การกระเครื่ยมการบนของชาติ ต้องระวังไทยจำคุกทั้งแท็ลสิบปีถึงสิบห้าปี

ถ้าการอุปการะนั้นเป็นการ

(1) ทำให้ป้ม ค่าย สนามบิน ยานรบ ยานพาหนะ ทางคมนาคม สิ่งที่ใช้ในการลือสาร บุหอกัณฑ์ เสนบียงอาหาร อูร์เรือ อาคาร หรือสิ่งอื่นๆ ให้สำหรับใช้เพื่อการสังหารไม่ได้หรือก็ไปอยู่ในเงื่อนมือของชาติ

(2) ยุยงทหารให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ ก่อการก่ำเริบ หนีราชการ หรือละเมิดภินัย

(3) กระทำการกรรม นำหรือแนะนำให้ชาติ หรือ

(4) กระทำโดยประการอื่นใดให้ชาติ ได้เปรียบในการบน

ผู้กระทำต้องระวังไทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 123 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้ชั่งข้อความเอกสาร หรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้ เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศไทย ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 124 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ญ่อนล่วงรู้หรือโค้ใบซึ่งข้อความเอกสารหรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้ เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศไทย ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำในระหว่างประเทศไทยอยู่ในการบน หรือการสังหาร

ผู้กระทำการท่องเที่ยวไทยจำกัดกังแท้หน้าปีงบประมาณปี

ถ้าความผิดค้างกล่าวมาในส่วนของก่อน ให้กระทำเพื่อให้รัฐบาลประเทศໄດ້ ประโยชน์ ผู้กระทำการท่องเที่ยวไทยประหารชีวิต หรือจำกัดตลอดชีวิต

มาตรา 125 ผู้ใดปลอม ทำเท็จขึ้น กักไว้ ซ่อนเร้น ปิดบัง ยักย้าย ทำให้เสีย ทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือไว้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือแบบใบ ๆ อันเกี่ยวกับส่วนได้เสียของรัฐในการระหว่างประเทศ ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินสิบปี

มาตรา 126 ผู้ใดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้กระทำการของรัฐบาล รัฐบาลประเทศ ถ้าและโดยสุจริตไม่ปฏิบัติภาระตามที่ได้รับมอบหมาย ท้องระหว่างไทยจำกัดกังแท้หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา 127 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศไทยจากภายใน นอก ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินสิบปี

ถ้าเหตุร้ายเกิดขึ้น ผู้กระทำการท่องเที่ยวไทยประหารชีวิต หรือจำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดกังแท้สองปีถึงปีสิบปี

มาตรา 128 ผู้ใดกระเครื่องมาร หรือพยายามกระทำการผิดกิจ ๆ ในหมู่คน ท้องระหว่างไทยตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 129 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำการผิดกิจ ๆ ในหมู่คนท้องระหว่างไทยเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

หมวด 4

ความผิดต่อสัมพันธ์ในครึ่งท่าทางประเทศไทย

มาตรา 130 ผู้ใดทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายคือ เสรีภาพของราชอาณาจักร ราชอาณาจักร ราชธานี ราชอาณาจักร ประมุขแห่งรัฐท่าทางประเทศไทยซึ่งมีสัมพันธ์ในครึ่ง ท้องระหว่างไทยเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ท้องระหว่างไทยเช่นเดียวกัน

มาตรา 131 ผู้ใดทำร้ายร่างกาย หรือประทุษร้ายคือ เสรีภาพของผู้แทนรัฐท่าทาง

ประเทศ ซึ่งໄດ້ຮັບແຕ່ງທັງໃໝ່ມາສູ່ພະລາຊີສຳນັກ ຕ້ອງຮວາງໄທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນສົນປີ
ຜູ້ໄພພາຍານກະຮ່າການເຊັ່ນວ່ານັ້ນ ຕ້ອງຮວາງໄທເຊື່ອເຄີຍວັນ

*ມາດລາ 132 ຜູ້ໄພຂ່າທີ່ອພາຍານພໍານຸ້າຄຸລ໌ທີ່ນຸ້າຄຸລ໌ໃກ້ດັ່ງຮະບຸໄວ້ໃນມາດລາ
130 ທີ່ອມາດລາ 131 ຕ້ອງຮວາງໄທປະຫວັດຫົວໜ້າຫົວໜ້າຈຳຄຸກຄອດຫົວໜ້າ

ມາດລາ 133 ຜູ້ໄພໜີນປະນາຫຼາດ ອຸ່ນໜີນທີ່ອແສດງຄວາມອາຊາດ່າຍຮາຍຈະ-
ຮັບຄື ຮາຊີນີ ລາຊສາມີ ວັດທະຍາຫຼາດ ທີ່ອປະນຸ້າແໜ່ງຮູ້ຖ່າງປະເທດ ຕ້ອງຮວາງໄທ
ຈຳຄຸກໄມ່ເກີນສານປີ ທີ່ອປັບໄມ່ເກີນທັກພັນບາຫຼາດ ທີ່ອທັງຈ່າທັງປັບ

*ມາດລາ 134 ຜູ້ໄພໜີນປະນາຫຼາດ ອຸ່ນໜີນທີ່ອແສດງຄວາມອາຊາດ່າຍພູແນ
ຮູ້ຖ່າງປະເທດ ບໍ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງທັງໃໝ່ມາສູ່ພະລາຊີສຳນັກ ຕ້ອງຮວາງໄທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນ
ສອນປີ ທີ່ອປັບໄມ່ເກີນສັນບາຫຼາດ ທີ່ອທັງຈ່າທັງປັບ

*ມາດລາ 135 ຜູ້ໄພຮ່າການໃດ ທີ່ອເກົ່າງໝາຍອື່ນໄກ ຂັ້ນມີຄວາມ
ໝາຍລຶ່ງຮູ້ຖ່າງປະເທດບໍ່ຈີ່ນີ້ສັນພັນນີ້ໃນຕີ່ ເພື່ອເຫັນມານຮູ້ນັ້ນ ຕ້ອງຮວາງໄທຈຳຄຸກ
ໄມ່ເກີນທີ່ນີ້ປີ ທີ່ອປັບໄມ່ເກີນສອນພັນບາຫຼາດ ທີ່ອທັງຈ່າທັງປັບ

ລັກສະນະ 2

ຄວາມຝຶກເກື່ອງກັບການປັກປະງອງ

ໜ້າວັດ 1

ຄວາມຝຶກທົ່ວເຈົ້າພັນກັງ

*ມາດລາ 136 ຜູ້ໄພໜີນເຈົ້າພັນກັງ ທີ່ຈະກະຮ່າການທີ່ນັ້ນ ທີ່ອພະວະ
ໄກຮ່າການທີ່ນັ້ນ ຕ້ອງຮວາງໄທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນທັກເຄືອນ ທີ່ອປັບໄມ່ເກີນທີ່ນັ້ນພັນ
ບາຫຼາດ ທີ່ອທັງຈ່າທັງປັບ

ມາດລາ 137 ຜູ້ໄພແຈ້ງຂໍ້ອຄວາມອັນເປັນເທົ່າແກ່ເຈົ້າພັນກັງ ທີ່ຈະທຳໄຫຍ້ອັນ
ທີ່ອປະຫາມສີ່ຍ່າຍ ຕ້ອງຮວາງໄທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນທັກເຄືອນ ທີ່ອປັບໄມ່ເກີນທີ່ນັ້ນພັນບາຫຼາດ

*ມາດລາ 134, 135 ແລະ 136 ຖຸກແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມໂຄຍຂ້ອງ 3 ແຫ່ງຄໍາສັ່ງຂອງຄະນະ
ປົງປົງການປັກປະງອງແພັນຄິນ ປັບທີ່ 41 ພ.ສ. 2519

หรือหั้งจำหั้งปรับ

*มาตรา 138 ผู้ใดคือสูญ หรือขัดขวางเจ้าพนักงานหรือผู้ชี้ก้องซ้ายเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

ถ้ากระทำการใดๆ ให้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรืออื่นเช่นว่า จะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำการต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

มาตรา 139 ผู้ใดข่มขืนใจเจ้าพนักงานในปฏิบัติการอันมีชอบด้วยหน้าที่ หรือให้ละเว้นการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรืออื่นเช่นว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดพันบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

*มาตรา 140 ถ้าความผิดตามมาตรา 138 วรรคสอง หรือมาตรา 139 ให้กระทำโดยมีอาสา หรือโดยร่วมกันกระทำการผิดกฎหมายกันเองแต่สำมโนขึ้นไป ผู้กระทำการต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอานาจอังเพิ่หัวช่องใจ ไม่ว่าอ้างยื่นหัวช่องใจนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำการต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 141 ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์หรือเครื่องหมายอันเจ้าพนักงานได้ประทับหรือหมายไว้ที่สั่งให้ฯ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่เพื่อเป็นหลักฐานในการยึด อาดัคหรือรักษาลิ่งนั้น ฯ ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

*มาตรา 138 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 4 แห่งคำสั่งคณะกรรมการประกาศแผนกนิคมฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

*มาตรา 140 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 3 แห่งประกาศของคณะกรรมการวิชาชีพฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

มาตรา 142 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ชั่นเร้น เอาไปเสียหรือทำให้สูญหายหรือไว้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันเจ้าพนักงานໄດ້ຢືນ ວັດທະໄວ້ ອົງສັ່ງໃຫ້ສ່ວນເພື່ອເປັນພາຍານຫລັກຽນ ອົງເພື່ອມັນຄົນການໃຫ້ເປັນໄປຕາມກູ່ມາຍ ໄນວ່າ ເຈົ້າພັນການຈະວັດທະໄວ້ຮົບເອກສານນີ້ໄວ້ເອງ ອົງສັ່ງໃຫ້ນັ້ນທີ່ອຸ້ນສິ່ງທີ່ອົງສັ່ງໃຫ້ສ່ວນເພື່ອເປັນພາຍານຫລັກຽນ ສິ່ງທີ່ອົງສັ່ງໃຫ້ສ່ວນເພື່ອເປັນພາຍານຫລັກຽນ ວິຖິ່ນກຳນົດກຳນົດໄວ້ກຳຕາມ ທົ່ວວາໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນສານປີ ອົງປັນໄມ່ເກີນຫັກພັນນາທ ອົງທັງຈ່າທັງປັນ

มาตรา 143 ผู้ใดເຮັດ ຢັນທີ່ອົງມາຈະຮັບທັງຫຼືສິ່ງທີ່ອົງ ເປັນການຫອບແນນໃນການທີ່ຈະຈູງໃຈທີ່ໄດ້ຈູງໃຈເຈົ້າພັນການ ສາມາຊີກສານີບັງຫຼຸງຕີແໜ່ງຫາຕີ ສາມາຊີກສາຈັງຫວັດທີ່ສາມາຊີກສາເທັບປາລ ໂກຍວິທີອັນຫຼຸງ ວິຖິ່ນກຳນົດກຳນົດ ອົງໂຄຍົມທີ່ພົດຂອງຄົນ ໃຫ້ກະທຳການທີ່ໄມ່ກະທຳການໃນຫຼາຍທີ່ອັນເປັນຄຸມ ອົງເປັນໂທເກົ່າບຸກຄຸລິຄ ທົ່ວວາໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫຼາປີ ອົງປັນໄມ່ເກີນຫັ່ງໜຶນນາທ ອົງທັງຈ່າທັງປັນ

มาตรา 144 ผู้ใดໃຫ້ ຂອໃຫ້ທີ່ອົງຮັບວ່າຈະໃຫ້ທັງຫຼືສິ່ງທີ່ອົງ ເປັນການ ແລ້ວ ເຈົ້າພັນການ ສາມາຊີກສາຈັງຫວັດທີ່ສາມາຊີກສາເທັບປາລ ເປົ້າຈູງໃຈໃຫ້ກະທຳການ ໄນ ກະທຳການທີ່ໄມ່ກະທຳວິທີປະວິກກະທຳກະທຳການກະທຳການທີ່ອັນນີ້ ທົ່ວວາໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫຼາປີ ອົງປັນໄມ່ເກີນຫັ່ງໜຶນນາທ ອົງທັງຈ່າທັງປັນ

มาตรา 145 ผู้ใดແສດກຄົນເປັນເຈົ້າພັນການ ແລ້ວ ກະທຳການເປັນເຈົ້າພັນການໂຄຍກນເອງນີ້ໄດ້ເປັນເຈົ້າພັນການທີ່ມີວ່ານາຈະກະທຳການນັ້ນ ທົ່ວວາໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫັ່ງປີ ອົງປັນໄມ່ເກີນສອງພັນນາທ ອົງທັງຈ່າທັງປັນ

ເຈົ້າພັນການຜູ້ໃຫ້ຮັບຄໍາສົ່ງນີ້ໃຫ້ມີກົງມືການການທຳແໜ່ນຫຼາຍທີ່ໂປແລ້ວ ຍັງ ຝຳເປັນກະທຳການໃດ ໃນກຳແໜ່ນຫຼາຍທີ່ນັ້ນ ທົ່ວວາໂທການທີ່ກຳຫັນຄວາມໄວ້ໃນວຽກແຮກຈຸດກັນ

มาตรา 146 ຜູ້ໃຫ້ມີສືຫຼືທີ່ຈະສົມເຕັກໂນໂລຢີແບບທີ່ໄປປະຕົບເຕັກໂນໂລຢີໆຂອງເຈົ້າພັນການ ສາມາຊີກສານີບັງຫຼຸງຕີແໜ່ງຫາຕີ ສາມາຊີກສາຈັງຫວັດທີ່ສາມາຊີກສາເທັບປາລ ອົງໄມ່ມີສືຫຼືໃໝ່ ທຳແໜ່ນ ເຕັກໂນໂລຢີ ຮົບສິ່ງທີ່ໝາຍດິງ ເຕັກໂນໂລຢີ ຮົບສິ່ງທີ່ໝາຍດິງ ກະທຳການເຊັນນັ້ນເພື່ອໃຫ້ບຸກຄຸລືນເຊື່ອວ່າຄົນມີສືຫຼື ທົ່ວວາໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫັ່ງປີ ອົງ

ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

หมวด 2

ความผิดต่อคำแห่งหน้าทราชนการ

*มาตรา 147 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ชี้ ทำ จักราหรือรักษา ทรัพย์ใด เป็นคบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริต ยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสีย ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

*มาตรา 148 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ใช้อำนาจในคำแห่งโภยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ชี้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น ให้แก่คนเอง หรือผู้อื่น ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

*มาตรา 149 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมัชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมัชิกสภากังหัน หรือสมัชิกสภาราษฎราด เวียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นให้สำหรับคนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในคำแห่ง ไม่ว่ากรณัณจะครอบหรือมิครอบด้วยหน้าที่ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 150 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในคำแห่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งคนได้เวียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่คนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในคำแห่งนั้น ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 147, 148, 149, 150 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3, 4, 5 และ 6 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502

* มาตรา 151 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่อื่นใด ทำการหรือรักษาทรัพย์ ให้ฯ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขุมวิท หรือเจ้าของทรัพย์นั้น ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* มาตรา 152 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการ หรือดูแลกิจการใด เช่นส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ หรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจการนั้น ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 153 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์ จ่ายทรัพย์นั้นเกินกว่า ที่ควรจ่าย เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ หรือผู้อื่น ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* มาตรา 154 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่เรียกเก็บ หรือตรวจสอบภาษีอากร คำขอรับเนียมหรือเงินอื่นๆ โภยทุจริตเรียกเก็บหรือลดเว้นไม่ เรียกเก็บภาษีอากร คำขอรับเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือคำขอรับเนียมนั้นมิถูกงเสีย หรือเสียไปกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

* มาตรา 155 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้า ให้ฯ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือคำขอรับเนียมตามกฎหมาย โภยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือคำขอรับเนียมนั้นมิถูกงเสีย หรือเสียไปกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

* ม. 151, ม. 152, ม. 153, ม. 154, ม. 155 แก้ไขโดย ม. 7, ม. 8
ม. 9, ม. 10, ม. 11 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา พ.ศ. 2502

* มาตรา 156 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีความกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชีลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นมิถูกเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

* มาตรา 157 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินแปดพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 158 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ชั่งทรัพย์หรือเอกสารใดอันเป็นหน้าที่ของตนที่จะปกครองหรือรักษาไว้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท

มาตรา 159 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่คุ้มครองรักษาทรัพย์หรือเอกสารใด กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยถอน ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ชั่งทราบหรือเครื่องหมายอันเจ้าพนักงานได้ประทับ หรือหมายไว้ที่ทรัพย์ หรือเอกสารนั้นในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดหรือรักษาลิ้งนั้น ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 160 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่รักษาหรือใช้คwangตราหรือรอยตราของราชการหรือของผู้อื่น กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยใช้คwangตราหรือรอยตราคนนั้น หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ชั่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* ม. 156, ม. 157 แก้ไขโดย ม. 12, ม. 13 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา พ.ศ. 2502

มาตรา 161 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสารกรอกข้อความลงในเอกสารหรือคูดรากรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสาร โดยอาศัยโอกาสที่คนมีหน้าที่นั้น ท้องร่างไทยจำกัดไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหกเดือนบาท

มาตรา 162 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการคั่งท่อไปนี้ในการปฏิบัติการตามหน้าที่

(1) รับรองเป็นหลักฐานว่า คนใดกระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใด ไกกระทำท่อหนาคนอันเป็นความเท็จ

(2) รับรองเป็นหลักฐานว่า ไม่มีการแสดงซึ่งข้อความอันมิได้มีการแสดง

(3) ละเว้นไม่จากข้อความซึ่งคนมีหน้าที่ท้องรบจด หรือจะเปลี่ยนแปลงข้อความ เช่นว่านั้น หรือ

(4) รับรอง เป็นหลักฐานซึ่งขอเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ

ท้องร่างไทยจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท

มาตรา 163 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ในการประณีต โทรเลขหรือโทรศัพท์ กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่คั่งท่อไปนี้

(1) เปิด หรือยอมให้บุตรอ่อนเปิด จากหมายหรือสั่งอันที่ส่งทางประณีต หรือ โทรเลข

(2) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือยอมให้บุตรอ่อนทำให้เสียหายหรือ ทำให้สูญหาย ซึ่งหมายหรือสั่งอันที่ส่งทางประณีตหรือโทรเลข

(3) กัก ส่งให้บิดา หรือส่งให้แก่บุคคลซึ่งรู้ว่ามิใช่เป็นผู้ควรรับ ซึ่งหมายหรือสั่งอันที่ส่งทางประณีตหรือโทรเลข หรือ

(4) เปิดเผยข้อความที่ส่งทางประณีต ทางโทรเลขหรือทางโทรศัพท์

ท้องร่างไทยจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำ

หั้งปรับ

มาตรา 164 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน รู้หรืออาจรู้ความลับในราชการ กระทำการโดยประการใด ๆ อันมิชอบด้วยกฎหมายที่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับนั้น ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 165 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่ง ซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย บังคับหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้น ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 166 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ละทิ้งงานหรือกระทำการอย่างใด ๆ เพื่อให้งานหยุดชะงักหรือเสียหาย โดยร่วมกระทำการเข่นน้ำด้วยกันทั้งแท๊กคนขึ้นไป ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำลงเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน เพื่อบังคับรูบアルหรือเพื่อชั่นชูประชาชน ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ลักษณะ ๓

ความผิดเกี่ยวกับการยศธิคธรรม

หมวด ๑

ความผิดท่อเจ้าพนักงานในการยศธิคธรรม

มาตรา 167 ผู้ใดให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่เจ้าพนักงานในตำแหน่งคุลาการพนักงานอัยการ ผู้ใดคือหรือพนักงานสอบสวน เพื่อรุ่งใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำให้อันมิชอบด้วยกฎหมายที่ ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นลี้พันบาท

มาตรา 168 ผู้ใดขัดขืนคำบังคับ ตามกฎหมาย ของพนักงานอัยการ ผู้ใดคือ หรือพนักงานสอบสวน ซึ่งให้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 169 ผู้ให้ขั้นกำบังคับ ตามกฎหมายของพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ซึ่งให้ส่งหรือจัดการส่งทรัพย์หรือเอกสารใด ให้สำนักงาน ให้ปฏิญญาณหรือให้ให้ถ้อยคำ ท้องร่างโழจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 170 ผู้ให้ขั้นหมายหรือคำสั่งของศาลให้มาให้ถ้อยคำ ให้มาเบิกความหรือให้ส่งทรัพย์หรือเอกสารใดในการพิจารณาคดี ท้องร่างโழจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 171 ผู้ให้ขั้นคำสั่งของศาลให้สำนัก ปฏิญญาณ ให้ถ้อยคำหรือเบิกความ ท้องร่างโழจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 172 ผู้แจ้งข้อความ อันเป็นเหตุเกี่ยวกับความผิดอาญา แก่พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ท้องร่างโழจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 173 ผู้ใดรู้ว่ามิได้มีการกระทำการทำความผิดเกิดขึ้น แจ้งข้อความแก่พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาว่า มีการกระทำการผิด ท้องร่างโழจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา 174 ถ้าการแจ้งข้อความตามมาตรา 172 หรือ มาตรา 173 เป็นการเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดท้องถูกบังคับ ตามวิธีการเพื่อความปลดปล่อย ผู้กระทำต้องระหว่างโழจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

ถ้าการแจ้งความความในวรรคแรกเป็นการเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดท้องรับโழ หรือรับโழหนักชัน ผู้กระทำต้องระหว่างโழจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 175 ผู้ใดเอาความอันเป็นเหตุพ้องผู้อื่นคือศาลว่า กระทำการผิดอาญา หรือว่ากระทำการผิดอาญาแรงกว่าที่เป็นความจริง ท้องร่างโழจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 176 ผู้ใดกระทำการผิดตามมาตรา 175 แล้วลุแตกโழคือศาล และ

ขออนฟ้องหรือแก้ฟ้องก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา 177 ผู้ใดเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีที่ศาล ถ้าความเท็จนั้นเป็นข้อสำคัญในคดี ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหักจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดคั้งกล่าวในวรรคแรก ໄດ້กระทำในการพิจารณาคดีอาญา ผู้กระทำท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นลี้พันบาท

มาตรา 178 ผู้ใดซึ่งเจ้าพนักงานในตำแหน่งทุลาการพนักงานอัยการ ผู้ว่าการ หรือพนักงานสอบสวน ให้แปลข้อความหรือความหมายใด แปลข้อความหรือความหมายนั้นให้ผิดไปในข้อสำคัญ ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 179 ผู้ใดทำบานหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงาน ผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เชื่อว่าไม่มีความผิดอาญาอย่างใดเกิดขึ้น หรือเชื่อว่าความผิดอาญาที่เกิดขึ้นร้ายแรงกว่าที่เป็นความจริง ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินลี้พันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 180 ผู้ใด捏ทำสืบหรือแลงพยานหลักฐาน อันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี ถ้าเป็นพยานหลักฐานในข้อสำคัญในคดีนั้น ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดคั้งกล่าวในวรรคแรก ໄດ້กระทำในการพิจารณาคดีอาญา ผู้กระทำท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นลี้พันบาท

มาตรา 181 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 174 มาตรา 175 มาตรา

177 มาตรา 178 หรือมาตรา 180

(1) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำการความผิดที่มีระหว่างโทษจำคุกทั้งແค่าสมบัติขึ้นไป ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกทั้งແค่าหากเดือนถึงเจ็ดปี และปรับทั้งหมดหนึ่งหมื่นลี้พันบาท

(2) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำการความผิดที่มีระหว่างโทษดึง

ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 182 ผู้ใดกระทำการผิดตามมาตรา 177 หรือมาตรา 178 และลักทรัพย์ไทย และกลับแจ้งความจิงก่อศ่าลหรือเจ้าพนักงานก่อนจะดำเนินความหรือการแปลผู้นั้นไม่ต่องรับโทษ

มาตรา 183 ผู้ใดกระทำการผิดตามมาตรา 177 มาตรา 178 หรือมาตรา 180 แล้วลักทรัพย์ไทย และกลับแจ้งความจริงก่อศ่าลหรือเจ้าพนักงานก่อนที่คำพิพากษา และก่อนหนอนุกฟองในความผิดที่ได้กระทำ ศาลจะลงโทษโดยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงครึ่งเดียว

มาตรา 184 ผู้ใดเพื่อจะช่วยผู้อื่นให้ต้องรับโทษ หรือให้รับโทษอย่าง ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไว้ประโยชน์ชั่วคราว หลักฐานในการกระทำการผิด ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 185 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไว้ประโยชน์ชั่วคราว หรือเอกสารใดที่โคลงไว้ก่อศ่าล หรือที่ศาลให้รักษาไว้ในการพิจารณาคดี ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 186 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไว้ประโยชน์ชั่วคราว หรือเอกสารใดที่ไม่มีคำพิพากษาให้รับ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 187 ผู้ใดเพื่อจะมีให้การเป็นไปตามคำพิพากษา หรือค่าสั่งของศาล ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไว้ประโยชน์ชั่วคราว ที่ถูกยกหรืออยัด หรือที่คนรู้ว่าจะถูกยกหรืออยัด ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 188 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้

สูญหายหรือไว้ประโภชน์ ซึ่งพินัยกรรมหรือเอกสารใดของผู้อื่น ในประการที่จะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

* มาตรา 189 ผู้ใดช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็นผู้ต้องหาร่วมกระทำความผิด อันมิใช่ความผิดล้วนโทษ เพื่อไม่ให้ทองโภช โดยให้พำนักแก่ผู้นั้น โดยชื่อเร้น หรือโดยช่วยผู้อื่นด้วยประการใดเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 190 ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคื/o อาญา ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดทั้งกล่าวมาในวรรคแรก ให้กระทำการโดยแท้ที่คุณชั้น โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยชี้เชี้ยวว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดคู่กับกันทั้งແศาสนคนเข้าไป ผู้กระทำท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 191 ผู้ใดกระทำค่ายประการใดให้ผู้ที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาลของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคื/o อาญาหลุดพ้นจากกราคุณชั้นไป ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายังหลุดพ้นจากการคุณชั้นไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลหนึ่งศาลใด ให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิหรือจำคุกทั้งແเคลบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนทั้งແศาสนคนเข้าไป ผู้กระทำท้องระหว่างโทษจำคุกทั้งແเคลบเดือนถึงเจ็ดปี และปรับทั้งແหนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* ม. 190 และ ม. 191 แก้ไขโดย ขอ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ถ้าความผิดคั้งกล่าวมาในสองวรรคก่อน ให้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยชูเขี้ยวว่า จะใช้กำลังประทุษร้ายผู้กระทำต่อรองระหว่างโทหนักกว่าโทหทกภูมาย บัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนก็ได้

มาตรา 192 ผู้ใดให้พนัก ช่อนเร้น หรือช่วยค้ายประการใด ให้ผู้ที่หลบหนี จากการคุมขัง ตามอำนาจของศาลของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ สืบสวนคื/oอาญา เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวังโทเจ้าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 193 ถ้าการกระทำความผิดคั้งกล่าวมาในมาตรา 184 มาตรา 189 หรือมาตรา 192 เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลมจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา 194 ผู้ใดคงคำพิพากษาหมายเข้าเขตกำหนดตามมาตรา 45 เข้าไป ในเขตกำหนดนั้น ต้องระวังโทเจ้าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา 195 ผู้ใดหลบหนีจากสถานพยาบาล ชึ่งศาลสั่งให้คุมคัวไว้ ตามความ ในมาตรา 49 ต้องระวังโทเจ้าคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา 196 ผู้ใดฝ่ามีน้ำสำลังห้ามของศาล ซึ่งໄດสั่งไว้ในคำพิพากษา ตาม มาตรา 50 ต้องระวังโทเจ้าคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา 197 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย ชูเขี้ยวว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ให้ ประโยชน์ หรือรับว่าจะให้ประโยชน์ เพื่อกีกันหรือขัดขวางการขยายหอดคลาด ของเจ้า พนักงาน เนื่องจากคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ต้องระวังโทเจ้าคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 198 ผู้ใดคุกเข่าศ่าล หรือญี่พิพากษาในการพิจารณา หรือพิพากษาคดี หรือกระทำการขัดขวางการพิจารณา หรือพิพากษาของศ่าล ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 199 ผู้ใดลองฟัง ชื่นเร้น ย้ายหรือทำลายศพหรือส่วนของศพ เพื่อปนกั้งการเกิด การตายหรือเหตุแห่งการตาย ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

หมวด 2

ความผิดต่อคำแห่งหน้าที่ในการยุติธรรม

มาตรา 200 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในคำแห่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในคำแห่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยบุคคลหนึ่งบุคคลใด มิให้ถูกโทษหรือให้รับโทษน้อยลง ท้องระหว่างโทษจำกัดแต่หากเดือนถึงเจ็ดปี และปรับทั้งแท่นพันบาทถ้วนหนึ่งหมื่นล้านบาท

ถ้าการกระทำการหรือไม่กระทำการเป็นการเพื่อจะแก้ลังให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดถ่องรับโทษ รับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ผู้กระทำการต้องระหว่างโทษจำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดแต่หนึ่งปีถึงปีสิบปี และปรับทั้งแท่งสองพันบาทถ้วนหนึ่งหมื่นบาท

* มาตรา 201 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในคำแห่งคุ้กคาม พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือยื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในคำแห่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบค่ายหน้าที่ ท้องระหว่างโทษจำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดแต่หนึ่งปีถึงปีสิบปี และปรับทั้งแท่งสองพันบาทถ้วนหนึ่งหมื่นบาท

* ม. 198 แก้ไขโดย ขอ 5 แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปฎิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่

* ม. 201 แก้ไขโดย ม. 14 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา พ.ศ. 2502

* มาตรา 202 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งทุคลักษณะ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน กระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับหรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับ แต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 203 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ป้องกันหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจ้ำหั้งปรับ

มาตรา 204 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีตำแหน่งหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ที่กองคุณชั่ง ความอ่อนน้ำชาของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคืออาญา กระทำการอย่างใด ๆ ให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุ้มขังนั้นหลุดพ้นจากการคุ้มขังไป ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุ้มขังไปนั้นเป็นบุคคลที่ทองคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใด ให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำการดังต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 205 ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา 204 เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำการดังต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจ้ำหั้งปรับ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุ้มขังไปด้วยการกระทำโดยประมาทนั้น เป็นบุคคลที่ทองคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใด ให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำการดังต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจ้ำหั้งปรับ

* ม. 202 แก้ไขโดย ม. 15 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อายุฯ พ.ศ.

ถ้าผู้กระทำความผิดจัดให้โภคภัยที่หลอกพนักงานคุณชั้นมาภายในสามเดือน
ให้การลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น

ลักษณะ 4

ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

* มาตรา 206 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ แก้วตุห์หรือสถานอันเป็นที่เคารพ
ในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่
เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 207 ผู้ใดก่อให้เกิดการรุนแรงขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุม^{กัน} แม้ส่วนหนึ่งหรือกระทำพิธีกรรมตามศาสนาใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย ท้องระหว่างโทษ
จำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 208 ผู้ใดแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร
นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า คนเป็นบุคคลเช่นว่านั้น^{นั้น} ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 5

ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

มาตรา 209 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปักธงไว้คำเนินกรา และมี
ความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำการผิดกฎหมายเป็นอย่างใด ท้องระหว่าง
โทษจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจหน้าที่ในคณะบุคคลนั้น^{นั้น}
ผู้นั้นท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 210 ผู้ใดสมคบกันทั้งสองคนขึ้นไป เพื่อกระทำการผิดอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ และความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำกัดอย่างสูงทั้งสองคน
นี้ขึ้นไป ผู้นั้นกระทำการผิดกฎหมายเป็นช่องโหว ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับ

* ม. 206 แก้ไขโดยข้อ 6 แห่งคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41
พ.ศ. 2519

ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือห้าจ่าหั้งปรับ

ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิด ที่มีระหว่างโทษถึงประธานาธิบดี จำกุด
กลุกชีวิตหรือจำกุดอย่างสูงแก่ลิบปี้น์ไป ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำกุดทั้งแก่สองปีถึง
สิบปี และปรับคงแต่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 211 ผู้ไกประชุมในที่ประชุมองค์หรือของโจร ผู้นัดกระทำความผิด
ฐานเป็นอังยี่หรือของโจร เวนແထູນນັຈະແສກໄກວ່າ ไกประชุมโดยไม້ຮູວາເປັນກາປະ
ຫຼຸມຂອງອັງຍໍ໌หรือຂອງໂຈຣ

มาตรา 212 ผู้ไก

- (1) จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่องยี่ หรือของโจร
- (2) ชักชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกองค์หรือพรรคราษฎรของโจร
- (3) อุปกรณ์อังยี่หรือของโจรโดยให้ทรัพย์หรือโดยປະກາຮືນ หรือ
- (4) ขยายอำนาจทรัพย์ห้องยี่ หรือของโจรໄຄນາໂຄຍກາຮຽກຮະການຝຶກ
ຕອງระหว่างໂທເຊັ່ນເດີວັດຜູ້ກະທຳການຝຶກສູານເປັນອັງຍໍ໌หรือຂອງໂຈຣ ແລ້ວ

ແກກຮົມ

มาตรา 213 ถ้าสมาชิกอังยี่หรือพรรคราษฎรของໂຈຣคนหนึ่งคนใดໄດ້ກະທຳ
ການຝຶກຄາມຄາມນຸ່ງໝາຍຂອງອັງຍໍ໌หรือຂອງໂຈຣນັ້ນ สมาชิกอังยี่หรือพรรคราษฎรของໂຈຣ
ທີ່ອີ້ນຕົວຢັນໃນະະກະທຳການຝຶກ หรือອີ້ນຕົວຢັນໃນທີ່ປະຫຼຸມແຕ່ໄຟຟ້າກົດ້າໃນການກອດໃຫ້
ກະທຳການຝຶກນັ້ນ ແລະບරຣາທັວທ່ານາ ຜູ້ຈັກການຮ້ອມຝຶກມີການແຫ່ງໜ້າທີ່ໃນອັງຍໍ໌หรือຂອງໂຈຣ
ນັ້ນ ຕອງຮະວາງໂທພານທີ່ບ້ອງໝູ້ໄວ້ສໍາຮັບການຝຶກນັ້ນທຸກຄົນ

มาตรา 214 ผู้ไกประพฤติกິດເປັນປົກຕືກຮະເປັນຜູ້ຈັກຫາທີ່ພຳນັກ ທີ່ຂອນເຮັນຫຼື້ວ
ທີ່ປະຫຼຸມໃຫ້ບຸກຄຸລື່ງທັນຮູວ່າເປັນຜູ້ກະທຳການຝຶກທີ່ບ້ອງໝູ້ໄວ້ໃນການ 2 ນັ້ນ ຕອງຮະວາງໂທ
ຈຳກຸກໄມ້ເກີນສາມັປີ ຫຼື້ວັນປັນໄມ້ເກີນຫັກພັນນາທ หรือหັ້ງຈໍາຫັ້ງປັບ

ถ้าການຮະກະທຳການຝຶກນັ້ນ ເປັນການຮະກະທຳເພື່ອຊ່ວຍບົດາ ມາຮົກ ສຸມ
ຫຼື້ວັກຮົບຍາຂອງຜູ້ກະທຳ ຕາລຈະໄມ້ລົງໂທນັກໄດ້

มาตรา 215 ຜູ້ໄມ້ວ່າສຸມກັນທັງແຕ່ລົບຄົນໜີ້ໄປ ໃຫ້ກຳລັງປະຫຼຸມຮ້າຍໝູ້ເຂົ້າງວ່າຈະ
ໃຫ້ກຳລັງປະຫຼຸມຮ້າຍ ຫຼື້ວັກຮະກະທຳການອິ່ງໜີ້ຈະໄດ້ໃຫ້ເກີກກາງວຸ່ນວາຍໜີ້ໃນນັ້ນເນື້ອງ

ท้องระหว่างโทจะคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้งขาทั้งปรับ
ถ่ายกระทำความสะอาดผิวคนหนึ่งคนใดมีอาชญากรรมกระทำการชำรุด ท้องระหว่างโทจะคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งขาทั้งปรับ
ถ่ายกระทำความสะอาดผิวเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำการ
ผิดนั้น ท้องระหว่างโทจะคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งขาทั้งปรับ

มาตรา 216 เมื่อเจ้าพนักงานลั่งผู้ที่มีสุนัข เพื่อกระทำการชำรุดมาตรา
215 ให้เลิกไป ผู้ใดไม่เลิก ท้องระหว่างโทจะคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพัน
บาท หรือหั้งขาทั้งปรับ

ลักษณะ 6

ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยบัณฑิตอยู่ในประชาชน

มาตรา 217 ผู้ใดวางแผนเพาทรัพย์ของผู้อื่น ท้องระหว่างโทจะคุกตั้งแต่
หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท

* มาตรา 218 ผู้ใดวางแผนเพาทรัพย์ของที่ไปนี้

- (1) โรงเรือน เวื่องหรือแพที่ค่อนอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เวื่องหรือแพ้อนเป็นที่เก็บหรือที่ทำเลินค้า
- (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (4) โรงเรือน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือ
เป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา

(5) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเวื่องสาธารณะ
(6) เวีกคดไฟ หรือเวื่อนกร อันมีระหว่างตั้งแท้ห้าต้นขึ้นไป อากาศยานหรือ
รถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ท้องระหว่างโทจะคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่
หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

* ม. 218 แก้ไขโดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

มาตรา 219 ผู้ให้กระทำการเพื่อกระทำการใดตามผิดกฎหมายก็ถ้วนไปในมาตรา 217

หรือมาตรา 218 ท้องระหว่างโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำการผิดกฎหมายนั้น ๆ

มาตรา 220 ผู้ให้กระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์ของผู้อื่น ท้องระหว่างโทษจ้ำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้ากระทำการห้ามไว้ในวรรคแรก เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 218 ผู้กระทำท้องระหว่างโทษคั่งทั้งญี่ปุ่นไว้ในมาตรา 218

มาตรา 221 ผู้ให้กระทำให้เกิดระเบิดจนน้ำจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์ของผู้อื่น ท้องระหว่างโทษจ้ำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 222 ผู้ให้กระทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์ถังกล่าวในมาตรา 217 หรือมาตรา 218 ท้องระหว่างโทษคั่งทั้งญี่ปุ่นไว้ในมาตราหนึ่ง ๆ

มาตรา 223 ความผิดถังกล่าวในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 220 มาตรา 221 หรือมาตรา 222 นั้น ถ้าทรัพย์ที่เป็นอันตราย หรือที่น้ำจะเป็นอันตรายเป็นทรัพย์มีราคาอยู่ และการกระทำนั้นไม่น้ำจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น ผู้กระทำท้องระหว่างโทษจ้ำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจ้างปรับ

*มาตรา 224 ถ้ากระทำการห้ามผิดถังกล่าวในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 221 หรือมาตรา 222 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำท้องระหว่างโทษประหารชีวิตรักษา หรือจ้ำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำท้องระหว่างโทษจ้ำคุกแต่เจ็บปีดึงยื่นเส้น และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 225 ผู้ให้กระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์ของผู้อื่นเสียหาย หรือกระทำการโดยประมาทหนึ่นน้ำจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น

* ม. 224 แก้ไขโดยข้อ 6 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ท้องระหว่างโภชนาคุกุไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 226 ผู้ไกกระทำด้วยประการใด ๆ แก้โรงเรือน อู่เรือ ที่จอดรถ
หรือเรือลากสารณ ทุ่นหออก礁เรือ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร เครื่องกล สายไฟฟ้าหรือ
ลิ่งที่ทำไว้เพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์ จนน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่
บุคคลอื่น ท้องระหว่างโภชนาคุกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้ง
ปรับ

มาตรา 227 ผู้ไกเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบควบคุม หรือทำการก่อสร้าง
ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการ
อันพึงกระทำการนั้น ๆ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ท้องระหว่าง
โภชนาคุกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 228 ผู้ไกกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้เกิดอุทกภัย หรือเพื่อให้
เกิดข้อข้องแก้การใช้น้ำซึ่งเป็นสาขาวัฒน์โภค ถ้าการกระทำนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล
อื่นหรือทรัพย์ของผู้อื่น ท้องระหว่างโภชนาคุกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
หั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำมีคั้งกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือ
ทรัพย์ของผู้อื่น ผู้กระทำต้องระหว่างโภชนาคุกุทั้งแท่นหากเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแท่นนึงพัน
บาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 229 ผู้ไกกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางสาธารณูปะรุง ดำเนิน
เชื่อน อันเป็นส่วนของทางสาธารณะ หรือที่ขั้นลงของอาศัยาน อู่น้ำในลักษณะอันน่าจะเป็น^{ที่}
เหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร ท้องระหว่างโภชนาคุกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 230 ผู้ไกเอาสิ่งใด ๆ กีดขวางทางรถไฟหรือทางรถราง ทำให้รถ
รถไฟ หรือรถรางหัก หลวนหรือเคลื่อนจากที่ หรือกระทำแก่เครื่องสัญญาณน่าจะ^{ที่}
เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินรถไฟหรือรถราง ท้องระหว่างโภชนาคุกุทั้งแท่นหากเดือน
ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแท่นนึงพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 231 ผู้ให้บริการทำค่าวิปธุรักษ์ฯ ให้ประกาศทุนสัญญาณหรือลีสซิ่งอื่นๆ ซึ่งจัดไว้เป็นสัญญาเพื่อความปลอดภัยในการจราจรทางบก การเดินเรือหรือการเดินอากาศ อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจรทางบก การเดินเรือหรือการเดินอากาศ ท้องระหว่างไทยจำกัดด้วยที่ดินถึงเจ้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 232 ผู้ให้บริการทำค่าวิปธุรักษ์ฯ ให้ยานพาหนะดังกล่าวไปนี้ อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

- (1) เครื่องไฟเลี้ยงอากาศยาน รถไฟหรือรถราง
- (2) รถยนต์ที่ใช้สำหรับการขนส่งสารเคมี หรือ
- (3) เครื่องไฟ หรือรถยนต์อันมีระหว่างทั้งแท่นชั้นไป ที่ใช้สำหรับการขนส่งสารเคมี

ท้องระหว่างไทยจำกัดด้วยที่ดินถึงเจ้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 233 ผู้ให้ใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร เมื่อยานพาหนะนั้นมีลักษณะหรือมีการบรรทุกจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลในยานพาหนะนั้น ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 234 ผู้ให้บริการทำค่าวิปธุรักษ์ฯ แก้ลีสท์ที่ใช้ในการผลิต ในการส่งผลิตภัณฑ์หรือในการส่งนำ จนเป็นเหตุให้ประชาชนขาดความสะดวก หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 235 ผู้ให้บริการทำค่าวิปธุรักษ์ฯ ให้การลืมสื่อสารสาธารณะไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางโทรศัพท์ หรือทางวิทยุข้อของ ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 236 ผู้ให้ปลอมปนอาหาร ยาหรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นๆ เพื่อบุคคลอื่นเสพย์หรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ หรือชำนาญ หรือเสนอขาย สิ่งเช่นว่านั้นเพื่อบุคคลเสพย์หรือใช้ ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกิน

สมปี หรือปรับไม่เกินหนึบนาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

มาตรา 237 ผู้ใดเอาของที่มีพิษ หรือสิ่งอันทน้ำจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพเจ็บลงในอาการ หรือในน้ำ ชื่อยูไนบอร์ สระหรือที่ขังน้ำไว ๆ และอาหารหรือน้ำนั้นໄก้มืออยู่หรือจัดไว เพื่อประชาชนบริโภค ท้องร่วงโทษจำกุกทั้งแท๊ก็เกือนถึงลิบปีและปรับตั้งแท๊กหนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 238 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องร่วงโทษจำกุกคลอกชีวิต หรือจำกุกทั้งแท๊กหนึ่งถึงยี่ลิบปี และปรับตั้งแท๊กหนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องร่วงโทษจำกุกทั้งแท๊กหนึ่งปีถึงลิบปี และปรับตั้งแท๊กสองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 239 ถ้าการกระทำค้างกล่าวในมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 เป็นการกระทำโดยประมาท และใกล้จะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น ผู้กระทำต้องร่วงโทษจำกุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ

ลักษณะ 7

ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง

หมวด 1

ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา

มาตรา 240 ผู้ใดทำปลอมขันชั่งเงินตรา ไม่ว่าจะปลอมขันเพื่อให้เป็นหรือยุ่งธรรมานั้น ชนบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกให้หรือให้อ่านเจ้าให้ออกใช้ หรือทำปลอมขันชั่งพันธนบัตรรัฐบาล หรือใบสำคัญสำหรับรับรองคอกเบี้ยพันธนบัตรนั้น ๆ ผู้นั้นกระทำการผิดกฎหมายปลอมเงินตรา ค้องร่วงโทษจำกุกคลอกชีวิต หรือจำกุกทั้งแท๊กลิบปีถึงยี่ลิบปี และปรับตั้งแท๊กสองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 241 ผู้ใดแปลงเงินตรา ไม่ว่าจะเป็นหรือยุ่งธรรมานั้น ชนบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกให้หรือให้อ่านเจ้าให้ออกใช้ หรือแปลงพันธนบัตรรัฐบาลหรือใบสำคัญสำหรับรับรองคอกเบี้ยพันธนบัตรนั้น ๆ ให้มิคไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง

ผู้นั้นกระทำการพิคธุ์งานแปลงเงินตรา ท้องระหว่างไทยจำกัดคลอดชีวิต หรือจำกัดคงแก่ หน้าปีถึงปีลับปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 242 ผู้กระทำโดยทุจริตให้หรือยืดระยะเวลาปัณฑ์ชั่งรัฐบาลออกให้ใน หน้าหนักคล่อง ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นลี้พันบาท

ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักร นำออกใช้หรือมีไว้เพื่อนำออกใช้ ชั่งหรือยืดระยะเวลาปัณฑ์ที่ผู้กระทำโดยทุจริตให้นำหนักคล่องตามความในวรรคแรก ท้องระหว่างไทย เช่นเดียวกัน

มาตรา 243 ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักร ชั่งลังไก ๆ อันเป็นของปลอม ตามมาตรา 240 หรือของแปลงตามมาตรา 241 ท้องระหว่างไทยคงที่บัญญัติไว้ในมาตรา นั้น ๆ

มาตรา 244 ผู้ใดมีไว้เพื่อนำออกใช้ ชั่งลังไก ๆ อันก่อให้มาโดยรู้ว่าเป็น ของปลอมตามมาตรา 240 หรือของแปลงตามมาตรา 241 ท้องระหว่างไทยคงแก่ หนึ่งปีถึงลับหน้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 245 ผู้ใดก่อมาชั่งลังไก ๆ โดยไม่รู้ว่าเป็นของปลอมตามมาตรา 240 หรือของแปลงตามมาตรา 241 ถ้าท่อน้ำรู้ว่าเป็นของปลอม หรือของแปลงเช่นว่า นั้น ยังขึ้นนำออกใช้ ท้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินลับปี หรือปรับไม่เกินลับปี หรือปรับไม่ เกินสองหมื่นบาท หรือหั้งจ้างหั้งปรับ

มาตรา 246 ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัสดุสำหรับปลอม หรือแปลงเงินตราไม่ ว่าจะเป็นหรือยืดระยะเวลาปัณฑ์ ชนบท หรือลังไก ๆ ชั่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อ่านอาจให้ออก ใช้ หรือสำหรับปลอมหรือแปลงพันชนบทรัฐบาลหรือในสำนักสำหรับรับรองเอกสารเบี้ยพันชนบท นั้น ๆ หรือมีเครื่องมือหรือวัสดุเช่นว่านั้น เพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ท้องระหว่างไทย จำกัดคงแก่หน้าปีถึงลับหน้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 247 ด้วยการกระทำดังกล่าวในหน่วยนี้ เป็นการกระทำเกี่ยวกับเงิน ตรา ไม่ว่าจะเป็นหรือยืดระยะเวลาปัณฑ์ ชนบท หรือลังอื่นใด ชั่งรัฐบาลค่างประเทศออกใช้ หรือให้อ่านอาจให้ออกใช้ หรือเกี่ยวกับพันชนบทรัฐบาลค่างประเทศ หรือในสำนักสำหรับรับ

รับคอกเบี้ยพันธุ์มัตรนั้น ผู้กระทำต้องระวังไทยก็งหนึ่งของไทยที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา 248 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 240 มาตรา 241 หรือมาตรา 247 ให้กระทำความผิดตามมาตราอื่นที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ อันเกี่ยวกับสิ่งที่คนปลอมหรือแปลงนั้นค้าย ให้ลงโทษผู้นั้นตามมาตรา 240 มาตรา 241 หรือมาตรา 247 แต่กระหง เกี่ยว

มาตรา 249 ผู้ใดทำบัตรหรือโลหะคุกปั่งไป ๆ ในมีลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับเงินตรา ไม่ว่าจะเป็นเครื่องกระดาษปั๊ม ขันบัตรหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐบาลออกให้หรือให้อำนาจให้ออกใช้หรือพันธุ์มัตรรัฐบาล หรือใบสำคัญสำหรับรับคอกเบี้ยพันธุ์มัตรนั้น ๆ หรือจำหน่ายบัตรหรือโลหะคุก เช่นว่านั้น ต้องระวังไทยจ่าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำหนั้งปรับ

ถ้าการจำหน่ายบัตร หรือโลหะคุกตั้งกล่าว ในวรรคแรกเป็นการจำหน่าย โดยการนำออกใช้กังเข่นสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในวรรคแรก ผู้กระทำต้องระวังไทยจ่าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำหนั้งปรับ

หมวด 2

ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แลสมบัติและทุ่น

มาตรา 250 ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งดวงตราแผ่นคิน รอยตราแผ่นคิน หรือพระบรมนาภิไชย ต้องระวังไทยจ่าคุกตั้งแท้ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับหั้งแท้หนึ่งหมื่นบาทถ้วน สี่หมื่นบาท ระวังไทยจ่าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำหนั้งปรับ

มาตรา 258 ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งตัวโถยสาร ซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะ หรือแปลงตัวโถยสารซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้บุคุณเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง หรือลอก ถอน หรือกระทำด้วยประการใด ๆ แก้ตัวเขียนานั้น ซึ่งมีเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด แสดงว่าใช้ไม่ได้แล้วเพื่อให้ใช้ได้อีก ต้องระวังไทยจ่าคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำหนั้งปรับ

มาตรา 259 ถ้าการกระทำตามมาตรา 258 เป็นการกระทำเกี่ยวกับตัวที่จำหน่ายแก่ประชาชน เพื่อผ่านเข้าสถานที่ใด ๆ ผู้กระทำต้องระวังไทยจ่าคุกไม่เกิน

หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 260 ผู้ใดใช้ ขาย เสนอขาย และเปลี่ยนหรือเส่นอแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันกระทำการกระทำคังกล่าวในมาตรา 258 หรือมาตรา 259 ท้องร่างโทย่าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 261 ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัสดุสำหรับปลอม หรือแปลงสิ่งใด ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 254 มาตรา 258 หรือมาตรา 259 หรือมีเครื่องมือหรือวัสดุ เช่นว่านั้นเพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ท้องร่างโทย่าคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 262 ถ้ากระกระทำคังกล่าวในมาตรา 255 มาตรา 256 มาตรา 257 หรือมาตรา 261 เป็นการกระทำเกี่ยวกับแสตมป์รัฐบาลทั่วประเทศ ผู้กระทำต้องร่างโทย่ากันหนึ่งของโทย่าที่บัญญัติไว้ในมาตราหนึ่ง ๆ

มาตรา 263 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 250 มาตรา 251 มาตรา 254 มาตรา 256 มาตรา 258 มาตรา 259 หรือมาตรา 262 ได้กระทำความผิดตาม มาตราหนึ่งที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ อันเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากการกระทำความผิดนั้นด้วย ให้ลงโทษหนึ่งตามมาตรา 250 มาตรา 251 มาตรา 254 มาตรา 256 มาตรา 258 มาตรา 259 หรือมาตรา 262 แต่กระทางเดียว

หมวด 3

ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

มาตรา 264 ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นหักฉบับ หรือแท็ลวนหนึ่งส่วนไปเทิม หรือคัดตอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น้ำจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง บัญญัติกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ท้องร่างโทย่าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกรอกข้อความลงในแผ่นกระดาษ หรือวัสดุอื่นใด ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้อื่น

โดยไม่ได้รับความยินยอม หรือโดยฝ่ามือคำสั่งของผู้อื่นนั้น ถ้าได้กระทำเพื่อนำเอาเอกสารนั้นไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือประชาชน ให้ถือว่าผู้นั้นปลอมเอกสาร ต้องระวังโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 265 ผู้ใดปลอมเอกสารลิขิตริชี หรือเอกสารราชการ ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 266 ผู้ใดปลอมเอกสารกังวลไปนี้

(1) เอกสารลิขิตริชีเป็นเอกสารราชการ

(2) พินัยกรรม

(3) ในบุน ใบหุน ก หรือใบสำคัญของใบหุน หรือใบหุน ก หรือ

(4) ค่าวเงิน

ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา

มาตรา 267 ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงาน ผู้กระทำการตามหน้าที่ขอความอันเป็นเท็จในเอกสารมหาชน หรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชน ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 268 ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากกระบวนการพิคคาม

มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 หรือมาตรา 267 ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวังโทษดังที่มัญญตัวไว้ในมาตรานั้น ๆ

ถ้าผู้กระทำการพิคคามวาระแรกเป็นผู้ปลอมเอกสารนั้น หรือเป็นผู้แจ้งให้เจ้าพนักงานจข้อความนั้นเองให้ลงโทษตามมาตราสามแห่งแห่งเดียว

มาตรา 269 ผู้ใดในการประกอบการงานในวิชาแพทย์ กฎหมาย บัญชีหรือวิชาชีพอื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้โดยทุจริตใช้หรืออ้างคำรับรองอันเกิดจากการกระทำการใดความผิดตาม
วาระแรก ค่องระหว่างไทยเช่นเดียวกัน

ลักษณะ ๘

ความผิดเกี่ยวกับการค้า

มาตรา 270 ผู้โดยใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องซึ่ง เครื่องทรง หรือเครื่อง
วัด ที่ผิดอัตราเพื่อเอาเบร์ยนในการค้า หรือมีเครื่องเข่นวันนั้นไว้เพื่อขาย ค่องระหว่าง
ไทยจะคูกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 271 ผู้โดยขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้บุชช่อง
เขื่อนในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำ
นั้นไม่เป็นความผิดฐานข้อโง่ ค่องระหว่างไทยจะคูกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสอง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 272 ผู้โดย

(1) เอาซื้อ รูปประคิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ใน การประกอบการค้า
ของบุญนามาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า ที่มี ห่อ วัสดุที่ใช้หมุนห่อ แจ้งความ รายละเอียด
แสดงรายการ จกหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นท่านอง เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนดู
เชื่อว่าเป็นลินค้าหรือการค้าของผู้อื่นนั้น

(2) เลียนป้าย หรือสิ่งอื่นท่านอง เดียวกันจนประชาชนน่าจะหลงเชื่อว่า
สถานที่การค้าของตน เป็นสถานที่การค้าของบุญนั้นทั้งอยู่ใกล้เคียง

(3) ใช้ชื่อพร้อมลายชื่อข้อความเท็จเพื่อให้เลี่ยกว่า เชื่อถือในสถานที่
การค้า สินค้า อุตสาหกรรมหรือพาณิชย์การของบุญหนังผู้โดย โดยมุ่งประโยชน์แก่การ
ค้าของตน

ค่องระหว่างไทยจะคูกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

* ม.271 แก้ไขโดย ม.3 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม พ.อาญา 2522

มาตรา 273 ผู้ใดปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 274 ผู้ใดเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็น เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสอง พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 275 ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักร จำหน่าย หรือเสนอจำหน่าย ซึ่ง สินค้าอันเป็นสินค้าที่มีรูป รอยประคิษฐ์หรือข้อความใด ๆ คั้งบัญญติไว้ในมาตรา 272 (1) หรือสินค้าอันเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม หรือเลียนเครื่องหมายการค้า ของผู้อื่นตามความในมาตรา 273 หรือมาตรา 274 ต้องระวางโทษคั้งที่บัญญติไว้ใน มาตรานั้น ๆ

ลักษณะ ๙

ความผิดเกี่ยวกับเพศ

* มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำการชำเราหญิง ซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยชู้เชี้ยว ค้ายประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเหยียดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ หรือโดยทำให้หดหู่เชื้าใจผิดคิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่พันบาท

* มาตรา 277 ผู้ใดกระทำการชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิง นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พัน บาทถึงสองหมื่นล้านบาท

* ม. 276 และ ม. 277 แก้ไขโดยข้อ 7 แห่งประกาศของคณะกรรมการปฏิริหาริ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

* ม. 277 ทวิ และ ม. 277 ททร เพิ่มเติมโดยข้อ 8 แห่งประกาศของ คณะกรรมการปฏิริหาริ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

* มาตรา 278 ผู้ให้กระทำการแก้บุคคลอายุกว่าสิบสามปีโดยชูเชี้ยววาย ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ท้องระหว่างโหชาคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 279 ผู้ให้กระทำการแก้เก็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเก็ก นั้นจะบินย่อนหรือไม่ก์ตาม ท้องระหว่างโหชาคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำการความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชูเชี้ยววาย ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุร้าย โดยเก็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เก็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ท้องระหว่างโหชาคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 280 ถ้าการกระทำการความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ดูแลกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำท้องระหว่างโหชาคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำท้องระหว่างโหชาคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

* มาตรา 281 การกระทำการความผิดตามมาตรา 276 หรือมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดก่อหน้ากระทำการกันแล้ว เป็นเหตุให้ผู้ดูแลกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย มิได้เกิดขึ้นโดยร่วมกระทำการความผิดค้ายกัน อันมีลักษณะเป็นการโหราหมิ่ง หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลังรับไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้

* ม. 278, ม. 279, ม. 280 และ ม. 281 แก้ไขโดยข้อ 9 แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

*มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จภารกิจของผู้อื่น เป็นธุระจักหาดื่มไปหรือซักพาไปเพื่อการอนามัย ซึ่งเกิดเหตุสูงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี โดยเด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ท้องระหว่างโถเข้าคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ไม่ว่าการกระทำดังกล่าว อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศไทยค้างกันหรือไม่

*มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จภารกิจของผู้อื่น เป็นธุระจักหาดื่มไปหรือซักพาไปเพื่อการอนามัย ซึ่งหญิงโดยใช้อุบายนหลอกลวง ชูเขี้ยว ใช้กำลังประทุษร้ายใช้อ่านจากอบงำพิกัดของธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจกวัยประการอื่นใด ท้องระหว่างโถเข้าคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำดังกล่าว อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศไทยค้างกันหรือไม่

*มาตรา 284 ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนามัย โดยใช้อุบายนหลอกลวง ชูเขี้ยว ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อ่านจากอบงำพิกัดของธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจกวัยประการอื่นใด ท้องระหว่างโถเข้าคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปภารกิจในวรรคแรก ท้องระหว่างโถเข้าคุก เชนเดียวกับผู้พาไปนั้น

ภารกิจตามมาตราดังกล่าวเป็นภารกิจอันยอมความได้

*มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดิ�除 ศิษย์ ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์ หรือในความอนุญาต ผู้กระทำการดังกล่าวให้โทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว หนึ่งในสาม

*มาตรา 286 ขยายให้อายุกว่าสิบหกปี ภารกิจพ้อยความผลจากการหากินของหญิงครรภ์แล้ว ท้องระหว่างโถเข้าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

* ม. 282, ม. 283, ม. 284, ม. 285 และ ม. 286 แก้ไขโดยขอ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ชายใดไม่มีปัจจัยอ้างอื่นอันปรากฏสำหรับคำงชีพ และ

(1) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหุ้นส่วนในบริษัท หรือสมาคมกับหุ้นส่วนในบริษัท หรือหุ้นส่วนในบ้านนั้น หรือรับเงินหรือประโยชน์อื่นๆ อีก คือเดียวหรือหุ้นส่วนเป็นอาชญา

(2) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงินหรือประโยชน์อื่นๆ อีก โดยหุ้นส่วนในบริษัท หรือเป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหุ้นส่วนในบริษัท เลขะวิวาทกับหุ้นส่วนในบ้านนั้น หรือหุ้นส่วนในบ้านนั้น

ให้ดูว่าชายนั้นกำรงชีพอยู่ด้วยผลจากการหากินของหุ้นส่วนในบริษัท หรือเป็นพี่น้องให้เป็นพ่อใจให้ความไว้ได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตราดังนี้ มิให้ใช้บังคับแก่รับค่าเดือนดูจากหุ้นส่วนในบริษัท ซึ่งพึงให้ค่าเดือนดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมฯ

มาตรา 287 ผู้ใด

(1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการจ่ายแลก หรือเพื่อการแสดงออกประชาน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ล้วนหือส่องออกให้ส่องออกไปในราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาระนาบายสี สีพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพพนักหือส่องอื่นใดอันลามก

(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับ วัสดุหือส่องของลามก จ่ายแลกหรือแสดงออกประชาน หรือให้เข้า วัสดุหือส่องของเช่นนั้น

(3) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัสดุหือส่องของลามก ลักษณะแล้ว โฆษณาหรือข่าวโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตราดังนี้ หรือโฆษณาหรือข่าวว่าวัสดุ หรือลักษณะของลามกทำให้ จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้ง จําทั้งปรับ

ลักษณะ 10

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด 1

ความผิดต่อชีวิต

มาตรา 288 ผู้ใดพยายาม ต้องระวังไทยประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต
หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 289 ผู้ใด

(1) ฆ่าบุพการี

(2) ฆ่าเจ้านักงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำ
หรือໄດ້กระทำการตามหน้าที่

(3) ฆ่าบุชวยเหลือเจ้านักงาน ในกรณีที่เจ้านักงานนั้นกระทำการหน้าที่
หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยหรือໄດ້ช่วยเจ้านักงานก็กล่าวได้

(4) ฆ่าบุءินโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

(5) ฆ่าบุءินโดยธรรมานหรือโดยกระทำการดูโอคร้าย

(6) ฆ่าบุءินเพื่อกระเครียมกារ หรือเพื่อความສະគາກในการที่จะกระทำ
ความผิดอย่างอื่น หรือ

(7) ฆ่าบุءินเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดจากการที่คนໄດ້
กระทำการความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาใน
ความผิดอื่นที่คนໄດ້กระทำไว้

ต้องระวังไทยประหารชีวิต

มาตรา 290 ผู้ใดมิได้มีเจตนาฆ่า แต่ทำร้ายบุءินจนเป็นเหตุให้บุนันดึงแก่
ความตาย ต้องระวังไทยจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดก็ที่มัญญากิไว้ในมาตรา 289
ผู้กระทำต้องระวังไทยจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี

มาตรา 291 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้บุءิน
ดึงแก่ความตาย ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 292 ผู้ใดกระทำการปฏิบัติอันทำรุนแรงหรือวายปัจจัยกล้ายกลิงกันแก่บุคคลซึ่งกองทัพน ในการคำรังชีพหรือในการอื่นใด เพื่อให้บุคคลนั้นชากคนของถ้าการขาดคนของนั้นได้เกิดขึ้นหรือไม่มีการพยายามชากคนของ ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 293 ผู้ใดช่วยหรือยุบเล็กอาชญาไม่เกินสิบหกปี หรือผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าใจว่าการกระทำของตนมีสภาพหรือสารสำคัญอย่างไร หรือไม่สามารถบังคับการกระทำของตนได้ ให้ขาดคนของ ถ้าการขาดคนของนั้นได้เกิดขึ้นหรือไม่มีการพยายามชากคนของ ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 294 ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมก่อสร้างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดในว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ ถึงแก่ความตายโดยการกระทำในการชุมนุมก่อสร้าง ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ผู้ที่เข้าร่วมในการชุมนุมก่อสร้างและถึงแก่ความตายโดยการกระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุมก่อสร้าง หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย บุนน ไม่ห้องรับโทษ

หมวด 2

ความผิดต่อร่างกาย

มาตรา 295 ผู้ใดทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย หรือจิตใจของผู้อื่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 296 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 297 ผู้ให้gradeทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้ผู้กระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ท้องระหว่างโถงจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

อันตรายสาหัสนั้น คือ

- (1) ทาบออก หูหนวก ลึ้นชา หรือเสียชานประสงค์
- (2) เสียดอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
- (3) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
- (4) หน้าเสียโฉมอย่างคิดค้าง
- (5) แหงนูกอก
- (6) จิกพิการอย่างคิดค้าง
- (7) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บเรื้อรังซึ่งอาจถึงกล่องชีวิต
- (8) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกข์เวหนา เกินกว่าปีสิบวัน หรือ

จนประกอบการเมียกิจกรรมปกติไม่ได้เกินกว่าปีสิบวัน

มาตรา 298 ผู้ให้gradeทำความผิดตามมาตรา 297 ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะ
ประการหนึ่งประการใดคั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ท้องระหว่างโถงจำคุกตั้งแต่สองปี
ถึงสิบปี

มาตรา 299 ผู้ให้เข้าร่วมในการชุมนุมก่อสู้ระหว่างบุคคลตั้งสักคนขึ้นไป
และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ใช่เป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่รับอันตรายสาหัส โดย
การกระทำในการชุมนุมก่อสู้นั้น ท้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสอง
พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุมนุมก่อสู้นั้นแสดงให้เห็น ให้gradeทำไปเพื่อห้ามการชุมนุม
ก่อสู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ถูกห้ามรับโทษ

มาตรา 300 ผู้ให้gradeทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่น^{ชั้น}
รับอันตรายสาหัส ท้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้ง
จำทั้งปรับ

หมวด ๓

ความผิดฐานทำให้แห้งลูก

มาตรา ๓๐๑ ผู้ใดทำให้คนของแห้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้คนแห้งลูก
ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐๒ ผู้ใด ทำให้หญิงแห้งลูกโดยผู้ใดนั้นยินยอม ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัสอย่างอันควร ผู้กระทำต้อง
ระวังโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๐๓ ผู้ใดทำให้หญิงแห้งลูก โดยผู้ใดนั้นไม่ยินยอม ต้องระวังโทษ
จำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัสอย่างอันควร ผู้กระทำต้อง
ระวังโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังโทษจำ
คุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๓๐๔ ผู้ใดเพียงแค่พยายามกระทำการใด ตามมาตรา ๓๐๑ หรือ
มาตรา ๓๐๒ วาระแรก ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๓๐๕ ถ้าการกระทำการใดก็ตามที่ในมาตรา ๓๐๑ และมาตรา
๓๐๒ นั้น เป็นการกระทำของนายแพทย์ และ

(1) จำเป็นกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิงนั้น หรือ

(2) หญิงมีครรภ์ เนื่องจากการกระทำการใดอยู่ ตามที่กฎหมายไว้ใน

มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ หรือมาตรา ๒๘๔

ผู้กระทำไม่มีความผิด

หมวด 4

ความผิดฐานทอกทึ้ง เก็ง คณป่วยเจ็บหรือคนชรา

มาตรา 306 ผู้ใดหักหลังเก็งอายุยังไม่เกินเก้าปีไว้ ณ ที่ใด เพื่อให้เกินนั้น พ้นไปเสียจากคน โดยประการที่ทำให้เกินนั้นปราศจากผู้ดูแล ท้องร่างกายจะดูกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 307 ผู้ใดมีหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามลัญญาของคุณแลบุชงฟงกนเอง มิได้ เพราะอายุ ความป่วยเจ็บ ภัยพิการหรือจิตพิการ หักหลังผู้ซึ่งฟงกนเองมิได้นั้น เสียโดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ท้องร่างกายจะดูกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 308 ถ้ากระทำการทำความผิดตามมาตรา 306 หรือมาตรา 307 เป็นเหตุให้ผู้ดูแลหักหลังถึงแก่ความตายหรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการทำดังกล่าวจะต้องรับโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี ในมาตรา 290 มาตรา 297 หรือมาตรา 298 นั้น

ลักษณะ 11

ความผิดเกี่ยวกับเสรีภพและชื่อเสียง

หมวด 1

ความผิดด้วยการ

มาตรา 309 ผู้ใดชั่นใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมก่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายคือชีวิต ร่างกาย เสรีภพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้อื่นขึ้นในนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้อื่นชั่นใจ ก็กระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมก่อสิ่งนั้น ท้องร่างกายจะดูกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีอาชุช หรือโดยร่วมกระทำการผิด กวักกันตักแต่หากันขึ้นไป หรือได้กระทำเพื่อให้ผู้อื่นชั่นใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือ

ทำลายเอกสารลิขสิทธิ์ไป ผู้กระทำต้องรับโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอานอาจจะยื่นหรือซองโจร ไม่ว่าจะยื่นหรือซองโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 310 ผู้ใดหน่วงเหน็บหรือกัดชั้งผู้อื่น หรือกระทำการใดให้บุตรน้ำเสียหายจากการเสื่อม化ในร่างกาย ท้องรัวงโหจ่าคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำการใดความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้บุตรน้ำเสียหายถูกหน่วงเหน็บหรือกัดชั้ง หรือท้องป่วยจากเสื่อม化ในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องรัวงโหจ่าคุกที่บัญญัติไว้ในมาตรา 290 มาตรา 297 หรือมาตรา 298 นั้น

มาตรา 311 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้บุตรน้ำเสียหายถูกหน่วงเหน็บ ถูกกัดชั้งหรือท้องป่วยจากเสื่อม化ในร่างกาย ท้องรัวงโหจ่าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำการใดความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้บุตรน้ำเสียหายถูกหน่วงเหน็บหรือกัดชั้ง หรือท้องป่วยจากเสื่อม化ในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องรัวงโหจ่าคุกที่บัญญัติไว้ในมาตรา 291 หรือมาตรา 300

มาตรา 312 ผู้ใดเพื่อจะเอาคนลงเป็นยาส หรือให้มีรูขนาดคล้ายยาส นำเข้าในหรือส่องออกไปเมื่อกราชอาญาจักร พามาจากที่ใด ซื้อ ขาย จำหน่าย รับหรือหน่วงเหน็บชั่งบุคคลหนึ่งบุคคลใด ท้องรัวงโหจ่าคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อไก้มษังค์กำไร

(1) เอาตัวเก็งอาชญาดังไม่เกินลิบสามปีไป

* ม. 313 แก้ไขโดยข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

(2) เอกัวบุคคลอยู่กว่าสิบสามปีไป โดยใช้บุญเหลวลงชื่อเข็ม
ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อานาจครอบงำผิดกฎหมายหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการ
อื่นใด หรือ

(3) หน่วยงานที่ออกขั้นบุคคลใด
ต้องระวังไทยจากคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดถังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้บุคคลเอกัวไป
ผูกหน่วงเหนี่ยวหรือบุคคลขั้นนั้นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวังไทยจากคุก
ตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้บุคคลเอกัวไป ผูกหน่วงเหนี่ยว
หรือบุคคลขั้นนั้นถึงแก่ความตาย หรือเป็นการกระทำโดยธรรมาน หรือโดยหารูณ
ให้คร้าย จนเป็นเหตุให้บุคคลกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้อง
ระวังไทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 314 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 313
ต้องระวังไทยเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา 315 ผู้ใดกระทำการเป็นกวนกลาง โดยเรียกรับ หรือยอมจะ
รับทรัพย์ลิน หรือประโยชน์อย่างใดที่มิควรได้ จากผู้กระทำความผิดตามมาตรา
313 หรือจากผู้ที่จะให้ค่าได้ ต้องระวังไทยจากคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ
ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 316 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 มาตรา 314 หรือ
มาตรา 315 จักให้บุคคลเอกัวไป ผูกหน่วงเหนี่ยว หรือบุคคลขั้นได้รับเสรีภพ
ก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมิได้รับอันตรายสาหัสหรืออกบุญในภาวะอันໄกจะ
เป็นอันตรายต่อชีวิต ให้ลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา 317 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเกื้อก่ายยังไม่เกิน
สิบสามปีไปเลี้ยงจากบุคคลของหรือบุคคล ต้องระวังไทยจากคุกตั้งแต่หกเดือนถึง

เจ็คปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้โดยทุจริต ช้อ จำนวน หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากความในวาระ
แรก ท้องระหว่างไทยเช่นเดียวกับบุตรคนนั้น

*มาตรา 318 ผู้โดยทุจริต เย้าอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี
ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย กอง
ระหว่างไทยจำกัดกุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ผู้โดยทุจริต ช้อ จำนวนหรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากความใน
วาระแรก ท้องระหว่างไทยเช่นเดียวกับบุตรคนนั้น

ถ้าความผิดคงกล่าวในสองวรรคก่อนได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อ
อน佳จาร ผู้กระทำการท้องระหว่างไทยจำกัดกั้งแต่หกเดือนถึงเจ็คปี และปรับตั้งแต่หนึ่ง
พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 319 ผู้โดยทุจริต เย้าอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี
ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอน佳จาร
โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ท้องระหว่างไทยจำกัดกุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ผู้โดยทุจริต ช้อ จำนวน หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากความใน
วาระแรก ท้องระหว่างไทยเช่นเดียวกับบุตรคนนั้น

มาตรา 320 ผู้โดยใช้อุบัติหลอกลวง ช้อ เชี้ยว ใช้กำลังประทุร้าย ใช้
อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด พานรือส่งคน
ออกไปนอกราชอาณาจักร ท้องระหว่างไทยจำกัดกุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำเพื่อให้บุตรพารือส่งไปนั้นก็อยู่

*ม.317, ม.318, ม.319 แก้ไขโดยข้อ 12 แห่งประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2514

ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อละทิ้งให้เป็นคนอนาคต บุกรacreทำ
ท้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่นั่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่น
สี่พันบาท

มาตรา 321 ความผิดตามมาตรา 309 วาระแรก มาตรา 310
วาระแรก และมาตรา 311 วาระแรก เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 2

ความผิดฐานเบิกແຍຄວາມລັບ

มาตรา 322 ผู้ใดเบิกแผ่นกหรือเอาจดหมาย โทรเลข หรือเอกสารใด ๆ
ซึ่งปิดผนึกของผู้อื่นไป เพื่อลงรูข้อความใดๆ เพื่อนำข้อความในจดหมายโทรเลขหรือ
เอกสารเขียนวันนออกเบิกແຍກ์ดี ถ้าการกระทำนั้นจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ที่
ผู้ใด ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำ
ทั้งปรับ

มาตรา 323 ผู้ใดลงรูหรือโคล์มาชี้ความลับของผู้อื่น โดยเหตุที่เป็น
เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกลบอาชีพเป็นแพะ เกสชกร คำจำหน้ายา
นางผดุงครรภ ผู้พยาบาล นักบวช หนมความ หนายความหรือผู้ดูเอบัญชี หรือโดย
เหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกลบอาชีพนั้น แล้วเบิกແຍความลับนั้นในประกาศที่น่าจะ
เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่ผู้ใด ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่
เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

ผู้รับการศึกษาอบรมในอาชีพคงลำไ TORT วาระแรก เบิกແຍความลับของ
ผู้อื่น อันตนได้ลงรูหรือโคล์มาในการศึกษาอบรมนั้น ในประกาศที่น่าจะเกิดความเสีย
หายแก่ผู้ที่ผู้ใด ท้องระหว่างโทษเข่นเดียวกัน

มาตรา 324 ผู้ใดโดยเหตุที่ตนมีคำแนะนำหน้าที่ วิชาชีพหรืออาชีพอันเป็น
ที่ไว้วางใจ ลงรูหรือโคล์มาชี้ความลับของผู้อื่นเกี่ยวกับอุทสาหกรรม การค้นพบหรือ
การนิมิตในวิทยาศาสตร เบิกແຍหรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น
ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 325 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 3

ความผิดฐานหมิ่นประมาท

*มาตรา 326 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นก่อนบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกกล่าวเลียดซัง ยุนั้นกระทำการความผิดฐานหมิ่นประมาท ของระหว่างโทยาจักุไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือห้าจำทั้งปรับ

มาตรา 327 ผู้ใดใส่ความผู้ชายก่อนบุคคลที่สาม และการใส่ความนั้นจะเป็นเหตุให้บิดา มาตรา คุณสมรส หรือบุตรของผู้ชายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกกล่าวเลียดซัง ยุนั้นกระทำการความผิดฐานหมิ่นประมาท ของระหว่างโทยาจักุไว้ในมาตรา 326 นั้น

*มาตรา 328 ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพประเบยตี ภาพยนตร์ ภาพหรือคำอักษรที่ทำให้ปรากฏอยู่ว่า ได้แผ่นเสียงหรือลิ่งปั้นทึกเสียงอย่างอื่น กระทำโดยการกระจาดเสียง หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ยุนั้นกระทำการของระหว่างโทยาจักุไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือห้าจำทั้งปรับ

มาตรา 329 ผู้ใดแสลงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต

(1) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตน

ตามคดีของธรรม

(2) ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่งานปฏิบัติการตามหน้าที่

(3) ติชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชน

ยอมกระทำ หรือ

(4) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรมเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม

* ม. 326 แก้ไขโดยขอ 7 ม. 328 แก้ไขโดยขอ 8 แห่งคำสั่งของ
คณะกรรมการปกรองแผนกนิติ ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานหนินประมาท

มาตรา 330 ในกรณีหนินประมาท ถ้าผู้ถูกหาว่ากระทำการใดก็ได้ พิสูจน์ได้ว่าอ้อที่หัวฯ เป็นหนินประมาหนันเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ แต่หามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าอ้อที่หัวฯ เป็นหนินประมาหนันเป็นการใช้ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

มาตรา 331 คุณภาพ หรือหมายความของคุณภาพ ซึ่งแสดงถึงความคิดเห็น หรือข้อความในกระบวนการพิจารณาคดีในศาล เพื่อประโยชน์แก่คดีของตน ไม่มีความผิดฐานหนินประมาท

มาตรา 332 ในคดีหนินประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่ง

- (1) ให้ยืด และทำลายวัสดุหรือส่วนของวัสดุที่มีข้อความหนินประมาท
- (2) ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือແທบ้างส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

มาตรา 333 ความผิดในหมวดนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายในความผิดฐานหนินประมาทหายเสียก่อนร้องทุกข์ให้ได้ มาตรา คุ้มครองบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะ 12

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

หมวด 1

ความผิดฐานลักทรัพย์และริบราษฎร์

มาตรา 334 ผู้ใดเอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของร่วมอยู่ไปโดยทรัพย์ ผู้นั้นกระทำการผิดฐานลักทรัพย์ ทองร่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์

(1) ในเวลาทางคืน

(2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่ห้องน้ำริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกภัยแกร่งไฟ หรือyanพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัตินานอง เดียวกัน หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นวันนั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังที่นักล้วงบัญญัตรายให้

(3) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคล หรือทรัพย์หรือโดยบ้านลึ่ง เช่นวันนั้นเข้าไปด้วยประการใด ๆ

(4) โดยเข้าทางซ่องทาง ซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จ้างให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางซ่องทาง ซึ่งผู้เป็นเจ้าของไว้ให้

(5) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มองหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้

(6) โดยลงว่าเป็นเจ้าพนักงาน

(7) โดยมีอาชญากรรมหรือโดยรวมกระทำการผิดกฎหมายตั้งแต่สองคนขึ้นไป

(8) ในสถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้ เพื่อให้บริการสาธารณะที่คนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้น ๆ

(9) ในสถานที่ราชการ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน ท่า��เรือ หรือร้านอาหาร สถานที่ราชการสถานที่รับแขกสินค้า หรือในวิทยานสาธารณะ

(10) ที่ใช้หรือไม่ใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์

(11) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง

(12) ที่เป็นของผู้มีอาชีพกลิ่นรุ่ม บรรณาธิการที่เป็นผลิตภัณฑ์ พิรพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องน้ออันมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรม หรือได้มางากการกิจกรรมนั้น

ท้องระหว่างโถงจำกัดคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราค้างกล่าวแล้วทั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ผู้กระทำการต้องระหว่างโถงจำกัดคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำการมิคั้งกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำโดยความจำใจ
หรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์นั้นมีราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำ
ความมิคั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 گ๊อก

* มาตรา 335 ทวि

มาตรา 336 ผู้ใกล้ทรัพย์โดยฉันชายเอกสารห้องหน้า ผู้นั้นกระทำการมิคั้ง
ฐานวิ่งราวทรัพย์ ทองระหว่างไทยจำกัดไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย แก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องชำระค่าเสียหาย แต่ถ้าทรัพย์นั้นเป็นของบุคคลตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่น
สี่พันบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องชำระค่าเสียหาย
ให้บุคคลตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องชำระค่าเสียหาย
ให้บุคคลตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

* มาตรา 336 ทวि

หมวด 2

ความผิดฐานกรรโชก รักษาทรัพย์ ซึ่งทรัพย์และปล้นทรัพย์

มาตรา 337 ผู้ใด ข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้กันหรือผู้อื่นให้
ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษรายหรือโดยชูเชี้ยวว่าจะทำ
อันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ หรือเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกชูเชี้ยว หรือของ
บุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเซ่นวานนั้น ผู้นั้นกระทำการมิคั้งฐานกรรโชก ทอง
ระหว่างไทยจำกัดไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

* ม. 335 ทวि เพิ่มเติมโดย ม. 3. แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม
ป. อาญา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2512

* ม. 336 ทวि เพิ่มเติมโดยข้อ 13 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
11 พ.ศ. 2514

ถ้าความผิดฐานกรรโชกได้กระทำโดย

(1) ข้าจะชา ข้าจะทำร้ายร่างกายให้ผู้อื่นชื่นใจ หรือผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส หรือข้าจะทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์ของผู้อื่นชื่นใจหรือผู้อื่นหรือ

(2) มีอาชญาคิตัวมาชูเขี้ยว

ผู้กระทำดังของระหว่างโทเจ้าคุกตั้งแทบทกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 338 ผู้ใดคนชื่นใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้คน หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยชูเขี้ยวว่าจะเบิกเบ็ดความลับ ชั่งการเบิกเบยนนั้นจะทำให้ผู้อื่นเขี้ยวหัวบุคคลที่สามเสียหาย จนผู้อื่นชื่นใจยอมเข่นวานันนั้นกระทำการความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ ทองระหว่างโทเจ้าคุกตั้งแทบทนั่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

* มาตรา 339 ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือชูเขี้ยวว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (1) ให้ความสละความแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (2) ให้เงินให้ชั่งทรัพย์นั้น
- (3) ยืดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (4) บากปิดการกระทำการความผิดนั้น หรือ
- (5) ให้พ้นจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำการความผิดฐานชิงทรัพย์ ทองระหว่างโทเจ้าคุกตั้งแทบทนั่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* ม. 339 แก้ไขโดยข้อ 14 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะค้างที่บัญญัติไว้ในอนุ-
มาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 ผู้กระทำการดังกล่าวให้โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี
ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำ
ดังกล่าวให้โทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการดังกล่าว
ให้โทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผ่อนดงแก่ความตาย ผู้กระทำการดังกล่าวให้โทษ
จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

* มาตรา 339 ทวि (เพิ่มเติม ปี 2512)

* มาตรา 340 ผู้ใดซิงทรัพย์โดยร่วมกระทำการผิดกฎหมายกันก็ตั้งแต่สามคน
ขึ้นไป ผู้นั้นกระทำการผิดกฎหมายปล้นทรัพย์ ดังกล่าวให้โทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคนใดมีอาชญาคิตร้าไปด้วย
ผู้กระทำการดังกล่าวให้โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง
สามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการดังกล่าวให้โทษ
จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ให้กระทำการโดยแสดงความหาญจนเป็นเหตุให้ยื่นรับ
อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัสดุระเบิดหรือกระทำการรุณาน ผู้กระทำการดัง
กล่าวให้โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกสิบปี

* ม. 339 ทวি และ ม. 340 แก้ไขโดยข้อ 14 แห่งประกาศของ
คณะกรรมการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระหว่างไทย
ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

* มาตรา 340 ทว. (เพิ่มเติม ปี 2512)

* มาตรา 340 คร.

หมวด 3

ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา 341 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปักชื่อความจริง ซึ่งควรออกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่าด้วยไปชื่อทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สามทำ ดอนหรือทำลายเอกสารสำคัญ ผู้นั้นกระทำการความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระหว่างไทย จำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำกัดปรับ

มาตรา 342 ถ้าในการกระทำการความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำ

(1) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ

(2) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรืออาศัยความอ่อนแอดแหงจิตของผู้ถูกหลอกลวง

ผู้กระทำต้องระหว่างไทย จำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำกัดปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำการความผิดตามมาตรา 341 ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปักชื่อความจริง ซึ่งควรออกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระหว่างไทย จำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำกัดปรับ

* ม. 340 ทว. แก้ไขโดยขอ 14 และ ม. 340 คร. เพิ่มเติมโดยขอ 15
แห่งประกาศของคณะปฏิริวติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ถ้าการกระทำความผิดคั้งกล่าวในวรรคแรก ต้องคำยลักษณะคั้งกล่าวใน มาตรา 342 อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดก็ว่า ผู้กระทำท่องระบวนะไทยจำกัดคั้งแต่ หากเกือนถึงเจ้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 344 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงบุคคลด้วยสิ่งขึ้นไปให้ประกอบการงานอย่างใด ๆ ให้แก่ตนหรือให้แก่บุคคลที่สาม โดยจะไม่ใช้ค่าแรงงานหรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้น หรือโดยจะใช้ค่าแรงงาน หรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้นต่ำกว่าที่ตกลงกัน ต้องระบวนะไทยจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 345 ผู้ใดลักซื้อและบริโภคอาหารหรือเครื่องคิม หรือเข้าอยู่ใน โรงแรม โดยรู้ว่าตนไม่สามารถชำระเงินค่าอาหาร ก่าเครื่องคิม หรือค่าอยู่ใน โรงแรมนั้น ต้องระบวนะไทยจำกัดไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 346 ผู้ใดเพื่อเอาทรัพย์สินของบุตรอื่นเป็นของตน หรือของบุคคลที่สาม ชักจูงบุตรนั้นผู้ใดให้จำนวนน่ายโดยเลี้ยงเบี้ยประจำชั่วคราว โดยอาศัยเหตุที่ผู้ดูแลซักจูงมิจดอ่อนแส หรือเป็นเด็กเบาเมญญา และไม่สามารถเข้าใจความควรชั่งสารสำคัญ แห่งการกระทำของตน จนบุตรซักจูงจำนวนน่ายังคงทรัพย์สินนั้น ต้องระบวนะไทยจำกัดไม่ เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 347 ผู้ใดเพื่อให้คนเอง หรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการประกัน วินาศัย แก้ลงทำให้เกิดเสียหายแก่ทรัพย์สินอันเป็นวัตถุที่เอกสารกันภัย ต้องระบวนะไทยจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 348 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 343 เป็นความผิดอันย่อมความໄก

หมวด 4

ความผิดฐานโภจเจหนี้

มาตรา 349 ผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า

หรือ ทำให้ไปรับโดยคน ซึ่งทรัพย์อันตนจํานำไว้แก้ผู้อื่น ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับจํานำ ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 350 ผู้ใดเพื่อมิให้เจ้าหนี้ของตนหรือของผู้อื่นได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือແຕบบางส่วน ซึ่งได้ใช้หรือจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ ย้ายไปเลี้ยงช่อนเร้นหรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์ได้ก็ต้องลงให้คนเองเป็นหนี้ จำนวนใดอันไม่เป็นความจริงก็ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 351 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 5

ความผิดฐานบัญญาคด

มาตรา 352 ผู้ใด ครอบครองทรัพย์ ซึ่งเป็นของผู้อื่นหรือซึ่งบุตรเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เป็นคบังເຫວทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำการผิดฐานบัญญาคด ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

ถ้าทรัพย์นั้นได้กามาอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำการผิด เพราะผู้อ่อนส่งมอบให้โดยสำคัญผิดไปด้วยประการใด หรือเป็นทรัพย์ลืมหายซึ่งผู้กระทำการผิดเก็บไว้ ผู้กระทำการต้องระหว่างโทษแต่เพียงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 353 ผู้ใดได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่น หรือทรัพย์สินซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำการผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริต จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประชชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของผู้นั้น ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 354 ถ้าการกระทำการผิดตามมาตรา 352 หรือมาตรา 353 ได้กระทำในฐานที่ผู้กระทำการผิดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่นตามคำสั่งของศาล หรือตามพินัยกรรม หรือในฐานที่เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลดูแล ผู้อันบ่อมเป็นที่ไว้วางใจของ

ประชาชน ผู้กระทำการตรวจโழจ่าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 355 ผู้ใดเก็บໄครชั่งสังหาริมทรัพย์อันมีค่า อันซ่อนหรือปั้งไว้โดย พฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดอ้างว่าเป็นเจ้าของໄคร แล้วเบี่ยบบังเอาทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือ ของผู้อื่น ต้องตรวจโழจ่าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 356 ความผิดในหมวดนี้ เป็นความผิดอันยอมความໄคร

หมวด 6

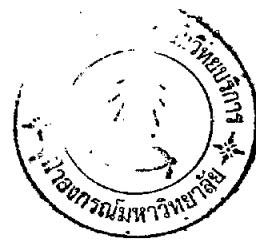
ความผิดฐานรับของโจร

มาตรา 357 ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจานหาย ช่วยพาเอาไปเลี้ยง ข้อรับจำนำหรือรับไว้โดยประการໄคร ชั่งทรัพย์อันได้มาโดยการกระทำการใดๆ ด้วยความผิด ด้วยความผิดนั้นเข้าลักษณะลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรมโโซก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ข้อโงง ยกยกหรือเจ้าพนักงานยกยกทรัพย์ ผู้นั้นกระทำการใดๆ ด้วยความผิดฐานรับของโจร ต้องตรวจโழจ่าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ด้วยการกระทำการใดๆ ด้วยความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำเพื่อกำไร หรือได้กระทำการทั้งหมดที่อยู่ในมาตรา 335 (10) ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ผู้กระทำการดังกล่าวต้องตรวจโழจ่าคุกทั้งแทบทุกเดือนถึงลิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

*เพิ่มวรรคสาม (พ.ศ. 2512)

*วรรคสาม แห่ง ม. 357 เพิ่มเพิ่มโดย ม. 6 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่ม เติม ป. อาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

หมวด 7

ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์

มาตรา 358 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไม่ประโยชน์ ชีวิตรพย์ของบุตรนพร้องบุตรอ่อนเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย บุนันกระทำการผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 359 ถ้ากระทำการทำความผิดตามมาตรา 358 ให้กระทำโดย

(1) เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมหรืออุตสาหกรรม

หกกรณ

(2) ปศุสัตว์

(3) ภวะยานหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสารอาหารหรือในการประกอบกิจกรรมหรืออุตสาหกรรม หรือ

(4) พืชหรือพืชผลของกิจการ

ผู้กระทำทั้งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 360 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไม่ประโยชน์ ชีวิตรพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 360 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม 2512

* ม. 360 ทวิ เพิ่มเติมโดย ม. 7 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป.อาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

มาตรา 361 ความผิดตามมาตรา 358 และมาตรา 359 เป็นความ
ผิดอันย่อมความได้

หมวด 8

ความผิดฐานบุคคล

มาตรา 362 ผู้ใดเข้าไปในสังหาริมทรัพย์ของบุตรนั้น เพื่อถือการครอบครองสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือແຕ່ມາส่วน หรือเข้าไปกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองสังหาริมทรัพย์ของเขาก็โดยปกติสุนัช ท้องระหว่างโภชชาติกุไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 363 ผู้ใดเพื่อถือเอาสังหาริมทรัพย์ของบุตรนั้นเป็นของตน หรือของบุคคลที่สาม ยักย้ายหรือทำลายเครื่องหมายเหลืองสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมด หรือແຕ່ມາส่วนต้องระหว่างโภชชาติกุไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 364 ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เข้าไปหรือชื่นคล้ออยู่ในเกหะสถาน อาคารเก็บรักษาทรัพย์หรือสำนักงาน ในความครอบครองของบุตรนั้น หรือไม่ยอมออกจากราชอาณาจักร เนื่องด้วยลิทธิที่จะห้ามนี้ให้เข้าไปได้ໄล้ให้ออก ต้องระหว่างโภชชาติกุไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 365 ถ้ากระทำการกระทำการตามมาตรา 362 มาตรา 363
หรือมาตรา 364 ให้กระทำ

- (1) โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือชี้เชี้ยวว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย
- (2) โดยมีอาชญากรรมหรือโดยรวมกระทำการผิดกฎหมายกัน ทั้งແຄສອງคนขึ้น

ไป หรือ

- (3) ในเวลากลางคืน

ผู้กระทำการดังที่ต้องระหว่างโภชชาติกุไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 366 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 365

เป็นความผิดอันยอมความได้

ภาค 3

อุทกษา

มาตรา 367 ผู้ใดเมื่อเจ้าพนักงาน ตามชื่อหรือที่อยู่เพื่อบัญชีการคาม กฎหมาย ไม่ยอมบอกหรือแกล้งบอกชื่อหรือที่อยู่อันเป็นเท็จ ต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 368 ผู้ใดทราบคำลั่งของเจ้าพนักงานชั้นสั่งการคามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติความคำลั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการลั่งเช่นว่านี้ เป็นคำลั่งให้ช่วยทำการในหน้าที่ของเจ้าพนักงานชั้นกฎหมายกำหนดให้ลั่งให้ช่วยได้ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 369 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้ประการใดๆ โฆษณา หรือเอกสารใดที่เจ้าพนักงานผู้กระทำการคามหน้าที่ปิดหรือแสดงไว้ หรือลั่งให้ปิดหรือแสดงไว้ หลอกลวงหรือไว้ประโยชน์ ต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 370 ผู้ใดลั่งเสียง ทำให้เกิดเสียงหรือกระทำการความอื้ออึงโดยไม่มีเหตุอันสมควร จนทำให้ประชาชนตกใจหรือเกิดร้อน ต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 371 ผู้ใดพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเบิกเผยแพร่ หรือโดยไม่มีเหตุสมควร หรือพาไปในชุมชนที่โกรธให้มีชนเพื่อสนับสนุนการรุ่นเริงหรือการอื่นใด ต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทและให้ศาลมีอำนาจลั่งให้รับอาวุธนั้น

มาตรา 372 ผู้ใดทะเลกันอย่างอื้ออึงในทางสาธารณะ หรือสาธารณะ สถาน หรือกระทำการโดยประการอื่นใดให้เสียความสงบเรียบร้อยในทางสาธารณะหรือ

สาธารณสุข ต้องระวังโภชปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 373 ผู้ให้ความคุ้มครองบุคคลวิชาชีพ ปล่อยปละละเลยให้บุคคล
วิชาชีวินนั้นออกเที่ยวไปโดยลำพัง ต้องระวังโภชปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 374 ผู้ให้เห็นผู้อื่นตกอยู่ในขัยตรายแห่งชีวิต ซึ่งคนอาจช่วย
ได้โดยไม่ควรกลัวข้อตรายแก่นเองหรือผู้อื่น แต่ไม่ช่วยตามความจำเป็น ต้องระ
วางโภช่าคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 375 ผู้ให้ทำให้ร่างร้ายน้ำ ร่องน้ำหืดหรือระบบของโซ-
โกรก อันเป็นลิ่งสาธารณสุขชักของหรือไม่สะอาด ต้องระวังโภชปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท

มาตรา 376 ผู้ให้ยังปืนซึ่งใช้คิดโน้มเบิกโภยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้าน
หรือที่บุนถุน จะต้องระวังโภช่าคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 377 ผู้ให้ความคุ้มสักคว่ำหรือสักคว่ำราย ปล่อยปละละเลยให้สักคว
นั้นเที่ยวไปโดยลำพัง ในประการที่อาจทำอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์ ต้องระวัง
โภช่าคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 378 ผู้ให้เดพย์สุราหรือของเสียบ่ำอื่น จนเป็นเหตุให้คนเม่า
ประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้ขณะอยู่ในถนนสาธารณะ หรือสาธารณะสถาน ต้อง
ระวังโภชปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 379 ผู้ให้ซักหรือแสดงอาชญากรรมต่อสุนัขในการวิวารหกอสุนัข ต้องระวังโภช
่าคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 380 ผู้ให้ทำให้เกิดปฏิกูลแก่น้ำในบ่อ สระ หรือห้ังน้ำอันมีไว้
สำหรับประชาชนใช้สอย ต้องระวังโภช่าคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 381 ผู้ให้กระทำการทางกฎหมายต่อสุนัข หรือฆ่าสุนัขโดยให้ไกรับทุกช
เวหนาอันไม่จำเป็น ต้องระวังโภช่าคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 382 ผู้ใดใช้ให้ลักษณะงานจนเกินสมควร หรือใช้ให้ทำงานอันไม่สมควร เพราะเหตุที่ลักษณะมิถูกเจ็บ ชรา หรืออ่อนอาชญา กองระหว่างไทยจักรกุไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 383 ผู้ใดเมื่อเกิดเพลิงไหม้หรือสาธารณภัยอื่น และเจ้าหน้าที่ เรียกให้ช่วยระงับ ถ้าผู้นั้นสามารถดับช่วยได้แต่ไม่ช่วย กองระหว่างไทยจักรกุไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 384 ผู้ใดแกล้งบอกเล่าความเท็จให้เลื่องลือ จนเป็นเหตุให้ประชาชนคนใดใจ ท้องระหว่างไทยจักรกุไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 385 ผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย กีดขวางทางสาธารณะ จนอาจเป็นอุปสรรคต่อความปลอดภัย หรือความสะดวกในการจราจร โดย ทาง หรือหอค้อสิ่งของ หรือโดยกระทำด้วยประการอื่นใด ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกระทำโดยไม่จำเป็น ท้องระหว่างไทยปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 386 ผู้ใดคุกคามหรือรัง หรือปลูกปักหรือวางสิ่งของเกะกะไว้ ในทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย หรือทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ละคราวไม่แสวงสัมภูตานานสามคราว เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ท้องระหว่างไทยปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 387 ผู้ใดแขวน ติดตั้งหรือวางสิ่งใดไว้โดยประการที่น่าจะยกหรือ พังลง ซึ่งจะเป็นเหตุอันตราย เปรอะเบื้องหรือเคือคร้อนแกนสัญจารในทางสาธารณะ ท้องระหว่างไทยปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 388 ผู้ใดกระทำการอันควรขยายหน้าท้องหน้ากว้างแล้วโดยเปลือย หรือเปิดเผยร่างกาย หรือกระทำการลามกอย่างอื่น ท้องระหว่างไทยปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 389 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้ของแข็งหลง ณ ที่ใด ๆ

โดยประการที่น่าจะเป็นอันตราย หรือเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคล หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ของโสโครกเปรอะเปื้อนหรือนวะเปรอะเปื้อน ตัวบุคคล หรือทรัพย์ หรือแกลงทำให้ของโสโครกเป็นที่เดือดร้อนรำคาญ ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 390 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้อันรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 391 ผู้ใดใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 392 ผู้ใดทำให้ยั่นเกิดความกลัวหรือความ恐怖 โดยการชี้แจ้ง ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

* มาตรา 393 ผู้ใดคุ้มนุญ อันชั่งหน้าหรือค้ายาราษฎรา ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 394 ผู้ใดได้ค้อนหรือทำให้สักไว้ ๆ เช่นในสวน ไว้หรือนา ของผู้อื่นที่ໄດ้แต่งคืนไว้ เพาะพันธุ์ไว้ หรือมีพิชพันธุ์ หรือผลิตผลอยู่ ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหักจำทั้งปรับ

มาตรา 395 ผู้ใดควบคุมสักไว้ ๆ ปล่อยปละละเลยให้สักวนนั้นเข้าในสวน ไว้หรือนาของผู้อื่นที่ໄດ้แต่งคืนไว้ เพาะพันธุ์ไว้ หรือมีพิชพันธุ์ หรือผลิตผลอยู่ ท้องรำวงโหงใจคุกไม่เกินหนึ่งพันบาท

* ม. 393 แก้ไขโดยขอ 9 แห่งคำสั่งคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

มาตรา 396 ผู้ใดทิ้งชาล็อกห้องอาจเน่าเหม็นในห้องรีมทางสาธารณ
ท้องระหว่างโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 397 ผู้ใดในที่สาธารณะสถานหรือท้องหน้าราชการกำนัล กระทำด้วย
ประการใด ๆ อันเป็นการรังแกหรือข่มเหงผู้อื่น หรือกระทำให้ผู้อื่นได้รับความอับ^{ชื้น}
อายหรือเดือดร้อนรำคาญ ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน^{ห้าร้อยบาท}
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 398 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำร้ายต่อเด็ก^{เด็ก}
อายุยังไม่เกินสิบสามปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึ่งผู้อื่นในการดำเนินชีพหรือ^{ชีพ}
การอื่นใด ท้องระหว่างโทษจำกัดไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ^{ห้าร้อยบาท}
ทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ กฏหมายลักษณะอาญา
ร.ศ. 127 ให้ประกาศในมานานแล้วและไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่ง^{แห่ง}
กระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะได้ชำระล้าง และนำเข้าไปเป็นประ^{ประ}
มวลกฏหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่าง และวิธีการลงโทษบางอย่างควรจะได้
ปรับปรุงให้สมกับกลัสมัยและแนวโน้มของนานาประเทศ ในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบาง
ประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองใน
ระบบประชาธิปไตย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 73 ตอนที่ 95 วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2499)

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ๔ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๒
เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระบัญญัติ

ไทยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ ไทยดำเนิน
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 147 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 147 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื่อ ทำ จักรพรรดิ์หรือรัชกา^ล
ทรัพย์ใด เบี้ยคบังทรัพย์นั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริต^ก
ยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุก^ก
ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 148 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 148 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ^ก
ขึ้นชื่อใจหรือชื่อใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ชื่อทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น^ก
ใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต^ก
และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 149 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 149 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานสมាជิกสภานิตบัญญัติแห่งรัฐ สมាជิก^ก
สภากังหัน หรือสมាជิกสภากเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือ^ก
ประโยชน์อื่นโดยสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกำราห์การหรือไม่กระทำการ^ก
อย่างใดในตำแหน่ง ในการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยเห็น ต้องระวางโทษจำคุก^ก
ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือ^ก
ประหารชีวิต"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 150 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 150 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่าง^ก
ใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะ^ก
รับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่ตั้ง เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่

ห้ามถิงยีสิบปี หรือจำกัดคลอกชีวิต และปรับตั้งแคส่องพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 151 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 151 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จักรภารหรือรักษา^๑
ทรัพย์ใด ๆ ใช้อำนาจในคำแนะนำโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล
สุขภาพจิตหรือเจ้าของทรัพย์นั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือจำกัด
คลอกชีวิต และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 152 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 152 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จักรภารหรือคุ้มครอง^๒
ให้เข้มส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ส่วนตนของหรือผู้อื่น เนื่องจากภารกิจการนั้นต้อง^๓
ระวังโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 153 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 153 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์ จ่ายทรัพย์นั้น^๔
เกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์ส่วนตนของหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่^๕
หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 154 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 154 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่
เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใด ค่าธรรมเนียม^๖
หรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอา^๗
กรหรือค่าธรรมเนียมนั้นต้องเสีย หรือเลียน้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือจำกัดคลอกชีวิต และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 155 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 155 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคางานทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นนิ่งท้อง เสียทรัพย์สินอย่างกว้างขวาง ท้องระวงโหงจำกัดดังแท้ ทำปัจจัยสิบปี หรือจำกัดคลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถ้วนสู่หมื่นบาท"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 156 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 156 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการล่วงเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเงิน หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นมิตรต้องเสีย หรือเสียทรัพย์สินอย่างกว้างขวาง ท้องระวงโหงจำกัดดังแท้ ทำปัจจัยสิบปี หรือจำกัดคลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถ้วนสู่หมื่นบาท"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 157 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 157 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับประโยชน์หรือกระทำการปลูกประโยชน์ที่โดยทุจริต ท้องระวงโหงจำกัดดังแท้หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถ้วนสู่หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 201 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 201 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งทุกด้าการ พนักงานอัยการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

สำหรับคนสองหืออยู่อุ่นโดยมิชอบเพื่อกำหนดทำการ หรือไม่ก็กระทำการอย่างใดใน
ทำแห่ง ไม่ว่ากรณัณจะชอบหรือไม่ชอบค้ายาน้ำที่ ต้องระวังโทษจ้ำคุกตั้งแต่ห้าปี
ถึงยี่สิบปี หรือจ้ำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 202 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 202 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งคุลาการ พนักงานอัย
การ ผู้ใดคือ หรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ใน
ทำแห่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งคนໄດ้เรียก รับ หรือยอมจะ
รับไว้ก่อนที่คนໄได้รับแห่งตั้งในทำแห่งนั้น ต้องระวังโทษจ้ำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
หรือจ้ำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่การกระทำความ
นิคติการทำแห่งหน้าที่ราชการ และความผิดการทำแห่งหน้าที่ในการยุทธิธรรม ย่อมส่งผล
เสียหายร้ายแรงแก่รัฐและประชาชน โทษสำหรับการกระทำความผิดเหล่านี้ ตามที่
บัญญัตไว้ในกฎหมายเบ็ดจุบันยังมีอัตราจำนำกว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สูงขึ้น และ
กำหนดโทษให้สูงกว่าเดิม เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทั้งกล่าว
นี้ให้เกิดลดลงขึ้นต่อไป

พระราชนูญติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2512

ภูมิพลอดุลยเดช พ.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2512
เป็นปีที่ 24 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ ไทยคำ
แนะนำและเป็นยอนของรัฐสภา ดังท่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 335 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 335 ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา
ด้วยทรัพย์นั้นเป็นที่สักการะบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติหรือ
ส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุคุ้งคล้า ทองระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึง
สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวัด สันนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคาร์
พรในทางศาสนา โดยรวมสถานอันเป็นทรัพย์ลินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิช-
ภัณฑ์สถานแห่งชาติ ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรา 335 ทวิ ให้เพิ่งลับห้าม และปรับตั้งแต่
หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 339 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 339 ทวิ ถ้าการซิงทรัพย์ได้กระทำการดังกล่าวในมาตรา 335
ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรา 335 ทวิ ให้เพิ่งลับห้าม และปรับตั้งแต่หนึ่ง
หมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

ถ้าการซิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ทั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335
ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรา 335 ทวิ ให้เพิ่งลับห้าม และปรับตั้งแต่
สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้หย่อนรับอันตราย
แก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรา 335 ทวิ ให้เพิ่งลับห้าม และปรับตั้งแต่
สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้หย่อนรับอันตราย
สาหัส ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรา 335 ทวิ ให้เพิ่งลับห้าม และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงสี่หมื่นบาท"

ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้หย่อนดึงแก่ความ
กาย ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรา 335 ทวิ ให้เพิ่งลับห้าม

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 340 ทวี แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา 340 ทวี ถ้าการปล้นทรัพย์โดยกระทำท่อหัวพย์ตามมาตรา 335 ทวี วรรคหนึ่ง ผู้กระทำต้องระหว่างโທชาคุกตั้งแต่ลิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในส่วนที่ดังที่บัญญัตไว้ในมาตรา 335 ทวี วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระหว่างโທชาคุกตั้งแต่ลิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสิบหมื่นบาท"

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม้เทคโนโลยหนึ่งคน ไม่มีอาชญาคุกไว้ไปคุก ผู้กระทำต้องระหว่างโທชาคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท"

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อนรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระหว่างโທชาคุกตลอดชีวิท หรือจำคุกยึดบ่มี"

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยแสดงความทรุยจัน เป็นเหตุให้ผู้อนรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิดหรือกระทำทรมาน ผู้กระทำต้องระหว่างโທประหารชีวิท หรือจำคุกตลอดชีวิท"

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อนรับแก่ความกาย ผู้กระทำต้องระหว่างโທประหารชีวิท"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของใจร้อนนั้น โดยกระทำท่อหัวพย์อันใดมาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวี การซิงทรัพย์ตามมาตรา 339 ทวี หรือการปล้นทรัพย์ตามมาตรา 340 ทวี ผู้กระทำต้องระหว่างโທชาคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 360 ทวี แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา 360 ทวิ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ชั่งทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคหนึ่งที่ประคิษฐานอยู่ในสถานที่ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคสอง ท้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนน กิตติชาติ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่า ขณะนี้มีรายล้อมลักษณะพุทธรูปอันล้ำค่า ซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชน และมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ความวัฒนาอารามและพิพิธภัณฑสถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัด ซึ่งทำให้ประชาชนในถิ่นนั้นเกร้าสลดใจในท่อกราชากวัตถุซึ่งเป็นสิ่งที่เคารพบูชานทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นนานแห่งการล้อมลักษณะพุทธรูปนั้น ได้กระทำการแสวงถึงความໂหครายทารุณไว้ศึกธรรมอย่างหนัก เช่น ทัดเสาเดียวพระพุทธรูปไปคงเหลือแต่องค์พระ นับว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่ชาตินับเมืองและเป็นผลเสียหายแก่พุทธศาสนา โดยไม่นึกถึงศาสสนสมบัติของชาติ บุคคลประเกenhส์มควรจะได้รับโทษหนักจากการกระทำท่อทรัพย์ สินธรรมชาติอุบัติภัยรวมทั้งผู้รับของโจร และผู้ส่งออกทางประเทศคุณ จะอาศัยความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาคิมโทยกเป็นมาก ไม่เป็นการป้องกันໄคเพียงพอ โดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและรักษาไว้ซึ่งทรัพย์อันล้ำค่าของชาตินี้ให้มีการล้อมลักษณะพุทธศาสนิกชนไว้ในประเทศไทย

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86 ตอนที่ 113 หน้า 1013 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2512)

ประกาศของคณะกรรมการป้องกันฯ

ฉบับที่ 11

โดยที่คณะกรรมการป้องกันฯ ให้ประชาชนได้รับความสงบสุขและปลอดภัยจากอาชญากรรม ในกรณีคณะกรรมการป้องกันฯ เห็นว่า อัตราโภัยที่กำหนดไว้สำหรับความผิดบางประเภทตามประมวลกฎหมายอาญาอย่างไม่เพียงพอแก่การป้องกัน และปราบปราม สมควรแก้ไขให้สูงขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน คณะกรรมการป้องกันฯ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 51 มาตรา 52 และมาตรา 53 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความคืบไปนี้แทน

"มาตรา 51 ในการเพิ่มโทษให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต ในการคำนวณการเพิ่มโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

มาตรา 52 ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดคึ่งหนึ่ง ให้ลดครึ่งหนึ่ง

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสามให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต
(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกห้าสิบปี ถ้าเปลี่ยนหนึ่ง ถึงห้าสิบปี

มาตรา 53 ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความคืบไปนี้แทน

"มาตรา 91 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมค้างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกรรมเป็นกระทงความผิดไป ถ้าความผิดกระทงใดมีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 140 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 140 ถ้าความผิดตามมาตรา 138 วรรคสอง หรือมาตรา 139 ให้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือโดยรวมกระทำการมิพิค��្សຍកនຕັ້ງແຕ່ລາມຄນ
ขັ້ນໄປ ບູກຮ່າທຳຄອງຮະວາງໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫ້າປີ ອົບປັນໄມ່ເກີນහິ່ນໜຶນນາທ ອົບ
ທັງຈ່າທັງປັນ"

ถ้ากระทำโดยอ้างอ່ານາຈອງຢືນຢັນຂໍ້ອໍານວຍໃຫ້ຮູ້ອໍານວຍໃຫ້ຮູ້ອໍານວຍໃຫ້ຈະ
ມີອຸ່ນຫຼືໄນ້ ບູກຮ່າທຳຄອງຮະວາງໂທຈຳຄຸກຕັ້ງແຕ່ສອງປຶ້ງສົບປີ ແລະປັນຕັ້ງແຕ່ລືພັນນາທ
ດຶງສອງໜຶນນາທ

ถ้าความผิดตามมาตราນີ້ໄກ້กระทำโดยมีหรือใช้อາວຸຫຼືປັນຫຼືວັດຖຸຮະເບີຄ
ຝູກຮ່າທຳຄອງຮະວາງໂທຫັນກວ່າໂທທີ່ກູ່ໝາຍບັງຫຼຸດໄວ້ໃນສອງວຽກກອນກິ່ງໜຶນ"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 190 และมาตรา 191 แห่งประมวล
กฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 190 ບູກຫລບໜີໄປຮ່າງທີ່ຄູ່ຄຸມຂັ້ງທານອ່ານາຈຂອງສາລ
ຂອງພັນກັງການອັນກາຣ ຂອງພັນກັງການສອບສັວນ ອົບອ່ານາຈເຈົ້າພັນກັງການຜູ້ນີ້ອ່ານາຈສືບສັວນຄື
ອາງູາ ທອງຮະວາງໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນສາມປີ ອົບປັນໄມ່ເກີນຫັກພັນນາທ ອົບທັງຈ່າທັງປັນ

ถ้าความผิดຄັ້ງລ່າງມາໃນວຽກແຮກໄກ້กระทำໂຄຍແທກທີ່ຄູ່ຄຸມຂັ້ງ ໂຄຍໃຊ້ກໍາ
ລັງປະຫຼວງຫຼີ້ຫຼີ້ໂຄຍ້ງເຂົ້າວ່າຈະໃຊ້ກໍາລັງປະຫຼວງຫຼີ້ຫຼີ້ ອົບໂຄຍ່ວມກະທຳກວາມຜິດ
ກ້ວຍກັນຕັ້ງແຕ່ສາມຄນຂັ້ນໄປ ບູກຮ່າທຳຄອງຮະວາງໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫ້າປີ ອົບປັນໄມ່ເກີນ
ໜຶນໜຶນນາທ ອົບທັງຈ່າທັງປັນ

ถ้าความผิดตามมาตราນີ້ໄກ້กระทำโดยมีหรือใช้อາວຸຫຼືປັນຫຼືວັດຖຸຮະເບີຄ
ຝູກຮ່າທຳຄອງຮະວາງໂທຫັນກວ່າໂທທີ່ກູ່ໝາຍບັງຫຼຸດໄວ້ໃນສອງວຽກກອນກິ່ງໜຶນ"

มาตรา 191 ບູກໃກ່ຮ່າທຳກ່ຽວປະກາຣໄກໃຫ້ທີ່ຄູ່ຄຸມຂັ້ງທານອ່ານາຈຂອງ
ສາລ ຂອງພັນກັງການອັນກາຣ ຂອງພັນກັງການສອບສັວນ ອົບອ່ານາຈເຈົ້າພັນກັງການຜູ້ນີ້ອ່ານາຈສືບ
ສັວນຄືອາງູາ ລຸດພັນຈາກກາຮຸມຂັ້ງໄປ ທອງຮະວາງໂທຈຳຄຸກໄມ່ເກີນຫ້າປີ ອົບປັນ
ໄມ່ເກີນໜຶນໜຶນນາທ ອົບທັງຈ່າທັງປັນ

ด้วยที่หลุดพ้นจากการคุมขัง ใบนั้นเป็นบุคคลที่ถูกงำก็พากษาจากกลุ่มนั่ง
กลอกໄก ให้ลง トイประหารชีวิต จำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดคงแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือ
มีจำนวนคงแต่สามคนขึ้นไป บุกรำทำคองระหว่างトイจำกัดคงแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
และปรับคงแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามมาตรา 5 ให้กระทำการใดกระทำโดยใช้กำลังประทุร้าย หรือโดย
เช่นว่าจะใช้กำลังประทุร้าย หรือโดยมีหรือใช้วาดบันหรือวัตถุระเบิด บุกรำทำ
กองระหว่างトイหนักกว่าトイที่กฎหมายบัญญัติไว้ในส่วนวาระก่อนคงหนึ่ง"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 218 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 218 บุกรำเพลิงเผาทรัพย์คงท่อใบนี้

- (1) โรงเรือน เรือน หรือแพที่คบอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เรือนหรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (3) โรงน้ำชาหรือสถานที่ประชุม
- (4) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน
หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา
- (5) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ
- (6) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ อันมีระหว่างตั้งแต่ห้านาทีขึ้นไป อากาศยาน
หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ห้องระหว่างトイประหารชีวิต จำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดคงแต่ห้าปีถึง
ยี่สิบปี"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 224 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 224 ถ้าการกระทำความผิดคั้งกล่าวในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 221 หรือมาตรา 222 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือจำคุกตลอดชีวิต"

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบปี"

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 276 และมาตรา 277 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำการชำเราอย่างซึ่งมิใช่วิชาชองคนโดยชู้เชิงด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุยร้าย โดยหุ้งอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี"

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ให้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหรมอย่างต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี"

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำการเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ส่องปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบบาทถึงสิบห้าบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ให้กระทำโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหรมเด็กหญิงและเด็กหูเรื้อน้ำนมยินยอม หรือให้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี"

ข้อ 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 277 ทวิ และมาตรา 277 ตรี

แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา 277 ทวี ถ้าการกระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคแรก
หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้กระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคแรก
และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถ้วนสี่หมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคแรก
ตลอดชีวิต

มาตรา 277 ทวี ถ้าการกระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคสอง
หรือมาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้กระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคชีวิต"

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280
และมาตรา 281 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 278 ผู้กระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคสอง ให้ลงโทษฐานเดียวกันกว่าสิบสามปี โดยชั่วคราวถึงประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถ
ชักจูงได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ท้องพระยาไทยจะคุก
ไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279 ผู้กระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคสอง ให้ลงโทษฐานเดียวกันกว่าสิบสามปี โดย
เก็บน้ำจะยนยอมหรือไม่ก่อภัย ท้องพระยาไทยจะคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ดำเนินการกระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชั่วคราว
ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเก็บน้ำอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถชักจูงได้
หรือโดยทำให้เก็บน้ำเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ท้องพระยาไทยจะคุกไม่เกินสิบปี
หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 280 ถ้าการกระทำการมิพิคามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการดังนั้นเป็นไปด้วยสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการดังนั้นเป็นไปด้วยสิบห้าปี

มาตรา 281 การกระทำการมิพิคามมาตรา 276 วรรคแรก และมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าสาธารณชน ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้"

ข้อ 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 285 และมาตรา 286 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความท่อไปนี้แทน

"มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความในร่องน้ำอื่น เป็นชั้นระดับหาล่อไปหรือซักพาไปเพื่อการอนجاجาร ชั้นเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวังไทยจำกัดดังแทบทุกอย่าง เดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำดังนี้ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศไทย ๆ กันหรือไม่"

ถ้าการกระทำการมิพิคามวรรคแรกเป็นการกระทำการดังเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำการดังนั้นเป็นไปด้วยสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความในร่องน้ำอื่น รับคัวเด็กหญิงหรือหญิงชั้นมีบุ้งจั้กหาล่อไปหรือซักพาไปตามวรรคแรก หรือว่ารรคสอง หรือสนับสนุนในการกระทำการมิพิคักกล่าว ต้องระวังไทยตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก หรือว่ารรคสอง แล้วแต่กรณี"

มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความในร่องน้ำอื่น เป็นชั้นระดับหาล่อไปหรือซักพาไปเพื่อการอนجاجารชั้นหญิง โดยใช้อุบายนลอกลวง ชู้เชี้ย ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อันจารกรรม นิคคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด

ทองระหว่างไทยจำกัดก็ตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท ไม่ว่าการกระทำท่าทาง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศไทย ต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวาระครรภ์แรก เป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระหว่างไทยจำกัดก็ตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่พันถึงหมื่นล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวาระครรภ์สอง เป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระหว่างไทยจำกัดก็ตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับค้าเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดทำล่อไปหรือซักพาไปตามวาระครรภ์ วาระครรภ์สอง หรือวาระสาม หรือสนับสนุนในการกระทำการผิดกฎหมาย ต้องระหว่างไทยตามที่บัญญัติไว้ในวาระครรภ์แรก วาระครรภ์สอง หรือวาระสาม และแตกรณี

มาตรา 284. ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชักจูง ใช้กำลังประทุษราย ใช้อ่านจากอบงำ บิดกล่องธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ ความประการอื่นใด ต้องระหว่างไทยจำกัดก็ตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท

ผู้ใดชอนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวาระครรภ์แรก ต้องระหว่างไทย เช่นเดียวกับผู้พาไปบันนัน

ความผิดตามมาตรา นี้ เป็นความผิดอันบ่อมความได้

มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวี มาตรา 277 ทวี มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก้ผู้สืบสันติวงศ์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความดูแลตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระหว่างไทยหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา นั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา 286 ผู้โดยอุทกกาลปีค้างชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากราย
ให้ของหูยิ่งซึ่งค้าประเวณี กองระหว่างโทเจ้าคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปราภูมิสำหรับค้างชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอ
เพียงสำหรับค้างชีพ และ

(1) ปราภูมิอาบูรุ่วมกับหูยิ่งซึ่งค้าประเวณี หรือสมาคมกับหูยิ่งซึ่งค้า
ประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาชญา

(2) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยหูยิ่งซึ่ง
ค้าประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหูยิ่งซึ่งค้าประเวณีในการทะเลาะวิวาท
กับผู้ที่ค้ากับหูยิ่งซึ่งค้าประเวณีนั้น

ให้ถือว่าผู้นั้นค้างชีพอยู่จากรายให้ของหูยิ่งในการค้าประเวณี เว้นแต่
จะพิสูจน์ให้เป็นที่พ่อใจไว้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรฐานนี้ให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหูยิ่งซึ่งค้าประ
เวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมฯ

ข้อ 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อไกมำซึ่งค่าได"

(1) เอื้อทัวเกื้อกาญจนาภิเษกไม่เกินสิบสามปีไป

(2) เอื้อทัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชี้ย
ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อ่านใจครอบงำผิดกตลอดธรรม หรือใช้วิชชั่นขึ้นใจด้วยประการ
อื่นใด หรือ

(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

กองระหว่างโทเจ้าคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้ใดเสียหาย หรือเป็นการกระทำโดยทรยศ
ผู้ดูแลหน่วงเหนี่ยวหรือผูกกังขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรยศ

หรือโดยทางอื่นโดยร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายมาก หรือจิตใจ
ผู้กระทำการท้าทึงระหว่างโภชนาคกุศลลดชีวิต

ถ้าการกระทำการท้าความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว
หรือผู้ถูกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการท้าทึงระหว่างโภชนาครชีวิต"

ข้อ 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 317 มาตรา 318 และมาตรา
319 แห่งประมวลกฎหมายวิธยา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 317 ผู้ใดโดยประสาจากเหตุอันสมควร พรากเด็กจากอยุบัยไม่
เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ท้องระหว่างโภชนาคกุศลแต่
หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากความใน
วรรคแรก ท้องระหว่างโภชนาคเดียวกับผู้骗取นั้น

ถ้าความผิดตามมาตราสามได้กระทำการเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอน佳าร
ผู้กระทำการท้าทึงระหว่างโภชนาคกุศลแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึง
สองหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 318 ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปด
ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปค้าย
ท้องระหว่างโภชนาคกุศลแต่หากเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหมื่น
สี่พันบาท

ผู้ใดทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากความในวรรคแรก
ท้องระหว่างโภชนาคเดียวกับผู้骗取นั้น

ถ้าความผิดกังกล่าวในมาตราสามได้กระทำการเพื่อหากำไร หรือเพื่อการ
อน佳าร ผู้กระทำการท้าทึงระหว่างโภชนาคกุศลแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพัน
บาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 319 ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปด
ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอน佳าร
โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปค้าย ท้องระหว่างโภชนาคกุศลแต่หากเดือนถึงเจ็ดปีและปรับ

ตั้งแต่นี่เป็นมาทั้งหมดนี่หมื่นล้านบาท

ผู้โดยทุจวิช ขอ จ้านาย หรือรับตัวผู้เยาวชนดูผลกระทบตามวาระแรก
กองระหว่างไทยเช่นเดียวกับผู้พำนัค"

ข้อ 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 336 ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย

หมายอัญญา

"มาตรา 336 ทวิ ผู้โดยกระทำการผิดกฎหมายมาตรา 334 มาตรา 335 มาตรา 335 หรือ มาตรา 336 โดยแต่งเครื่องแบบทหาร หรือตำรวจนาย หรือแม่กากyleให้เข้าใจว่าเป็นทหาร หรือตำรวจนายหรือโดยมีหรือใช้อาชญาคีนหรือวัสดุระเบิด หรือโดยใช้ยานพาหนะเพื่อสละความแก่การกระทำการผิด หรือการพำนัคหัวรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พันกการจับกุม กองระหว่างไทยนักก้าวที่บัญญัติไว้ในมาตราตนนน ๆ ก็คงนั่ง"

ข้อ 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ มาตรา 340 และมาตรา 340 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 339 ผู้โดยลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือชี้เชื้อยุ่วว่าใน พันในนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (1) ให้ความลักษณะแก่การลักทรัพย์ หรือการพำนัคหัวรัพย์นั้นไป
- (2) ให้ยื่นให้ชึ่งทรัพย์นั้น
- (3) ยักถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (4) ปักปีกการกระทำการผิดกฎหมายนั้น หรือ
- (5) ให้พันจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำการผิดกฎหมายซึ่งทรัพย์ กองระหว่างไทยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่นั้นเป็นมากกว่าครึ่งมาตรา 335 ผู้กระทำการต่อองระหว่างไทยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 ผู้กระทำการต่อองระหว่างไทยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี

ถ้าการซึ่งทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำการต่อองระหว่างไทยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี

ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงลิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าคุกคลอดชีวิต

มาตรา 339 ทวิ ถ้าการซิงทรัพย์โดยกระทำท่อทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงลิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นล้านบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่คงที่อยู่ต่อไว้ในมาตรา 335 ทวิ วรรคสองกวย ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกตั้งแต่ลิบปีถึงลิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงลิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกคลอดชีวิต หรือเจ้าคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงลิบปี

ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าคุกคลอดชีวิต

มาตรา 340 ผู้ใดซิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดกฎหมายกันทั้งสองคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต่อระวังให้เจ้าคุกตั้งแต่ลิบปีถึงลิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคนใดมีอาชญาคตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงลิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นล้านบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าคุกคลอดชีวิต หรือเจ้าคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงลิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ ได้กระทำโดยแสดงความหาญจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ

อันภารายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้ตัดดูระเบิด หรือกระทำหัวทรมาน ผู้กระทำ
ต้องระวัง ให้เจ้าคุกคลอกชีวิต หรือเจ้าคุกทั้งแท่นสินห้ามปีดึงยื่นปี

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อนุสังแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวัง
ไทยประหารชีวิต

มาตรา 340 ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำท่อทรัพย์ ตามมาตรา
335 ทวิ วาระคแรก ผู้กระทำต้องระวัง ให้เจ้าคุกทั้งแท่นสินห้ามปี และปรับตั้ง^๑
แต่สองหมื่นบาทถ้วนสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ดังที่มีกฎหมายไว้ในมาตรา
335 ทวิ วาระคสองครั้ง ผู้กระทำต้องระวัง ให้เจ้าคุกทั้งแท่นสินห้ามปี และ^๒
ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถ้วนสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวาระคแรกหรือวาระคสอง ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคน
ไม่มีอาชญาคตัวไปค้าย ผู้กระทำต้องระวัง ให้เจ้าคุกคลอกชีวิตหรือเจ้าคุกทั้งแท่นสิน
ห้ามปีดึงยื่นปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวาระคแรกหรือวาระคสอง เป็นเหตุให้ผู้อนุรับอัน
ตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวัง ให้เจ้าคุกคลอกชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวาระคแรกหรือวาระคสอง ได้กระทำโดยแสวง^๓
ความท่ารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อนุรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้ตัดดูระเบิด
หรือกระทำหัวทรมาน ผู้กระทำต้องระวัง ให้เจ้าคุกคลอกชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวาระคแรกหรือวาระคสอง เป็นเหตุให้ผู้อนุสังแก่
ความตาย ผู้กระทำต้องระวัง ให้เจ้าคุกคลอกชีวิต"

ข้อ 15 ให้เพิ่มความกล่าวไปนี้เป็นมาตรา 340 ทวี แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 340 ทวี ผู้ได้กระทำการมิพิ تمامมาตรา 339 มาตรา
339 ทวิ มาตรา 340 หรือมาตรา 340 ทวิ โดยแต่งเครื่องแบบทหารหรือกำรา
หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหาร หรือตำรวจน้ำมีหรือโซ่อุปนีนหรือวัตถุ
ระเบิด หรือโคงใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำผิด หรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พน

การจับกุม ท้องระหว่างโทยหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรฐานนั้น ๆ กึ่งหนึ่ง"

ข้อ 16 ประกาศของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการกระทำความชู้เสื่อมเสียทางเพศในราชอาณาจูเบกษาเป็นทันไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2514

จอมพล ถ.กิตติชจร

หัวหน้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการกระทำความชู้เสื่อมเสียทางเพศในราชอาณาจูเบกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 88 ตอนที่ 127 วันที่ 21 พฤศจิกายน 2514)

พระราชนຸ örski
ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະນາຄູ່ໝາຍອາຫຼາມ
(ໜັບທີ 3) ພ.ກ. 2518

ກູ້ມືອງຄຸດບເກສ ປ.ຮ.
ໃຫ້ໄວ້ ພ ວັນທີ 4 ຖຸນກາພັນ໌ ພ.ກ. 2518
ເປັນປີທີ 30 ໃນຮັກອອມຈຸບັນ

ພະນາຫສມເຕົຈພະປ່ານນິນທຽນທາກູ້ມືອງຄຸດບເກສ ມີພະນັກງານໂອກກາງ
ໄປປະເທດລ້າ ໃຫ້ປະກາດວ່າ

ໂຄຍທີ່ເປັນກາຮັກແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະນາຄູ່ໝາຍອາຫຼາມ
ຈຶ່ງທຽນພະນັກງານໄປປະເທດລ້າ ໃຫ້ກາພະຮານມັງງົງຕື່ອນໄວ້ ໂກຍກໍາ
ແນະນຳແລະບິນຍອມຂອງສການທີ່ມັງງົງຕື່ອນໄວ້ ແຫ່ງຊາດທ່ານ້າທີ່ຮູ້ສກາ ຕັ້ງກ່ອນໄປນີ້

ນາທຣາ 1 ພະຣາຊມັງງົງຕື່ອນໄວ້ ເຮັດວ່າ "ພະຣາຊມັງງົງຕື່ອນໄວ້ເພີ່ມເຕີມ
ປະນາຄູ່ໝາຍອາຫຼາມ (ໜັບທີ 3) ພ.ກ. 2518"

ນາທຣາ 2 ພະຣາຊມັງງົງຕື່ອນໄວ້ໃຫ້ນັ້ນຄົມທັງແກ່ວັນຜົດຈາກວັນປະກາດໃນ
ຮາຊກິຈຈາກຸມເນັດກາເປັນກົນໄປ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้อัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน
และไม่กว่าในกรณีความผิดกระทำการเดียวหรือหลายกระทำการ ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี
เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทน
ค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีได้"

ในการคำนวณระยะเวลาหนึ่งวัน ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วย
และให้นับเป็นหนึ่งวันเท็จโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้คงไทยปรับถูกคุณซังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุณ
ซังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ยังไม่ต้องค่า
พิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุณ
ซังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๒ ก็ให้หักออกเสียก่อนเหลือเท่าไหร่จึงให้หักออก
จากเงินค่าปรับ"

เมื่อผู้คงไทยปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยคัวในวัน
ถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยคัวไปทันที"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ลัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

นายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่เป็นการสมควร
ปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขังแทนค่าปรับให้เหมาะสมสมกับสภาพการณ์
ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ 41

โดยที่คณะกรรมการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พิจารณาเห็นว่า อัตราโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดเกี่ยวกับการหมื่นประมาทรือคุณมีพระมหาภักดิ์วิษัย พระราชนี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ราช太子บิญี ราชินี ราชสันมี รัชทายาท หรือพระมุขแห่งรัฐตามประเทศ เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ กำลังหรือ บุพพากน้ำ และประชาชนทั่วไป ตลอดจนการกระทำอันเพื่อเหยียดหยามประเทศไทย รัฐบาล ประเทศซึ่งมีสัมพันธ์ในครรช หรือการกระทำอันเป็นการเหยียดหยามศาสนา และความผิดเกี่ยวกับต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่ หรือขัดขวาง การพิจารณา หรือพิพากษาของศาล ไม่เหมาะสมกับสภานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไข อัตราโทษเหล่านี้ให้สูงขึ้น หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 112 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 112 ผู้ใดหมื่นประมาทรือคุณมี หรือแสดงความอาชามาตรฐาน พระมหาภักดิ์วิษัย พระราชนี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวัง ให้ขาดคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 118 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 118 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อชองหรือเครื่องหมายอื่นใดอันมี ความหมายถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศไทย ต้องระวังให้ขาดคุกไม่เกินสูงปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือหง้าหังจําทั้งปรับ"

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 133 มาตรา 134 มาตรา 135

และมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 133 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาตราด้วย
ราชอาวีบดี ราชินี ราชสานี ราชทายาท หรือพระมูขแห่งรัฐถ้าทางประเทศไทย ต้องระวัง
ให้เจ้าคุกคั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท หรือหั้ง
จำทั้งปรับ"

มาตรา 134 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาตราด้วย
ผู้แทนรัฐถ้าทางประเทศไทยได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก ต้องระวังให้เจ้าคุก
ตั้งแต่หก เดือนถึงห้าปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 135 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ท่องหรือเครื่องหมายอื่นใด อัน
มีความหมายถึงรัฐถ้าทางประเทศไทยซึ่งมีสัมพันธ์ไม่ตรึง เพื่อเหยียดหยามรัฐนั้น ต้องระวัง
ให้เจ้าคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินล้านบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 136 ผู้ใดคุกหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพริ่ง
ให้กระทำการตามหน้าที่ ต้องระวังให้เจ้าคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพัน
บาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 138 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 138 ผู้ใดคอตูช หรือขัดขวางเจ้าพนักงานหรือผู้ช่วยต้องช่วย
เจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระวังให้เจ้าคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือหั้งจำทั้งปรับ"

จากการที่สูญหรือขัดขวางนั้น ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุร้ายหรือชู
เชื้ญว่าจะใช้กำลังประทุร้าย ผู้กระทำต้องระวังให้เจ้าคุกไม่เกินสองปี หรือ
ปรับไม่เกินล้านบาทหรือหั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 198 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 198 ผู้ใดคุกหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษา

คดี หรือกระบวนการซักขว้างการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล ท้องระหว่างไทยจะถูกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 206 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 206 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ แก้วตุณหรือสถานอันเป็นที่เก็บพิทักษ์ในทางการสานขอหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศ่าสนาคนั้น ท้องระหว่างไทยจะถูกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 326 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 326 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียชื่อเสียง ถูกหมิ่นหรือถูกกล่าวอีกซั้ง ผู้นั้นกระทำการผิดฐานหมิ่นประมาท ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 328 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 328 ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวิดีโอ พิมพ์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด แผนเสียงหรือลิ้งบันทึกเสียงอย่างอื่น กระทำโดยการกระจาดเสียง หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำต้องท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 393 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 393 ผู้ใดหมิ่นผู้อื่นชั่วหน้าหรือด้วยการโฆษณา ท้องระหว่างไทยจะถูกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

พนัก ตั้งแคมป์เป็นทันไป

ลง ณ วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2519

พลเรือเอก สมจิตร อุดมสุข
หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแบบกิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 93 ตอนที่ 134 วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519)

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2522

ฎีบดีพุทธศักราช พ.ร.ศ.

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2522
เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ โดยคำ
แนะนำและข้อเสนอของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่รัฐสภา ลงก่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 271 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความคืบไปนี้แทน

"มาตรา 271 ผู้ให้ขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้แห้งหงอกลง เชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือปริมาณแห้งของนันอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระหว่างโทษจากุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โภคราชกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการขายของโดยหลอกลวงให้แห้งหงอกลง เชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือปริมาณแห้งของนันอันเป็นเท็จเพิ่มมากขึ้น และความผิดฐานนี้ตามที่มีอยู่ไว้ในมาตรา 271 แห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นความผิดอันยอมความໄດ້ พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่อาจดำเนินการฟ้องร้องผู้กระทำการด้วยโดยไม่มีคำร้องทุกช่องผู้เสียหายໄດ້ แม้จะปราบปรามพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการเสนอขายของดังกล่าวแก่บุคคลทั่วไปในร้านค้าหรือที่สถานที่ราชการและแท้พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่กล้าที่จะจับกุมผู้เสนอขาย โดยไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดรองทุกช่องเสียก่อน การปราบปรามการกระทำการดังฐานนี้จึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 271 เสียใหม่ โดยให้ความผิดตามมาตราดังกล่าวไม่เป็นความผิดอันยอมความໄດ້ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจจับกุมผู้กระทำการดังกล่าวໄດ້โดยไม่ต้องมีคำร้องทุกช่องผู้เสียหาย และสมควรเพิ่มโทษสำหรับความผิดฐานนี้ให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ค.

ร่างพระราชบัญญัติกําชี

ประมวลกฎหมายอาญา

ที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ถึง 2524

เปรียบเทียบข้อความใหม่ กับ ความเดิมในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 1

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาชั้ง จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ เป็นญูเสนอ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 206 และเพิ่มเติมมาตรา 206 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 206	
<p>ผู้ได้กระทำด้วยประการใด ๆ แก้รักษาหรือสถานอันเป็นที่เก็บในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนาอื่น ด้วยวาจา ให้ฟังฟังแต่ส่องพันบาทถึงหนึ่งหมื่นลี้พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทยเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เดิมโทยจำคุกตั้งแต่นึงปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงหนึ่งหมื่นลี้พันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทยเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p>
มาตรา 206 ทวิ	
<p>ผู้ได้มีเดียร์พระพุทธชรุปไว้ในครอบครอง เพื่อประกอบการค้า หรือมีไว้เพื่อการอื่นใดก็ตาม ต้องแจ้งที่กรุงศาสนากายในสามสิบวัน</p> <p>ผู้ได้ฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวังโทยจำคุกตั้งแต่นึงปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ร่างใหม่ได้เพิ่มเติมมาตรา 206 ทวิ</p>

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 2

แก้ไขมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 282 มาตรา 283 ยกเลิก

(12) มาตรา 335 แก้ไขมาตรา 335 ทวิ เพิ่มมาตรา 335 ตัว แห่งประมวล

กฎหมายอาญา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาชั้นนายไฟหรือ
โหกระไว้ศะเป็นญูเลนอ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 276 <p>ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหนูชิงมี ใช้ภรรยาของตนโดยชูเข็ม โดยใช้กำลัง ประทุษร้าย หรือใช้อุบายด้วยประการใด โดยหนูชิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หนูชิงเข้าใจว่าตนเป็นบุคคล อื่น หรือทำเป็นท้องยอนให้กระทำ ต้อง ระวังโทษจักกตังแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สิบบาทถึงสองหมื่นสี่พัน บาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้ง^{แต่สองปีถึงสิบสองปีและปรับตั้งแต่สิบ} ^{บาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท}</p> <p>วรรคสอง ความเดิมกำหนดลง โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แต่ในร่างใหม่มิได้กำหนดข้อความ และโทษในวรรคสองนี้ไว้ด้วย</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความกิรของ บุลล์ เป็นธุรัจคหาล้อไป หรือซักพาไป เพื่อการอนาจารซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุ ยังไม่เกินสิบแปดปี โดยเด็กหญิงหรือหญิง นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวังโดย จำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการ กระทำการ ฯ อันประกอบเป็นความผิดนั้น^{จะได้กระทำในประเทศไทยต่างกันหรือไม่}</p>	<p>วรรณรงค์ เคิมโทษจำกัดตั้งแต่หก เดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโดยเป็นจำกัดตั้ง แต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p>
<p>มาตรา 283</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความกิรของ บุลล์ เป็นธุรัจคหา ล้อไปหรือซักพาไปเพื่อ การอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบายหลอก ลวง ชูเขี้ยว ใช้กำลังประทุหาร ใช้อ่านลูกสี่พันบาท แก้ไขโดยเป็นจำกัดตั้งแต่ ครอบกำนิคคลองธรรม หรือใช้รีชื้นชืนใจ ด้วยประการอื่นใด ต้องระวังโดยจำกัด ตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท ไม่ว่าการ กระทำการ ฯ อันประกอบเป็นความผิด นั้นจะได้กระทำในประเทศไทยต่างกันหรือไม่</p>	<p>วรรณรงค์ เคิมโทษจำกัดตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ด ปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่น สี่พันบาท แก้ไขโดยเป็นจำกัดตั้งแต่ สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาท ถึงสองหมื่นบาท</p> <p>วรรณศล คงเดิม</p> <p>วรรณสาม คงเดิม</p> <p>ถ้าการกระทำการความผิดตามวรรณ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>แรกเป็นการกระทำแก้เคกหนูยิงหรือหนูยิง อาบุยังไม่เกินลิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวัง วางแผนโทยจากตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และ ปรับตั้งแต่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นลี้พันบาท</p>	
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค สองเป็นการกระทำแก้เคกหนูยิงอาบุยัง ไม่เกินลิบสามปี ผู้กระทำต้องระวังโทย จำกัดตั้งแต่สองปีถึงลิบปีและปรับตั้งแต่ ลี้พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>	
<p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของ ผู้อื่นรับตัวเคกหนูยิงหรือหนูยิง ซึ่งมีผู้จัดหา ล็อกไป หรือซักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุน ในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวัง วางแผนโทยตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสามแล้วแต่กรณี"</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
<p>มาตรา 335 ข้อ (12) ยกเลิก</p>	<p>เพิ่มเติมใน ม.335 คือ</p>
<p>มาตรา 335 หว "มาตรา 335 หว ผู้ใดลักทรัพย์</p>	<p>วรรคแรก เคิมโทยจำกัดตั้งแต่หนึ่งปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่เป็นพระพุทธรูป หรือวัตถุในทางศาสนา ท้าทรัพยังนับเป็นที่สักการะบูชาของประชาชน ชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือ วัตถุดังกล่าว ต้องระวังให้ชำครุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงห้าหมื่นบาท</p>	<p>ถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่ง หมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>
<p>ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระ ทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพ ในทางศาสนา โดยรายสถานอันเป็นทรัพย์ สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิ พิชัยณฑ์สถานแห่งชาติ ผู้กระทำการต้องระวัง ให้ชำครุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคสอง เดิมให้จำคุกตั้งแต่สามปี ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึง สามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุก ตั้งแต่สิบปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>มาตรา 335 ทรร บัญญัติ ให้เด็กหรือพี่ที่เป็นของบุตรสาว กลิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ที่ไม่ใช่โค กระบือ หรือเครื่องมืออัน มีไว้ประกอบกลิกรรมหรือไก่จาก การ กลิกรรมนั้น ต้องระวังให้ชำครุกตั้งแต่ หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 335 ทรร เพิ่มเติม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ ประกอบด้วยลักษณะดังบัญญัติไว้สองวรรค ตั้งกล่าวแล้ว ผู้กระทำต้องระวังให้จำ คุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่นั้น หนึ่นบาทถึงเจ็ดหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำผิดดังกล่าวในมาตรา นี้เป็นการกระทำโดยความจაให้ ยกจน เหลือหนาน และทรัพย์นั้นมีราคาเล็กน้อย ไม่ใช่ โโค กระเบื้อง ศาลาจะลงโทษผู้กระทำ ผิดดังกล่าวที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ได้</p>	

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ
ที่ 3

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ชื่น นายเจริญ
เข้าว่าปะยูร เป็นผู้เสนอเพิ่มเติมมาตรา 270 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 270 ทวิ</p> <p>ผู้ได้กระทำการแก้ไขเครื่องซั่ง เครื่องวงศ์ หรือเครื่องวงศ์ ให้พิเศษจาก อตราที่แห่งริง เพื่อเอาเปรียบในการค้า ด้วยความโหมจำกุกไม่เกินสามปี หรือ ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ร่างใหม่ ได้เพิ่มเติมมาตรา 270 ทวิ</p>

ศูนย์วิทยบรังษยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ
ที่ 4

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาชั้นนายมณฑรี พงษ์พานิชย์ และคณะฯ เป็นผู้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 285 มาตรา 286 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ มาตรา 340 มาตรา 340 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 276	<p>พระราช Dekim ให้ความยังคงตั้งแต่ปัจจุบันเป็นต้นไป และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขให้เป็นเจ้าคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>พระราชสอง Dekim ให้ความยังคงตลอดชีวิต หรือเจ้าคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขให้เป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 277</p> <p>ผู้ให้gradeทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ท้องระหว่างโทยจำกุกคลอกชีวิตหรือจำกุกไม่ทำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการgradeทำความผิดตามวรรคแรกได้gradeทำโดยรวมgradeทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้gradeทำโดยมีหรือใช้อาชญาณหรือวัตถุระเบิด ท้องระหว่างโทยประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยจำกุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปีและปรับตั้งแต่สิบนาทีถึงสองหมื่นสี่พันนาที แก้ไขโทยเป็นจำกุกคลอกชีวิต หรือจำกุกไม่ทำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทยจำกุกคลอกชีวิต หรือจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีแก้ไขโทยเป็นประหารชีวิต.</p>
<p>มาตรา 278</p> <p>ผู้ให้gradeทำการอนานจารแกบุตรคลอาบกว่าสิบสามปี โดยชูเขี้ยวควยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุตรคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือโดยทำให้บุตรคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุตรคลอื่นท้องระหว่างโทยจำกุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นนาทีถึงสี่หมื่นนาทหรือหั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยจำกุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันนาที หรือหั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทยเป็นจำกุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นนาทีถึงสี่หมื่นนาที หรือหั้งจำทั้งปรับ.</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 279</p> <p>ผู้ได้กระทำการแก้กฎหมายบัง ไม่เกินสิบสามปีโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือ ไม่ก็ตามท้องรองราษฎร์ให้เป็นจ้าวคุกตั้งแต่ลิบปีถึง ปีลิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่น บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ด้วยการกระทำความผิดตามวรรค แรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชู้เข็ญด้วยประ การใด ๆ โดยใช้กำลังประทุหร้ายโดยเด็ก นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถซักซื่อได้ หรือ โดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคล อันต้องรองราษฎร์ให้เป็นจ้าวคุกตลอดชีวิต จ้าวคุก ห้าลิบปี</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงให้จำคุกไม่เกิน เจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นลี้พันบาทหรือ ห้าจำทั้งปรับ แก้ไขให้เป็นจ้าวคุกตั้งแต่ลิบ ปีถึงปีลิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง สี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมลงให้จำคุกไม่เกิน สิบปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ แก้ไขให้เป็นจ้าวคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกห้าลิบปี</p>
<p>มาตรา 280</p> <p>ด้วยการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้กระทำ กระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำ ต้องรองราษฎร์ให้เป็นจ้าวคุกห้าลิบ ปี</p> <p>(2) ถึงแก่ความตายผู้กระทำต้อง รองราษฎร์ให้เป็นประหารชีวิต</p>	<p>(1) เดิมลงให้จำคุกตั้งแต่ห้าปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่นึงหมื่นบาทถึง สามหมื่นบาท แก้ไขให้เป็นจ้าวคุกตลอด ชีวิต หรือจำคุกห้าลิบปี</p> <p>(2) เดิมลงให้จำคุกตลอดชีวิต แก้ไขให้เป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">มาตรา 282</p>	
<p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความในร่างของผู้อื่น เป็นธุรัจดห้า ล้อไป หรือลักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงปีสิบแล้วปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทไม่ว่าการกระทำทาง ๆ อันประกอบกับเป็นความยินดั่นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p>	<p>วรรคแรก เคิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่นี้เป็นนาทีถึงหนึ่งหมื่นสิบบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงปีสิบ และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ถ้าหากกระทำการความยิคตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก้เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกฟรีบินปี</p>	<p>วรรคสอง จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกฟรีบินปี</p>
<p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความในร่างของผู้อื่นรับคัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหารอล้อไปหรือลักพาไปตามวรรคแรก หรือวรรคสองหรือสนับสนุนในการกระทำการความยิคตั้งกล่าวท่องระหว่างโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี</p>	<p>วรรคสาม (ข้อความคงเดิม)</p>

รัพยากร
หาวิทยาลัย

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 283	
<p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความไม่ชอบด้วย อื่นเป็นชุราศักดิ์ ล่อไป หรือซักพา ไปเพื่อการอนอาจารชีวิญญาณโดยใช้อุบายน หลอกลวงชูเขี้ยวใช้ก้าวเด้งประทุนร้ายใช้ อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือใช้วิธี ข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้า และปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทไม่ว่าการกระ ทำด่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นได้ กระทำในประเทศทางกันหรือไม่</p>	<p>วรรณแกก เดิมให้จำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้ง^{แต่สิบปีถึงยี่สิบปี} และปรับตั้งแต่สองหมื่น บาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ถ้าการกระทำการของวรรณแกกเป็นการ กระทำแก้เก็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกิน สิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สี่หมื่นบาทถึงห้าแสนบาท</p>	<p>วรรณสอง เดิมจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่พันบาทถึงหนึ่งหมื่น สี่พันบาท แก้ไขให้เป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท</p>
<p>ถ้าการกระทำการของวรรณแกกเป็นการ สองเป็นการกระทำแก้เก็กหญิงอายุยังไม่ เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกห้าสิบปี</p>	<p>วรรณสาม เดิมให้จำคุกตั้งแต่ สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขให้เป็นจำคุกตลอด ชีวิต หรือจำคุกห้าสิบปี</p>
<p>ถ้าการกระทำการของวรรณแกกเป็นการ สองเป็นการกระทำแก้เก็กหญิงอายุยังไม่ เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกห้าสิบปี</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความไม่ชอบด้วย อื่น รับ赇เด็กหญิงหรือหญิงชีวิญญาณ ซึ่งมีผู้จัดหา</p>	<p>วรรณสี่ (ข้อความคงเดิม)</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ล้อไป หรือซักพาไปตามวรรคแรก วรรคสองนี้อวาระสาม หรือสนับสนุนในการกระทำ ความยิคคั้งกล้าว ต้องระวังโหงตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสองหรือวรรคสามแล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา 284</p> <p>ผู้ใดพำนภูมิไปเพื่อการอนาจารโดยใช้อุบາຍหลอกลวง ชู้เชี้ยว ใช้กำลังประทุนร้าย ใช้อ่านใจครอบงำ บิดกล่องธรรมหรือให้รัชชื่นชืนใจด้วยประการอื่นใดต้องระวังโหงจำคุกตั้งแต่ลิบปีถึงปีลิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดซ่อนเร้นภูมิซึ่งเป็นบัญญัติพาไปตามวรรคแรกต้องระวังโหงเช่นเดียวกัน บัญพาไปนั้น</p>	<p>วรรคแรก เคิมโหงจำคุกตั้งแต่นี้เป็นต้นไปและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโหงเป็นจำคุกตั้งแต่ลิบปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ขอความคงเคิม)</p> <p>วรรคสาม ความเดิมกำหนดให้ความยิคตามมาตรฐานนี้ยอมความได้ แต่ในร่างใหม่ที่ควรยกน้อก</p>
<p>มาตรา 285</p> <p>ภ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระแทกบัญลิบลันดาน</p>	<p>มาตรา 285 ขอความคงเคิม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>คัญชี้งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบ คุมตามหน้าที่ราชการ หรืออยู่ในความปัก^ก กรองในความพิถีพิถันหรือในความอนุชาต ผู้กระทำการใดต้องระหว่างโทษหนักกว่า ที่บัญญัติไว้ในมาตรานนน ๆ หนึ่งในสาม</p>	

มาตรา 286

ผู้ใดอาชญากรรมลักทรัพย์และพยายามแย่ง^ก
เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงชั่วคราว
ประเวณี ท้องระหว่างโทษจำกัดห้ามแต่เจ้าปี
ลังลับห้าม และปรับตั้งแต่นั่งหม่นนาทถึง^ก
สามหมื่นบาท

ผู้ใดไม่มีบัตรอย่างอื่นอันปรากฏ
สำหรับค่ารังชีพ หรือไม่มีบัตรอยันพาเพียง
สำหรับค่ารังชีพ และ

(1) ปรากฏว่าอยู่รวมกับหญิงชั่วคราว
ประเวณี หรือสมาคมกับหญิงเป็นอาชิม

(2) กินอยู่หลับนอนหรือรับเงินหรือ^ก
ประโยชน์อย่างอื่นโดยหญิงชั่วคราวประเวณี
เป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงชั่ว
คราวประเวณีในการทะเลาะวิวาหกับผู้ที่คบค้า

เดินโทางจากตั้งสองปีถึงเจ็ดปี
และปรับตั้งแต่สิบบาทถึงหนึ่งหมื่นสิบ
บาทแก้ไขโทางเป็นจากตั้งแต่เจ็ดปีถึง^ก
สิบห้าปี และปรับตั้งแต่นั่งหม่นนาทถึง^ก
สามหมื่นบาท

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>กับหญิงชั่งค้าประเวณนั้น ให้ถือว่าชั่นนักดำรงชีพอยู่จากการได้ ของหญิงในการค้าประเวณแล้วจะติดสูญ ให้เป็นที่พอใจได้รวมไปเป็นเช่นนั้น บบทดูดซึ่งมากกว่านี้ให้เรียบง่าย แก้ผู้รับค่าเลี้ยงจากหญิงชั่งค้าประเวณซึ่ง พึงให้ค่าเดียงคุณนั้น ตามกฎหมายหรือตาม ธรรมจรรยา</p>	
<p>มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อโภคทรัพย์ชั่งค้าได้ (1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบ สามปีไป (2) เอาตัวบุตรหลานของล้วง ชู้ เชี้ยว ใช้กำ ลังประทุษร้าย ใช้อันนาจครอบงำผิดกฎหมาย ธรรมหรือใช้ชีชั่นขึ้นใจด้วยประการอื่นใด หรือ (3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุตรหล าด ต้องระวังให้จำกัดครอบครัวหรือ จำกัดในทำก้าห้าลินมี</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงให้จำกัดครอบครัว หรือจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ ไข่ให้โภคเป็นจำกัดครอบครัวหรือจำกัดใน ทำก้าห้าลินมี</p> <p>วรรคสอง เดิมลงให้จำกัดครอบครัว หรือ แก้ไขให้โภคเป็นประหารชีวิต หรือ จำกัดครอบครัวชีวิต</p> <p>วรรคสาม (อัตราโภคเท่าเดิม)</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการกระทำความผิดคงกล่าวใน วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูก หน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังรับอันตราย สาหัส หรือเป็นการกระทำโดยธรรมานหรือ โดยทางบุป โหคร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระ ทำนั้นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำ ความผิดต้องระหว่างโทษประหารชีวิตหรือ จำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุ ให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือ ผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำของ ระหว่างโทษประหารชีวิต</p>	
<p>มาตรา 317</p> <p>ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร ปรากฏเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสีย จากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้า ปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ผู้ใดโดยทุจริตซื้อ จำหน่าย หรือ รับตัวเด็กซึ่งถูกปราศจากความในวรรค แรกต้องระหว่างโทษเช่นเดียวกับผู้กระนั้น</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง สองหมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ด ปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง สี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ขอความกราบเดิม) วรรคสาม เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนุมัติภาระที่ต้องระวังโดยจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>ถึงสิองหมื่นล้านบาท แก้ไขให้เป็นจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>มาตรา 318</p> <p>ผู้ได้พำนักอยู่เบ่าว่าอยู่กว่าลิบสามปี แต่ยังไม่เกินลิบแปดปีไปเสียจากบินามารดา ผู้ปักธง หรือผู้ดูแลโดยผู้เบ่าวันนี้ไม่เต็มใจไปด้วย ทองระวังโดยจำกัดตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ผู้ได้โดยทุจริต หรือ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เบ่าว่าซึ่งถูกพำนักตามวาระแรก ทองระวังโดยเช่นเดียวกับผู้พำนักนั้น</p> <p>ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนุมัติภาระที่ต้องระวังโดยจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วาระแรก จำกัดตั้งแต่หากเทือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นล้านบาท แก้ไขให้เป็นจำกัดตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วาระสอง (ขอความคงเดิม) วาระสาม เดิมลงโดยจำกัดตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขให้เป็นจำกัดตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 319</p> <p>ผู้โดยสารผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แตะปั้งไม่เกินลิบแปคปี ไปเลี้ยงอาหารคนต่างด้าวเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน บ้วนกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อ การอนามัย โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ท้องระวังโทยจำกูกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบห้า ปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ผู้โดยสารทุกราย หรือ จำนวนราย หรือ รับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพ拉着ตามวาระแรกต้อง^{ห้อง} ระวังโทย เช่นเดียวกับผู้โดยสารนั้น</p>	<p>วาระแรก เดิมโทยจำกูกตั้งแต่ หนึ่งพันถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน บาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทยเป็น จำกูกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้ง^{ห้อง} แต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วาระสอง (ขอความคงเดิม)</p>
<p>มาตรา 339</p> <p>ผู้โดยสารทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย^{ห้อง} หรือชูเข็มข่าวในหันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษ ร้าย เพื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> (1) เพื่อการสะกดการลักทรัพย์ หรือการพาทรัพย์นั้นไป (2). ให้ยื่นให้ชี้ทรัพย์นั้น (3) ยืดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ (4) ปฏิบัติการกระทำการใดกันนั้น หรือ 	<p>วาระแรก เดิมโทยจำกูกตั้ง แต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่ง หมื่นบาทถึงสองหมื่นบาทแก้ไขโทย เป็นจำกูกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี และ ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>วาระสอง เดิมโทยจำกูกตั้ง แต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สอง หมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็น จำกูกต้องชี้วิเศษหรือจำกูกยี่สิบปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(5) ในพนักงานการซึบกุม ผู้นั้นกระทำการความผิดฐานชิงทรัพย์ ค่องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่นรับ อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำการ ระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยึด ภัย</p> <p>ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่นได้ รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการระหว่างโทษ ประหารชีวิต</p>	<p>วรรคสาม ในความเดิมลงโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้ง^{แต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทแต่ในร่าง} ใหม่ตัดออก</p> <p>วรรคสี่ กรณีการซิงทรัพย์เป็น เหตุให้ยื่นรับอันตรายสาหัสเดิมลง โทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และ ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต โดย บัญญัติไว้ในวรรคสาม</p> <p>วรรคห้า ลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็น ประหารชีวิตสถานเดียว</p>
<p>มาตรา 339 หว</p> <p>ถ้าการซิงทรัพย์ได้กระทำการท่อทรัพย์ ตามมาตรา 335 หว วรรคแรก ผู้กระทำ ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ถ้าการซิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำ ในสถานที่ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335 หว วรรคสองด้วย ผู้กระทำการต้องระหว่างโทษ</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่น สี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่น</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุก ปีสิบปี</p> <p>ถ้าการซิงทรัพย์ตามวาระแก้หรือ วาระสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่ กายจิตใจ ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุก ตลอดชีวิตหรือจำคุกปีสิบปี</p>	<p>ถึงสิ่นหนึ่งบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุก ตลอดชีวิตหรือจำคุกปีสิบปี</p> <p>วาระสาม เคิมลงโทษจำคุก ตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สามหมื่นบาทถึงสิ่นหนึ่งบาท แก้ไขโทษเป็น จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกปีสิบปี</p>
<p>ถ้าการซิงทรัพย์ตามวาระแก้หรือ วาระสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p>	<p>วาระสี่ เคิมลงโทษจำคุกตลอด ชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือ จำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p>
<p>ถ้าการซิงทรัพย์ตามวาระแก้หรือ วาระสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระหว่างโทษประหารชีวิต</p>	<p>วาระห้า (ไม่มีการแก้ไขโทษ)</p>
<p>มาตรา 340</p> <p>ผู้ใดซิงทรัพย์โดยรวมกันกระทำ ความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปผู้นั้น กระทำการณียคุณปล้นทรัพย์ทองระหว่าง โทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสิ่นหนึ่งบาท</p> <p>ถ้าในการปล้นทรัพย์ผู้กระทำแม้แต่ คนหนึ่งคนใด มีอาชญาคาวิปญัย</p>	<p>วาระแรก เคิมลงโทษจำคุกตั้ง^{แต่สิบปีถึงสิบห้าปี} และปรับตั้งแต่สิบ หมื่นบาทถึงสามหมื่นบาทแก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสิ่นหนึ่งบาท</p> <p>วาระสอง เคิมลงโทษจำคุกตั้ง^{แต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี} และปรับตั้งแต่สิบ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้กระทำต้องระวังโทยจำกุกตลอดชีวิต หรือจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้หยื่น รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวัง โทยจำกุกตลอดชีวิต หรือจำกุกยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดยแสวง ความหาญจนเป็นเหตุให้หยื่นรับอันตราย แก่กายหรือจิตใจ ใช้มีนยิงใช้วัตถุระเบิด หรือกระทำหามานผู้กระทำต้องระวังโทย จำกุกตลอดชีวิตหรือจำกุกไม่คำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้หยื่นถึง แก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังโทยประ หารชีวิต</p>	<p>หมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทย เป็นจำกุกตลอดชีวิตหรือจำกุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทยจำกุก ตลอดชีวิตหรือจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึง ยี่สิบปี แก้ไขโทยเป็นจำกุกตลอดชีวิต หรือจำกุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคลี่เดิมลงโทยจำกุกตลอด ชีวิตหรือจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แก้ไขโทย เป็นจำกุกตลอดชีวิตหรือ จำกุกไม่คำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคน้า (ไม่มีการแก้ไขโทย)</p>
<p>มาตรา 340 ทว.</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำหัวร้าย ตามมาตรา 335 ทว. วรรคแรก ผู้กระทำ ต้องระวังโทยจำกุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบ ปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสน บาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระ ทำในสถานที่ดังที่มัญญตั้วไว้ในมาตรา 335 ทว.</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทยจำกุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่น บาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นจำกุก ตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่ สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทยจำกุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่น</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>วรรคสอง ด้วยผู้กระทำต้องระวังโดยจำ คุกคลอคชีวิทหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือ วรรคสอง ผู้กระทำแม่แต่คนหนึ่งคนใดมี อาชญากรรมไปด้วย ผู้กระทำต้องระวัง โดย จำคุกคลอคชีวิท หรือจำคุกไม่ต่ำกว่า^๑ ห้าสิบปี</p>	<p>บทที่งดี้ห์มีนาท แก้ไขโดยเป็นจำคุกคลอค ชีวิทหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคสามเดิมลงโดยจำคุกคลอค ชีวิท หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโดยเป็นจำคุกคลอคชีวิท หรือ^๒ จำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p>
<p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือ วรรคสอง ได้กระทำโดยแสดงความหารุนจ เป็นเหตุให้ยื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ให้มีเสียง ใช้วัสดุระเบิดหรือกระทำชำนาณ ผู้กระทำต้องระวังโดยประหารชีวิทหรือ^๓ จำคุกคลอคชีวิท หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือ วรรคสอง เป็นเหตุให้ยื่นถึงแก่ความตาย ผู้ กระทำต้องระวังโดยประหารชีวิท</p>	<p>วรรคสี่ ความเดิมการปล้นทรัพย์ ตามวรรคแรก หรือวรรคสอง เป็นเหตุ ให้ยื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้อง^๔ ระวังโดยจำคุกคลอคชีวิทแต่ในร่างใหม่ ไม่เกินบัญญัติข้อความคงกล่าวไว้ด้วย</p> <p>วรรคห้า เดิมโดยประหารชีวิท หรือ จำคุกคลอคชีวิท แก้ไขโดยเป็นประ หารชีวิทหรือจำคุกคลอคชีวิทหรือจำคุกไม่ ต่ำกว่าห้าสิบปีโดยบัญญัติไว้ในวรรคสี่</p> <p>วรรคหก(ไม่มีการแก้ไขโดย^๕ ในร่างใหม่)ในคำนำมานบัญญัติไว้ในวรรคห้า)</p>
<p>มาตรา 305</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดคงกล่าวใน มาตรา 301 และมาตรา 302 นั้น เป็น^๖ การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม</p>	<p>(1) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตั้ง^๗ แต่งสองคนลงความเห็น</p>

ตารางเบรี่ยນเที่ยบ ที่ 5

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ชั้งศาลรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

เพิ่มโทษสำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 มาตรา
277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ทรี มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280
มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 286 มาตรา 287 มาตรา 313
มาตรา 315 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 320 และมาตรา 335 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 276</p> <p>ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยชู้เชื้ยวิญญาณประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุนร้ายโดยหันย้อนอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้อง ระวังโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่นี้หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้ากระทำการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยรวมกระทำการกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหราหรือหญิง ต้อง ระวังโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือ จำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี แก้ไขเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 277	
<p>บูรณาการทำชำเราเก็บหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามท้องรองวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สิบบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>
<p>ถ้าการกระทำการความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยรวมกระทำการความผิดค้ายกันอันมีลักษณะเป็นการโหrom เก็บหญิงและเก็บหญิงนั้นไม่ย่อนยอมหรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาชญาณเป็น หรือวัดดุระเบิดต้องรองวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต</p>
มาตรา 277 ทว.	
<p>ถ้าการกระทำการความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้มีภัยกระทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) รับอันตรายสาหัส ภัยกระทำต้องรองวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต (2) ถึงแก่ความตายภัยกระทำต้อง 	<p>(1) โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>
	<p>(2) ไม่มีการแก้ไขโทษ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ระหว่างไทยประหารชีวิต หรือจำคุก ตลอดชีวิต</p>	
<p>มาตรา 277 ทรี</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือมาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้กระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำ ต้องระหว่างไทยประหารชีวิต หรือจำคุก ตลอดชีวิต</p> <p>(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ ต้องระหว่างไทยประหารชีวิต</p>	<p>(1) เคิมโทยจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทยเป็นประหารชีวิตหรือจำคุก ตลอดชีวิต</p> <p>(2) ไม่มีการแก้ไขโทย</p>
<p>มาตรา 278</p> <p>ผู้ได้กระทำอนาจารแก่บุคคลอายุ กว่าสิบสามปี โดยชู้เชื้อค่ายประการใด โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้น อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือ โดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็น บุคคลอื่น ต้องระหว่างโทยจำคุกไม่เกิน สิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เคิมลงโทยจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>แก้ไขโทยใหม่เป็นจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 279</p> <p>ผู้ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ถูกกระทำไม่เกินสิบวัน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ท้องระหว่างไทยจะคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโดยเป็นจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 280</p>	
<p>ถ้าการกระทำการใดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ถูกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการท้องระหว่างไทยจะคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโดยเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>(2) เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>	

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ ต้องรายงานให้เจ้าคุกตลอดชีวิต	แก้ไขใหม่เป็นประหารชีวิตหรือ จำคุกตลอดชีวิต
<p style="text-align: center;">มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความไม่สงบของ บุลรัตน์เป็นธุระจักหา ล้อไปหรือซักพาไป เพื่อการอนาจาร ชี้่งเด็กหญิงหรือหญิง อายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิงหรือ หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องรายงานให้ เจ้าคุกตั้งแต่หากเดือนถึงเจ็ดปี และปรับ ตั้งแต่นึงพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ รวมการกระทำทาง ๆ อันประกอบเป็น ความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่าง ประเทศไม่</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค แรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยัง ไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องรายงาน ให้เจ้าคุกตั้งแต่นึงปีถึงสิบปี และปรับ ตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความไม่สงบของ บุลรัตน์รับคัวเด็กหญิงหรือผู้หญิงซึ่งมีบุลรัตน์ ล้อไปหรือซักพาไปตามวรรคแรกหรือ</p>	<p>วรรคหนึ่ง เจ้าคุกตั้งแต่หากเดือน ถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่นึงพันบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขใหม่เป็นเจ้าคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดินโทษเจ้าคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงปีสิบปี แก้ไขใหม่เป็นเจ้าคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงปีสิบปี และปรับตั้งแต่นึงหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสาม ข้อความคงเดิม</p> <p style="color: red; font-size: 2em; opacity: 0.5;">รัฐบาล แห่งชาติไทย</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>วรรณสอง หรือสนับสนุนในการกระทำ ความผิดกฎหมายท้องระหว่างโภคภานี้ บัญญัติไว้ในวรรณແຮກหรือวรรณสองแล้ว แตกรวม</p>	

ม. 283

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของ
ผู้อื่นเป็นขุรัจดหา ล่อไป หรือซักพาไป
เพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบາຍ
หลอกลวงชู้เขยญ ใช้กำลังประทุษราย ใช้
อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือใช้
วิธีขึ้นเชื้อใจด้วยประการอื่นใด ต้องระ
วางโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีลิบปี และ
ปรับตั้งแต่นี้เป็นมาทถึงสี่หมื่นบาทไม่
กว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็น
ความผิดนั้น จะไก่กระทำในประเทศไทย
ต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรณ
ແຮກเป็นการกระทำแก้เด็กหญิง หรือ
หญิงอายุยังไม่เกินลิบแปดปี ผู้กระทำ
ต้องระวังโภคภานี้แก้ไขปีถึงปี
ลิบปีและปรับตั้งแต่นี้เป็นมาทถึงสี่
หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต

วรรณແຮກ เดิมโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีและปรับตั้งแต่ส่องพันบาทถึง
หนึ่งหมื่นล้านบาท แก้ไขโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่นี้เป็น
มาทถึงสี่หมื่นบาท

วรรณสอง เดิมโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท แก้ไขโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่นี้เป็นมาทถึงสี่หมื่นล้านบาท

วรรณสาม เดิมโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีลิบปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงส่องหมื่นบาท แก้ไขโภคภานี้แก้ไขปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่ส่องหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค ส่องเป็นการกระทำการเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวังโหง จำกุด้วยแต่ลิบปีลึงยี่ลิบปีและปรับตั้งแต่ ส่องหนึ่นนาทถึงสี่หนึ่นนาท หรือจำกุด้วย กลอคชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของ ขุ่นรับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งผู้จัดหา ลองไป หรือซักพาไปตามวรรคแรก วรรค ส่อง หรือวรรคสาม หรือ สนับสนุนใน การกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวัง โหงตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรค ส่อง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี</p>	<p>วรรคสี่ ข้อความคงเดิม</p>
<p>มาตรา 284</p> <p>ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ใช้อานาจครอบงำ ผิดกตอง ธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่น ได้ต้องระวังโหงจำกุด้วยแต่ห้าปีลึงยี่ลิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่นนาทถึงสี่หนึ่นนาทถึงสี่หนึ่นนาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโหงจำกุด้วยแต่ หนึ่งปีลึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่ส่องพันนาท ถึงหนึ่นนาทถึงสี่พันนาท แก้ไขโหงเป็นจำกุด้วยแต่ห้าปีลึงยี่ลิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่น หนึ่นนาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม ไม่มีการแก้ไข</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ใช้ชื่อเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพำน ตามวรรคแรก ต้องระวังโดยเช่นเดียวกับ กับผู้พำนั้น</p> <p>ความผิดตามมาตราที่เป็นความผิด อันยอมความได้</p>	
<p>มาตรา 286</p> <p>ผู้ใดอายุกว่าสิบห้าปีกำรงซิพอยแม่ เพียงบางส่วนจากการได้ของหญิงซึ่งค้า ประเวณี ต้องระวังโดยจักกัดแท้เจ็ค[*] ปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่นั้นเป็นล้านบาท ถึงล้านบาทหรือจักกัดตลอดชีวิต</p> <p>ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันเปรากฎ สำหรับกำรงซิพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียง สำหรับกำรงซิพ และ</p> <p>(1) ปรากฏว่าอยู่รวมกับหญิงซึ่งค้า ประเวณี หรือสมาคมกับหญิงซึ่งค้าประเวณี คนเดียว หรือหลายคนเป็นอาชิม</p> <p>(2) กินอยู่หลบหนอนหรือรับเงินหรือ ประโยชน์อย่างอื่นโดยหญิงซึ่งค้าประเวณี เป็นผู้จัดให้หรือ</p>	<p>วรรคแรก เดิมโดยจักกัดแท้ สองปีสิบเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สิบบาท ถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท แก้ไขโดยเป็นจัก กัดแท้เจ็คปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นล้านบาท ถึงล้านบาท หรือจัก กัดตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสอง ข้อความคงเดิม</p> <p>วรรคสาม ข้อความคงเดิม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(3) เข้าแพรกแหงเพื่อช่วยหนิง ชึงคานประเวณีในการหะเตะวิวาทกัน ผู้ที่คบค้ากับหนิงชึงคานประเวณีนั้น ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากราย ได้ของหนิงในคราคานประเวณีเว้นแต่จะ^{จะ} พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจความใดให้เป็นเช่นนั้น บพัญญัติแหงมาตรฐานนี้มิให้ใช้บังคับ หากผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหนิงชึงคานประเวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือ ตามธรรมจรรยา</p>	

มาตรา 287

บุ๊ค!

(1) เพื่อความประสงค์แห่งการ
คานหรือโดยการคาน เพื่อการแจกจ่ายหรือ
เพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิต
มีไว้ นำเข้า หรือยังให้นำเข้าในราชอา
ณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอก
ราชอาณาจักร พาไปหรือยังพาไป หรือ
ทำให้แพร่หลายโดยประกาศใด ๆ ซึ่ง
เอกสาร ภารพ เอกสาร ภารพมิพ ภาระ
นายสี สิงพิมพ์ รูปภาพ ภารพโฆษณา เครื่อง

เดิมโทยจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
แก้ไขโทยเป็นจำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>หมาย รูปถ่าย ภาพบันทึกหรือสิ่งอื่นใด อันสามารถ</p> <p>(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วน หรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัสดุ หรือสิ่งของลามกศักดิ์สิทธิ์และจารย์เจก หรือแสดงออกแก่ประชาชนหรือให้เข้า วัสดุหรือสิ่งของเช่นวนนั้น</p> <p>(3) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร หลาย หรือการค้าวัสดุหรือสิ่งของลามก ศักดิ์แล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดย ประกาศใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอัน เป็นความผิดตามมาตราหนึ่หรือโฆษณาหรือ โฆษณาว่าวัสดุหรือสิ่งของลามกศักดิ์ แล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด</p> <p>ต้องระวังโฆษณาคุกไม่เกินสาม ปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำ ทั้งปรับ</p>	<p>วรรณภูมิแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติ ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติ</p> <p>การค้า คุกไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหกพันบาท ให้เป็นไปตามที่ได้รับ อนุมัติโดยรัฐสภา</p>
<p>มาตรา 313</p> <p>บัญญัติเพื่อให้นำชึ้นค้ำใจ</p> <p>(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบ สามปีไป</p>	<p>วรรณภูมิแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติ ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติ</p> <p>การค้า คุกไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหกพันบาท ให้เป็นไปตามที่ได้รับ อนุมัติโดยรัฐสภา</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(2) เอกัวนุคติอย่างกว่าเล็บสามปีไป โดยใช้อุบາຍหลอกลงญี่ชี้ญี่ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดกalonยธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ</p> <p>(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด</p>	<p>ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต วรรณสูง เคิมโทยจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขเป็นระหว่างโทยประหารชีวิต วรรณสาม ไม่มีการแก้ไขโทย</p>
<p>ต้องระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรณ แรกเป็นเหตุให้ญาติเอกัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยธรรมาน หรือโดยทรยศโดยเจตนา เป็นเหตุให้ญาติกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจผู้กระทำ ต้องระหว่างโทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ญาติเอกัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ ต้องระหว่างโทยประหารชีวิต</p>	<p>ระหว่างการดำเนินคดีทางกฎหมาย ให้ยกเว้นโทษจำคุกและปรับเงินที่ต้องชำระในส่วนของค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในส่วนของการดำเนินคดีทางกฎหมาย ให้ยกเว้นโทษจำคุกและปรับเงินที่ต้องชำระในส่วนของการดำเนินคดีทางกฎหมาย</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 315</p> <p>ผู้โดยชอบการเป็นคนกลาง โดยเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดที่มีควรได้จากผู้กระทำการบิดตามมาตรา 313 หรือจากผู้ที่จะให้ก้าไป ท้องระหว่างโทยจำกุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำกุกตลอดชีวิต</p>	<p>เดิมโทยจำกุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทยใหม่เป็นจำกุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงปีลิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำกุกตลอดชีวิต</p>
<p>มาตรา 317</p> <p>ผู้โดยประจจากเหตุอันสมควรปรากฏเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ท้องระหว่างโทยจำกุกตั้งแต่สามปีถึงลิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ผู้โดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกปราการตามวาระแรก ท้องระหว่างโทย เช่นเดียวกับบุตรางนั้น</p> <p>ถ้าความผิดตามมาตรานี้โดยกระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนานjar ผู้กระทำต้องระหว่างโทยจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงลิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>	<p>วาระแรก เดิมโทยจำกุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นจำกุกตั้งแต่สามปีถึงลิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>วาระสอง ข้อความคงเดิม วาระสาม โทยเดิมจำกุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นลิบบาท แก้ไขโทยเป็นจำกุกตั้งแต่ห้าปีถึงปีลิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ไคพราภูเยาว์ อายุกว่าสิบสามปี แต่อย่างไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โโคยบูเยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ห้องระหว่างไทยจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เคิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>
<p>ผู้โดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพราตามวรรคแรกห้องระหว่างไทย เช่นเดียวกับผู้พราคนั้น ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจารผู้กระทำการห้ามห้องระหว่างไทยจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>	<p>วรรคสาม เคิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>
<p>มาตรา 319</p> <p>ผู้ไคพราภูเยาว์ อายุกว่าสิบสามปีแต่อย่างไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โโคยบูเยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ห้องระหว่างไทยจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึง</p>	<p>วรรคแรก เคิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>สองหนึ่งบท</p> <p>ผู้โดยโถยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกปราบตามวาระแรกของทางโภชنةเดียวกับผู้พำนัช</p>	<p>วรรณสอง ข้อความคงเดิม</p>
<p>มาตรา 320</p> <p>ผู้โดยโถยฉบับทดลอง ชี้แจ้ง ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อำนาจครอบงำบิดเบือนธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด พาหือล่องคนออกไปนอกราชอาณาจักร ท้องระหว่างโทยจำกัดดังแพล่องปีสิงสิบปี หรือปรับตั้งแพล็พันบาทหรือหักจำหั่งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำเพื่อให้ถูกพาหรือส่งไปนั้นโดยในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อจะหักให้เป็นคนอนาคตัญกระทำดองระหว่างโทยจำกัดดังแพล่องปีสิงสิบห้าปีและปรับตั้งแพล็พันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทยจำกัดไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหักจำหั่งปรับ แต่โทยเป็นจำกัดดังแพล่องปีสิบห้าปี หรือปรับตั้งแพล็พันบาทหรือหักจำหั่งปรับ</p> <p>วรรณสอง เดิมโทยจำกัดดังแพล่องปีสิงสิบห้าปี และปรับตั้งแพล็พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทยเป็นจำกัดดังแพล่องปีสิบห้าปี และปรับตั้งแพล็พันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 335 หวิ ผู้คลักรหัพย์ (1) ที่เป็นพระพุทธชูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการะบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของราศี หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธชูปหรือวัตถุดังกล่าว (2) ที่เป็นโคหรือกระเบื้องของผู้มีอาชีพก่อกรรม</p> <p>ต้องระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าหากกระทำการทำความผิดตามวรรคแรกเกี่ยวกับทรัพย์ตาม (1) และได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โดยรายสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผนกิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หรือถ้าความผิดนั้นเกี่ยวกับทรัพย์ (2) และเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335(1)(2)(3)(4)(5)(6)(7)(8)(9) หรือ(11) ผู้กระทำต้อง</p>	<p>วรรคแรก ลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>(ในร่างใหม่ได้แบ่งเป็นอนุ (1) และอนุ (2) ซึ่งอนุ (1) เกี่ยวกับพระพุทธชูป อนุ (2) เกี่ยวกับโคกระเบื้อง)</p> <p>วรรคสอง เดิมโทยจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ระหว่างโภชนาคกุตตั้งแต่หน้าปีถึงสิบหน้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่น บาท</p>	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ ที่ 6

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ริชนายสวัสดิ์ คำประกอบ เป็นผู้เสนอ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 305 แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 305</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 301 และมาตรา 302 นั้น เป็นการกระทำของบุคคลวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมและประกอบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(1) บุคคลวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมทั้งสองคนลงความเห็น</p> <p>(2) เพิ่มบุคคลวิชาชีพเวชกรรมทั้งสองนายลงความเห็นว่าหากในครรภ์จะพิการทางกายหรือทางจิต</p> <p>(3) หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำความผิดอาญาตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา</p>	<p>(1) บุคคลวิชาชีพเวชกรรมทั้งสองคนลงความเห็น</p> <p>(2) เพิ่มบุคคลวิชาชีพเวชกรรมทั้งสองนายลงความเห็นว่าหากในครรภ์จะพิการทางกายหรือทางจิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
276 มตรा 277 มาตรा 282 มาตรा 283 หรือ มาตรा 284 ผู้กระทำไม่มีความติด	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 7

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ชื่ง นายเจริญ
เข้ารับประยุร และคณะเป็นผู้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 335

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 335</p> <p>ผู้คลักระพัย</p> <p>(1) ในเวลากลางคืน</p> <p>(2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกข์ภัยแกรถไฟ หรือบานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสารหรือวัสดุพิเศษอื่นทำหนองเดียว กัน หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังทึ่กัดล้วงยันตรายใด ๆ</p> <p>(3) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์หรือ โดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้นเข้าไปคุ้ยประการใด</p> <p>(4) โดยเข้าทางซ่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จ้างให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางซ่องทางซึ่งผู้เป็นใจปีกไว้ให้</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทยจำกัดตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่นั้นเป็นพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นจำกัดตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทยจำกัดตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่นั้นเป็นพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท (ตั้งแต่อนุ(1)ถึง(12) แต่ในร่างใหม่แก้ไขให้จำกัดทำความผิดตามอนุมาตรา(1)ถึง(11) ตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ระหว่างโทยจำกัดตั้งแต่สามปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>วรรคสาม (ร่างใหม่) กำหนดว่า ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำการที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (12) ต้องระหว่างโทยจำกัดตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่นั้นเป็นสี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
(5) โดยแปลงตัวหรือปดอนตัวเป็น [*] บุคคล น้อมหน้า หรือทำด้วย ประการอื่น เพื่อไม่ให้เห็นหรือ [*] จำหน้าได้	วรรณสาม (ความเดิม) และวรรณ สี่ (ร่างใหม่) ข้อความเดิม ไม่มีการแก้ไข
(6) โดยลงว่าเป็นเจ้าหน้าที่งาน	
(7) โดยมีอาวุธ หรือโดยรวมจะ [*] ทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคน ขึ้นไป	
(8) ในเกณฑ์สถาน สถานที่ราชการ หรือสถานที่จัดไว้เพื่อให้บริการ สาธารณะที่คนใดเข้าไปโดยไม่ได้ รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถาน นั้น ๆ	
(9) ในสถานที่บูชาสาธารณะ สถานี รถไฟ ท่าอากาศยาน ที่จอดรถ หรือเรือสําราษะ สถานีรถ สำหรับขับด้วยสินค้า หรือในบวชyan สาธารณะ	
(10) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณะโดยชน*	
(11) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความ ครอบครองของนายจ้าง	
(12) ที่เป็นของบุคคลที่พกพาบนรถฯ	

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือ เครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบ กิจกรรมหรือโภคภัณฑ์จากกิจกรรมนั้น ต้องระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่น</p>	
บท	
<p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ใน (1) ถึง (11) ดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุ มาตราขึ้นไป ผู้กระทำการต้องระหว่างโทย จำคุกตั้งแต่สามปีถึง เจ็ดปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p>	
<p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ใน (12) ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>	
<p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวใน มาตรานี้เป็นการกระทำโดยความชำใจหรือ ความยากจนเหลือทนทานและทรัพย์นั้นมี ราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำการ ผิดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ได้</p>	

ตารางเบรีบเนี่ยบ
ที่ 8

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มประมวลกฎหมายอาญาชั่ง นายเจริญ เจริญ
ประภูร เป็นเสนօแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 335 ทว

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 335 ทว</p> <p>ผู้คลากทรัพย์ที่เป็นพระพุทธชูปนิรiores วัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่ลัก^ก การของประชาชนหรือเก็บรักษาไว้ เป็นสมบัติของชาติหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ พระพุทธชูปนิรiores วัตถุคังกัลฯ ต้องระหว่าง ไทยจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้ง^ก แต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือหั้งจำทั้ง^ก ปรับ</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำ ในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพใน ทางศาสนา โดยรายสถานอันเป็นทรัพย์สิน ของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรืออพิษภัยที่ สถานแห่งชาติ ผู้กระทำหักของระหว่างไทยจำ^ก คุกตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท หรือ หั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรค สองเป็นการตัดเสียพระพุทธชูปนิรiores กระทำการ ระหว่างไทยจำคุกตั้งแต่สองปีถึงตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมไทยจำคุกตั้งแต่หนึ่ง ปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสอง หมื่นบาท แก้ไขโดยเป็นจำคุกตั้งแต่สองปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสอง หมื่นบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมไทยจำคุกตั้งแต่สาม ปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสาม หมื่นบาท แก้ไขโดยเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึง สิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสาม หมื่นบาทหรือหั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสาม ในร่างใหม่ได้เพิ่มเติม วรรคสามขึ้นอีกโดยกำหนดว่าถ้าความผิด วรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นการตัดเสีย พระพุทธชูปนิรiores ผู้กระทำหักของระหว่างไทยจำคุก ตั้งแต่สองปีถึงตลอดชีวิต</p>

ตารางเบรียบเทียบ
ที่ 9

ตารางพระราชนบัญชีแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ชื่นนายทวี ไกรคุปต์
เป็นผู้เสนอ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวินมาตรา 278
มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 288
มาตรา 294 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 320
มาตรา 336 มาตรา 339 มาตรา 339 ทวินมาตรา 340 มาตรา 340 ทวี

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหูยิ่งซึ่ง มิใช่วิชาของตนโดยชู้เขญควบปะการ ให้ฯ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหูยิ่ง อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดย ทำให้หูยิ่งเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ท้องระหว่างโทยจำกัดก็ตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้า ปี และปรับตั้งแต่สิบมีนาทีถึงหนึ่งแสนบาท ถ้าการกระทำการความผิดตามวรรค แรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือ วัสดุระเบิด หรือโดยรวมกระทำการความผิด ด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหرمหูยิ่งจะ ท้องระหว่างโทยประหารชีวิต	วรรคแรก เดิมโทยจำกัดก็ตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทย เป็นจำกัดก็ตั้งแต่สิบ ปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท วรรคสอง เดิมโทยจำกัดตลอด ชีวิต หรือจำกัดก็ตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี แก้ไขโทย เป็นประหารชีวิต

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 277</p> <p>ผู้ให้gradeทำข้าราชการเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระหว่างโทย่ากุกทดลองชีวิต</p> <p>ถ้าการgradeทำความผิดตามวรรคแรกได้gradeทำโดยรวมgradeทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหงเด็กหญิง แม้เด็กหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม หรือได้gradeทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัสดุระเบิด ต้องระหว่างโทยาประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทย่ากุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท</p> <p>แก้ไขโทยาเป็นจำคุกทดลองชีวิต วรรคสอง เดิมโทย่ากุกทดลองชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แก้ไขโทยาเป็นประหารชีวิต</p>
<p>มาตรา 277 ทว.</p> <p>ถ้าการgradeทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ญูกgradeทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ญูgradeทำต้องระหว่างโทย่ากุกทดลองชีวิตหรือประหารชีวิต</p> <p>(2) ถึงแก่ความตาย ญูgradeทำต้องระหว่างโทยาประหารชีวิต</p>	<p>(1) เดิมโทย่ากุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>แก้ไขโทยาเป็นจำคุกทดลองชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>(2) เดิมโทยาประหารชีวิตหรือจำคุกทดลองชีวิต แก้ไขโทยาเป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 278</p> <p>ผู้ได้กระทำการอน้าราชการแก่บุคคล อายุกว่าสิบสามปี โดยชูเขี้ยวควยประการ ใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคล นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือ โดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็น บุคคลอื่น ต้องระวังให้เจ้าหน้าที่มีอาชญากรรม ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ</p> <p>แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 279</p> <p>ผู้ได้กระทำการแก้เด็กอายุยัง ไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือ ไม่ก่อต้าน ต้องระวังให้เจ้าหน้าที่มีอาชญากรรม ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้ากระทำการความผิดตามวรรค แรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชูเขี้ยวควย ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืน ได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตน เป็นบุคคลอื่นต้องระวังให้เจ้าหน้าที่มีอาชญากรรม</p>	<p>วรรคหนึ่ง เดิมลงโทษจำคุกไม่เกิน เจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้ง^{แต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี} หรือปรับไม่เกินห้าหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกไม่เกิน สิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขให้เป็นจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ลิบปีสิ่งยื่นปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท หรือหั้งจำหั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 280</p> <p>ถ้าการกระทำการมีค่าตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้คุกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวังโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกปีสิบปี</p> <p>(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังโทษประหารชีวิต</p>	<p>(1) เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกปีสิบปี</p> <p>(2) เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิตแก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>
<p>มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของผู้อื่น เป็นธุระจักหา ล้อไปหรือซักพาไปเพื่อการอนามัย ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท ไม่ว่าการกระทำทำ ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น</p>	<p>วรรคหนึ่ง จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาทแก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>จะได้กระทำในประเทศไทยต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำการมีความผิดตามวาระ แรกเป็นการกระทำการเด็กหญิงอายุยัง ไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวังโทษ จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าปี สิบห้าปี</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของ ผู้อื่นรับคัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไปหรือซักพาไปตามวาระแรกหรือ วาระสอง หรือสนับสนุนในการกระทำ ความผิดดังกล่าวต้องระวังโทษตามที่ กฎหมายไว้ในวาระแรกหรือวาระสอง แล้วแต่กรณี</p>	<p>วาระสอง เดิมจำคุกตั้งแต่นึงปีถึง สิบปี ปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก ไม่ต่ำกว่าปีสิบห้าปี</p> <p>วาระสาม (ระวังโทษตามที่ได้แก้ ไขตามวรรคหนึ่ง วาระสองแล้ว แต่กรณี)</p>
<p>ม.283</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของ ผู้อื่นเป็นครูรับคัวเด็กหญิง ล่อไป หรือซักพาไป เพื่อการอนาจาร ซึ่งหญิง โดยใช้อุบาย หลอกลวงขู่เข็ญ ให้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือ ใช้ชีวิตรื้มฟื้นใจด้วยประการอื่นใด ต้อง ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ปีสิบปีถึงปีสotonห้า ปี และปรับตั้งแต่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วาระแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่นึง ปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่ง หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ปี สิบปีถึงปีสิบห้าปี ปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท</p>

ม.283

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใครของ
ผู้อื่นเป็นครูรับคัวเด็กหญิง ล่อไป หรือซักพาไป
เพื่อการอนาจาร ซึ่งหญิง โดยใช้อุบาย
หลอกลวงขู่เข็ญ ให้กำลังประทุษร้าย
ใช้อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือ
ใช้ชีวิตรื้มฟื้นใจด้วยประการอื่นใด ต้อง
ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ปีสิบปีถึงปีสotonห้า
ปี และปรับตั้งแต่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

วาระแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่นึง
ปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่ง
หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ปี
สิบปีถึงปีสิบห้าปี ปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาทถึง
หนึ่งแสนบาท

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ไม่ว่าการกระทำทั้ง ๆ อันประกอบ เป็นความผิดนั้น จะได้กระทำในประเทศไทย ต่างกันหรือไม่</p>	
<p>ถ้าการกระทำตามวาระแรกเป็น การกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่ เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวังโหง จำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดไม่ต่ำกว่า ปีสิบห้าปี</p>	<p>วรรณสอง เดิมจำกัดตั้งแต่สอง ปีสิบเจ็ดปี และปรับตั้งแต่พ้นมาที่สิบห้าปี ให้มีสี่พันบาท แก้ไขโหงเป็นระวังโหง จำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดไม่ต่ำกว่าปี สิบห้าปี</p>
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวาระ สองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงยังไม่ เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวังโหง ประหารชีวิต</p>	<p>วรรณสาม จำกัดตั้งแต่สองปีสิบ ปี และปรับตั้งแต่พ้นมาที่สิบห้าปี ของแก้ไขโหงเป็นระวังโหงประหาร ชีวิต</p>
<p>ถูกใจเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของ ผู้อ่อน รับคัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีบุตรคน ลูกไป หรือซักพาไปตามวาระแรก วรรณ สอง หรือวรรณสาม หรือสนับสนุนในการ กระทำความผิดคังกล้าว ต้องระวังโหง ตามที่บัญญัติไว้ในวาระแรก วรรณสอง หรือวรรณสาม และแตกรณี</p>	<p>วรรณสี่(ระวังโหงตามที่ได้แก้ ไขเปลี่ยนแปลงในวรรณหนึ่ง วรรณสอง และวรรณสาม และแตกรณี)</p>

มาตรา 284

ถูกใจพาหญิงไปเพื่อการอนามัย
โดยใช้อุบາຍหลอกลวง ชู้เข็ญ ใช้กำลัง

วรรณแรก เดิมโหงจำกัดตั้งแต่
หนึ่งปีสิบเจ็ดปี และปรับตั้งแต่พ้นมาที่

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ประทุณร้าย ให้อำนาจครอบงำบัญคคลอง ภารม หรือให้ไวซีนชื่นใจวายประการอื่น ใด ท้องระวังโทยจำกุกตลอดชีวิต ผู้ใดซ่อนเร้นหนูนิวซึ่งเป็นผู้ถูกพา ไปตามวรรคแรกท้องระวังโทยเช่นเดียวกับ กับผู้พาไปนั้น</p>	<p>ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทย เป็นจำกุก ตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสอง (คงเดิม) วรรคสาม ความเดิมกำหนดว่าให้ ยอมความได้ แต่ในร่างใหม่ควรยกน้อก</p>
<p>มาตรา 288</p> <p>ผู้ใดฆ่าผู้อื่นท้องระวังโทยประหาร ชีวิต</p>	<p>เดิมลงโทยประหารชีวิต จำกุก ตลอดชีวิต หรือจำกุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึง ปีลิบปี แก้ไขโทยเป็นประหารชีวิต</p>
<p>มาตรา 294</p> <p>ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้รัฐ ทางบุคคลทั้งแทสมคนขึ้นไปและบุคคล หนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมใน การนั้นหรือไม่ถึงแก่ความตายโดยการ กระทำในการชุมนุมต่อสู้นั้นของทาง โทยจำกุกตั้งแต่ลิบปีลิบปี หรือปรับ ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือหัง จำทั้งปรับ</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทยจำกุกไม่เกิน สองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือหัง จำทั้งปรับ</p>

ร่างเดิม	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้นั้น แสดงให้เห็นว่าได้กระทำไปเพื่อห้ามการ ชุมนุมต่อสู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบ ด้วยกฎหมาย บุนันไม่ทองรับโทษ</p>	<p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม) วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p>
<p>มาตรา 313</p> <p>ผู้ใดเพื่อโามาซึ่งค่าได้</p> <p>(1) เอาตัวเด็กอาชญาบังไม่เกิน สิบสามปีไป</p> <p>(2) เอาตัวบุตรหลานอาชญากรลับสามปี ไป โดยใช้อุบายนหลอกหลวง ขู่เข็ญ ใช้ กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิด คลองธรรม หรือใช้วิธีข่มชื่นใจด้วยประ การใด หรือ</p> <p>(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุตรหล าด</p> <p>ถ่องระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิด ตั้งแต่วา ตาม (1) และ (2) เป็นเหตุให้ผู้ถูก กักขังรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้ กระทำความผิดต้องระหว่างโทษประหาร ชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตลอด ชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไข โดย เป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตลอด ชีวิต แก้ไขเป็นประหารชีวิต วรรคสาม (ไม่มีการแก้ไขโทษ)</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการกระทำการใดคันนี้เป็นเหตุให้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระหว่างโทษประหารชีวิต</p>	
<p>มาตรา 317</p> <p>ผู้โดยปราศจากเหตุอันสมควรกระเด็กอย่างไม่เกินสิบสามปีไปเลี้ยงจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>
<p>ผู้โดยทุจริต ซื้อ จำหน่ายหรือรับตัวเด็กซึ่งถูกปรากรตามความในวรรคแรก ต้องระหว่างโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำนั้น</p>	<p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม) วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงสองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ถ้าความผิดตามมาตราใดได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนามัย ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 318</p> <p>ผู้โดยสารผู้เยาว์ อายุก้าวสิบสามปี แตะปั้งไม่เกินลิบแปคนปีไปเลี้ยงจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลโดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปค่วย ทองระหว่างโทยาจ คุกตั้งแต่เจ็คปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่องหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรกเดิมลงโทยาจคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่นึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นลีพันบาท แก้ไขโทยาเป็น จำคุกตั้งแต่เจ็คปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่องหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ขอความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทยาจคุกตั้งแต่นึ่งปีสิบลิบปี และปรับตั้งแต่องหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทยาเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีสิบห้าปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่องสามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ผู้โดยสารทุกวิถี ข้อ จำนวน หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพ拉着ตามวรรคแรก ทองระหว่างโทยาจ เช่นเดียวกับผู้พ拉着นั้น ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตราหนึ่ง ได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนารยุกธรรมทำทองระหว่างโทยาจคุกตั้งแต่สิบห้าปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่องหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยาจคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่นึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นลีพันบาท แก้ไขโทยาเป็น จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีสิบห้าปีสิบห้าปี และปรับตั้งแต่องสามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>มาตรา 319</p> <p>ผู้โดยสารผู้เยาว์ อายุก้าวสิบสามปี แตะปั้งไม่เกินลิบแปคนปีไปเลี้ยงจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนารยุกธรรมโดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปค่วย ทองระหว่างโทยาจคุก</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยาจคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่นึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นลีพันบาท แก้ไขโทยาเป็น จำคุกตั้งแต่เจ็คปีสิบห้าปีและปรับตั้งแต่องสามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ตั้งแต่เจ้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สอง หมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ผู้โดยโภคทรัพย์ซื้อ จำหน่าย หรือ รับตัวผู้เยาวชนถูกตราตามวาระแรก ต้องระหว่างโทย เช่นเดียวกับผู้ประกอบนั้น</p>	<p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p>
<p>มาตรา 320</p> <p>ผู้โดยอุบัยหลอกหลวง ชู้เข้ม^จ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ บุคคลของบุตร หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วย ประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอก ราชอาณาจักร ต้องระหว่างโทยจำคุกตั้ง^{แต่} แต่เจ้าปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่น บาทถึงห้าหมื่นบาท หรือหักจำนวนปรับ</p> <p>ถ้าความผิดตามวาระแรกได้กระทำ เพื่อให้ผู้ถูกพาหรือส่งไปนั้นตกอยู่ในอำนาจ ของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อ จะทิ้งให้เป็นคนอนาคต ผู้กระทำต้องระหว่าง^{แต่} โทยจำคุกตั้งแต่เจ้าปีถึงสิบห้าปี และปรับ ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือหัก จำนวนปรับ แก้ไขโทยเป็นจำคุกตั้งแต่เจ้าปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง ห้าหมื่นบาท หรือหักจำนวนปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทยจำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึงเจ้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน บาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทยจำคุก ตั้งแต่เจ้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สอง หมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 336</p> <p>ผู้คลักรหัสโดยชอบด้วยเอกสารชี้แจงหน้า ผู้นั้นกระทำขัดฐานวิ่งราวทรัพย์ต้องระหว่าง โทยจำคุกตั้งแต่เจ้าปีถึงสิบสองปี และปรับ ไม่เกินสามหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยจำคุกไม่เกิน. ห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แก้ไขโทย เป็นจำคุกตั้งแต่เจ้าปีถึงสิบสองปี และปรับ ไม่เกินสามหมื่นบาท</p>
<p>ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่น รับอันตรายจากการหรือจิตใจ ผู้กระทำต้อง^{ห้า} ระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบสองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ ผู้อื่นเสียหาย ผู้กระทำต้องระหว่าง โทยประหารชีวิต</p>	<p>วรรคสอง เดิมลงโทยจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สิบสองหมื่นบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทย เป็นจำคุก ตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบ หมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทยจำคุกตั้งแต่ สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นลงโทยประหาร ชีวิต</p>
<p>มาตรา 339</p> <p>ผู้คลักรหัสโดยใช้กำลังประทุษ ร้าย หรือชี้เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลัง^{ห้า} ประทุษร้าย เพื่อ</p> <p>(1) ในความสะดวกและการลักทรัพย์สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่น ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทยเป็นจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นห้า หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(2) ให้ยื่นให้ชึ้นทรัพย์นั้น (3) บีดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ (4) ปักปิดการกระทำการความผิดนั้น หรือ</p>	<p>วรรณสອอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขใหม่ เป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>(5) ให้พนจากกรรมจบกุณ ผู้นั้นกระทำการความผิดฐานซึ่งทรัพย์ท้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบความลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 ผู้กระทำการดังกล่าวจะต้องลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรณสອอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสิบห้าปี แก้ไขใหม่ เป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สิบห้าปีถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ถ้าการซึ่งทรัพย์เป็นเหตุให้หยื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำผิดท้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรณสื่อ เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสิบห้าปี แก้ไขใหม่เป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าสิบปี</p>
<ul style="list-style-type: none"> - ถ้าการซึ่งทรัพย์เป็นเหตุให้หยื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการดังกล่าวจะต้องลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าสิบปี 	

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการซิงทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่น ถึงแก่ความพยายาม ผู้กระทำต้องระหว่าง โทยประหารชีวิต</p>	<p>วรรคห้า เดิมลงโทยประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขเป็นโทย ประหารชีวิตสถานเดียว</p>
<p>มาตรา 339 ทวि</p>	
<p>ถ้าการซิงทรัพย์ໄດ้กระทำก่อทรัพย์ ตามมาตรา 335 ทวि วรรคแรก ผู้กระ ทำต้องระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึง ยี่ลิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทยจำคุกตั้ง^{ห้าปี} แต่เจ้าของสิ่งลิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่ง หมื่นล้านบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทย เป็นจำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปีและ ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ถ้าการซิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำ ในสถานที่คงที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335 ทวि วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระหว่าง โทยจำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี และ ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>	<p>วรรคสอง เดิมลงโทยจำคุกตั้ง^{ห้าปี} แต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี และปรับตั้งแต่สอง หมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทยเป็น^{ห้าปี} จำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>
<p>ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสองเป็นเหตุให้ยื่นรับอันตราย แก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระหว่าง โทยจำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี และ ปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคสาม เดิมลงโทยจำคุกตั้ง^{ห้าปี} แต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี และปรับตั้งแต่สาม หมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทยเป็น^{ห้าปี} จำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี และปรับ ตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>ถ้าการซิงทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสองเป็นเหตุให้ยื่นรับอันตราย สาหัส ผู้กระทำต้องระหว่างโทยจำคุก</p>	<p>วรรคลี่ เดิมลงโทยจำคุกตลอด ชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบห้าปี แก้ไขโทยเป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ตลอดชีวิต หรือจำกัดไม่ทำก้าวหน้าลิบปี</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามธรรมชาติแรก</p> <p>หรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ยื่นถึงแก่</p> <p>ความพยายามกระทำการท่องเทวะของพระ</p> <p>ชีวิต</p>	<p>วรรคห้า กงเดิม (ไม่มีการแก้ไข)</p> <p>อัตราไทย)</p>
<p>มาตรา 340</p>	
<p>ผู้ใดชิงทรัพย์โดยรวมกันกระทำการ</p> <p>ความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้น</p> <p>กระทำการมิชอบด้วยกฎหมายปล้นทรัพย์ของพระ</p> <p>โภชนาจตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบปี และปรับ</p> <p>ตั้งแต่สามหมื่นบาทถ้วนห้าหมื่นบาทถ้วน</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำกัดตั้งแต่</p> <p>ลิบปีถึงลิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท</p> <p>ถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโภชนาจเป็นจำกัด</p> <p>ลิบห้าปีถึงยี่ลิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท</p> <p>ถึงห้าหมื่นบาท</p>
<p>ถ้าในการปล้นทรัพย์ ผู้กระทำ</p> <p>แม้แต่คนหนึ่งคนใด มีอาชญาคิตัวไปด้วย</p> <p>ผู้กระทำการท่องเทวะของพระจำกัดตั้งแต่ลิบปี</p> <p>ถึงยี่ลิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถ้วน</p> <p>จนถึงแสนบาท</p>	<p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำกัดตั้งแต่</p> <p>ลิบสองปีถึงยี่ลิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่น</p> <p>ถึงห้าหมื่นบาทถ้วนแก้ไขโภชนาจเป็นจำกัด</p> <p>ตั้งแต่ลิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถ้วน</p> <p>จนถึงแสนบาท</p>
<p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ยื่นรับ</p> <p>รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการท่องเทวะของพระ</p> <p>จำกัดตลอดชีวิต หรือจำกัดไม่ทำก้าวหน้า</p> <p>ลิบปี</p>	<p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำกัดตลอด</p> <p>ชีวิตหรือจำกัดตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบปี แก้</p> <p>ไขโภชนาจเป็นจำกัดตลอดชีวิตหรือจำกัดไม่</p> <p>ทำก้าวหน้าลิบปี</p>
<p>ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดย</p> <p>แสดงความหารุณจนเป็นเหตุให้ยื่นรับ</p>	<p>วรรคสี่ เดิมลงโทษจำกัดตลอด</p> <p>ชีวิตหรือจำกัดตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่ลิบปีแก้</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้เป็นยิง ใช้วัตถุระเบิดหรือการทำทรมาน ผู้กระทำต้องระวังโภคประหารชีวิตหรือฆ่าครุก/molochชีวิต</p> <p>ถ้าการปลันทรพย์เป็นเหตุให้เสื่อมแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวังโภคประหารชีวิต</p>	<p>ใช้โภคเป็นฆ่าครุก/molochชีวิต หรือฆ่าครุกไม่ทำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสี่ เดินลงโภคฆ่าครุก/molochชีวิต หรือฆ่าครุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้โภคเป็นประหารชีวิต หรือฆ่าครุก/molochชีวิต วรรคห้า (ไม่มีการแก้โภค)</p>
<p>มาตรา 340 ทว.</p> <p>ถ้าการปลันทรพย์ได้กระทำต่อทรพย์ตามมาตรา 335 ทว. วรรคแรกผู้กระทำต้องระวังโภคฆ่าครุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สิบห้าบาทถ้วนจนถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการปลันทรพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่คงที่นัญญาไว้ในมาตรา 335 ทว. วรรคสอง ผู้กระทำต้องระวังโภคฆ่าครุก/molochชีวิต หรือฆ่าครุกไม่ทำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>ถ้าการปลันทรพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสอง ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคนใดมีอาชญาคิดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวังโภคฆ่าครุก/molochชีวิต หรือฆ่าครุกไม่ทำกว่าสามสิบห้าปี</p>	<p>วรรคแรก เดินลงโภคฆ่าครุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถ้วนจนถึงหนึ่งแสนบาท แก้โภคเป็นลงโภคฆ่าครุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่หมื่นบาทถ้วนจนถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เดินลงโภคฆ่าครุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถ้วนจนถึงหนึ่งแสนบาท แก้โภคเป็นฆ่าครุก/molochชีวิต หรือฆ่าครุกไม่ทำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>วรรคสาม เดินลงโภคฆ่าครุก/molochชีวิต หรือฆ่าครุกตั้งแต่ลิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้โภคเป็นฆ่าครุก/molochชีวิตหรือฆ่าครุกไม่ทำกว่าสามสิบห้าปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการปัลพัธร์พยาตามวาระแก้ หรือวาระสองเป็นเหตุให้ยื่นรับอันตราย สาหัส ผู้กระทำต้องระวังโทยจำกัดลด ชีวิต หรือจำกัดไม่ทำกว่าห้าสิบปี</p>	<p>วาระถี เดิมลงโทยจำกัดลดชีวิต แก้ไขโทยเป็น จำกัดลดชีวิต หรือจำกัด ไม่ทำกว่าห้าสิบปี</p>
<p>ถ้าการปัลพัธร์พยาตามวาระแก้หรือ วาระสองได้กระทำโดยแสดงความทารุณ จนเป็นเหตุให้ยื่นรับอันตรายแก่กาย หรือ จิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้ตุ๊กตุระเบิด หรือกระทำ หวานาน ผู้กระทำต้องระวังโทยประหาร ชีวิต</p>	<p>วาระห้า เดิมลงโทยประหารชีวิต หรือจำกัดลดชีวิต แก้ไขโทยเป็นประหาร ชีวิต</p>
<p>ถ้าการปัลพัธร์พยาตามวาระแก้ หรือวาระสองเป็นเหตุให้ยื่นถึงแก่ความ ตาย ผู้กระทำต้องระวังโทย ประหาร ชีวิต</p>	<p>วาระหก (ไม่มีการแก้ไขโทย)</p>

ศูนย์วิทยาธุรกิจฯ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ที่โคน้ำมาร่วมกันทั้งหมด
และผ่านการพิจารณาของสภาบูรพาชนนย์และ
คงเหลือการพิจารณาของวุฒิสภาเพียงชั้นตอนเดียว

ข้อสังเกตเกี่ยวกับเครื่องหมายในภาคผนวกนี้

1. เครื่องหมายขีดสาม (/ / /) หมายถึง ข้อความนั้น^{ถูกตัดออกโดยคณะกรรมการวิชาการ}
2. เครื่องหมายขีดเส้นใต้ () หมายถึง^{คณะกรรมการวิชาการได้เพิ่มเติมข้อความนั้น}

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในยกเลิกความในมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวีมาตรา 277 ทวี มาตรา 278 มาตรา 279 และมาตรา 280 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหูงึ่งซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยชู้เชื้อ ด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหูงึ่งอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถซักฟันได้

หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจยิ่งกว่าคนเป็นบุคคลอื่น ทองระหว่างโทยจำกัดตั้งแต่ เจ้าชีวิตปัจจุบัน
ยี่สิบปีและปรับตั้งแต่ที่มี สิ่งที่แยกพ้นนาทีสี่ห้ามนาที

ถ้าการกระทำการความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาชญาณเป็นหรือวัตถุ
ระเบิด หรือโดยรวมกระทำการความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหนหู ทองระหว่าง
โทยจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นนาทีถึงสี่หมื่นนาที หรือจำกัด
ตลอดชีวิต

มาตรา 277 ผู้ได้กระทำการเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิง
นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ทองระหว่างโทยจำกัดตั้งแต่ เจ้าชีวิตปัจจุบัน ยี่สิบปี และปรับตั้งแต่
สิบห้าปีห้าหมื่นสี่พันนาทีถึงสี่หมื่นนาที หรือจำกัดตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำการความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยรวมกระทำการความผิดด้วยกัน
อันมีลักษณะเป็นการโหนหูเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้
อาชญาณเป็น หรือวัตถุระเบิดทองระหว่างโทยจำกัดตลอดชีวิต

มาตรา 277 ทวิ ถ้าการกระทำการความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือ
มาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยจำกัดตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
และปรับตั้งแต่สามหมื่นนาทีถึงสี่หมื่นนาที หรือจำกัดตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยประหารชีวิต หรือจำกัดตลอด
ชีวิต

มาตรา 277 ตรี ถ้าการกระทำการความผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือ
มาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยประหารชีวิต หรือจำกัดตลอด
ชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระหว่างโทษประหารชีวิต

มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยชู้เชิงค้าย
ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้
หรือ โดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจวิเคราะห์เป็นบุคคลอื่น ต้องระหว่างโทษจำคุกทั้งหมดทั้งสิ้น
ไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่ห้าบาทถ้วน ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้น^{จะ}ยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระหว่างโทษจำคุกทั้งหมดทั้งสิ้น ไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่
ห้าบาทถ้วน ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชู้เชิงค้าย
ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้
หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจวิเคราะห์เป็นบุคคลอื่น ต้องระหว่างโทษจำคุกทั้งหมดทั้งสิ้น
ไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่ห้าบาทถ้วน ไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 280 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือ มาตรา 279
เป็นเหตุให้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระหว่างโทษจำคุกทั้งหมดห้าปีถึงยี่สิบปี
และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถ้วนสี่หมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระหว่างโทษประหารชีวิต หรือจำคุก
ตลอดชีวิต

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 282 มาตรา 283 และมาตรา 284
แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลง
วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อให้ Lar เรื่องความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป
หรือรักษาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิง
หรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระหว่างโทษจำคุกทั้งหมดห้าปี และปรับตั้งแต่

หากพื้นบทิงสามหนึ่งนาท ใน "การกระทำค้าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดคนจะได้กระทำในประเทศค้างกันหรือไม่"

ถ้าการกระทำความผิดตามวาระแรกเป็นการกระแทกหนูนิยงอายุบังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

บุตรใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของบุตรอันรับคัวเด็กหนูนิยงหรือหนูนิยงซึ่งมีบุตรหาลูกไป หรือซักพาไปตามวาระแรก หรือวาระสอง หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวังโทษตามที่บัญญัติไว้ในวาระแรก หรือวาระสอง และแทรกไว้

มาตรา 283 บุตรใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของบุตรอันเป็นบุรฉัคหา ลูกไป หรือซักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหนูนิยง โดยใช้อุบายนหลอกลวง ชี้เชี้ยว ใช้กำลังประหุร้าย ใช้อ่านจากองจำนวนคุกคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจค่ายประการอื่นให้ ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ใน "การกระทำค้าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดคนจะได้กระทำในประเทศค้างกันหรือไม่"

ถ้าการกระทำความผิดตามวาระแรกเป็นการกระแทกหนูนิยงอายุบังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวาระสอง เป็นการกระแทกหนูนิยงอายุบังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต

บุตรใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของบุตรอันรับคัวเด็กหนูนิยงหรือหนูนิยงซึ่งมีบุตรหาลูกไป หรือซักพาไปตามวาระแรก วาระสองหรือวาระสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ก่อความเสียหายต่อครอบครัวของระวังโทษตามที่บัญญัติไว้ในวาระแรก วาระสอง หรือวาระสาม และแทรกไว้

มาตรา 284 บุตรใดพาหนูนิยงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายนหลอกลวง ชี้เชี้ยว ใช้กำลังประหุร้าย ใช้อ่านจากองจำนวนคุกคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจค่ายประการ

อันໄດ ทองระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่ที่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าให้ห้าส่องพันบาท
ถึงสี่หนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดซ่อนเง้นหลบซ่อนเป็นอยู่กพาไปตามวาระแรก ทองระหว่างโทยเข่น เดียวกับ
บุพพาไป penn

ความผิดตามมาตรา นี้ เป็นความผิดอันข่มความໄค"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 286 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ชั้ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิริวติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2514
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 286 ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีกำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้
ของหลบซ่อนค่าประเวณี ทองระหว่างโทยจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่ง
หมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดไม่มีบจจัยอย่างอื่นอันปราภูสำหรับค่าชีพหรือไม่มีบจจัยอันพอเพียง
สำหรับค่าชีพ และ

(1) ปราภูรวมกับหลบซ่อนค่าประเวณี หรือสมาคมกับหลบซ่อนค่าประเวณี
คนเดียวหรือหลายคนเป็นอาชญา

(2) กินอยู่หลบบ้าน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยหลบซ่อนค่า
ประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เช้าແරกแซงเพื่อช่วยเหลือชั่งค่าประเวณีในการหำເຂາວິວຫກນູ້ທີ່
คงค้างกับหลบซ่อนค่าประเวณีนັ້ນ

ให้ด้วยเหตุผลดีร่วมชีพอยู่จากรายได้ของหลบซ่อนในการค่าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็น
ที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทญญัญติแห่งมาตราນี้ให้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหลบซ่อนค่าประเวณี
ชั่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมบรรยาย"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 287 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 287 ผู้ใด

(1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือ โภยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ ทำ บล็อก มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออก หรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือท่าให้แพร่elay โภยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิงพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพพยนตร์ แบบบันทึกเสียง แบบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของตามกังกัลวแล้ว ขายจากหรือแสวงหาผลประโยชน์ หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของ เช่นวนน

(3) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่elay หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของตามกังกัลวแล้ว โฆษณาหรือใช้ชื่อโภยประการใด ๆ ว่ามีบุคลกรทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณา หรือใช้ชื่อว่าวัตถุ หรือสิ่งของตามกังกัลวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือ โภยวิธีใด

ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือหั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิริวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความท่อในนี้แทน

"มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อโภยความในมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่ง

(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โภยใช้อุบัติหลอกลวง ชู้เชัญ ใจ กำลังประทุษร้าย ใช้อ่านาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

กองระหว่างโทยจำกัดก็ตั้งแต่ลิบหน้าปี แล้วปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำกัดลดลงชีวิต หรือ ประหารชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวาระแรกเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหนวงเหนี่ยว หรือนัดกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยธรรมดาย หรือโดยหารุณให้รายจันเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยประหารชีวิต หรือจำกัดลดลงชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหนวงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยประหารชีวิต"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 315 แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความท่อไปนี้แทน

"มาตรา 315 ผู้ใดกระทำการเป็นคุก掠 รับหรือยอมจะรับทรัพย์เดิน หรือประโยชน์อย่างใดที่มิควรได้จากผู้กระทำการต้องลงโทษมาตรา 313 หรือจากผู้ที่จะให้กำไรได้ กองระหว่างโทยจำกัดก็ตั้งแต่ลิบหน้าปี แล้วปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือ จำกัดลดลงชีวิต"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 317 มาตรา 318 และมาตรา 319 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิริวติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความท่อไปนี้แทน

"มาตรา 317 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ญูกครอง หรือญูดแล กองระหว่างโทยจำกัดก็ตั้งแต่ลิบหน้าปี แล้วปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท"

ผู้ใดโดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากตามวาระแรก กองระหว่างโทยเร้นเดียวกับผู้ปรากฏ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำการต้องระหว่างโทยจำกัดก็ตั้งแต่ลิบหน้าปี แล้วปรับตั้งแต่นั้นเป็นมากที่สี่หมื่นบาท"

มาตรา 318 ผู้ให้บริการผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่งไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากนิคามารดา บุปผาของ หรือบุคคลและโดยผู้เยาว์นั้นไม่เดินใจไปค้าย ทองระหว่างโภช จำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ให้โดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับค้าผู้เยาว์ชั้นดูกรากตามวาระแรกของระหว่างโภชเนนเดียวกับบุพราภรณ์

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำทองระหว่างโภชจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 319 ผู้ให้บริการผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่งไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากนิคามารดา บุปผาของ หรือบุคคลและ เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเดินใจไปค้าย ทองระหว่างโภชจำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ให้โดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับค้าผู้เยาว์ชั้นดูกรากตามวาระแรก ทองระหว่างโภชเนนเดียวกับบุพราภรณ์"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 320 แหงประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความคืบไปนี้แทน

มาตรา 320 ผู้ให้ข้อมูลลอกวง หรือเขียน ใช้กำลังประทุษราย ใช้อ่านจดหมายของบุคคลของธรรม หรือไว้วิชิณชื่นใจด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปเอกสารอาณาจักร ทองระหว่างโภชจำกัดตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่พันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือหักจำแหงปรับ

ถ้ากระทำการความผิดตามวาระแรกได้กระทำเพื่อให้บุคคลหรือสองไปนั่นก็อยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อจะหักให้เป็นคนอนาคต ผู้กระทำทองระหว่างโภชจำกัดตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่พันบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 10 ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา 335 แหงประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความคืบไปนี้แทน

"มาตรา 335 น้ำใจลักษณะ"

(1) ในเวลาภารกิจ

(2) ในที่ที่อยู่ในเวลาระดับสูงที่มีเหตุเพียงไม่ถ้วน การระเบิด อุทกภัย หรือในที่ที่มีอุบัติเหตุ เหตุทางภัยแกร่งไฟ หรือyanพานะอันที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอันทำลงเดียวแก้ หรืออาชญากรรมที่มีเหตุเช่นวนนั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังคุ้มครองยืนหยัด หรืออาชญากรรมใดๆ

(3) โดยทำอันตรายลึกลับก็คันสำหรับคุณครองบุคคลหรือทรัพย์หรือโดยผ่านลึกลับนานนั้นเข้าไปโดยประการใดๆ

(4) โดยเข้าทางซองทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จำนำให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางซองทางซึ่งนั้นเป็นใจเปิดไว้ให้

(5) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นบุคคลอื่น มอมหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้

(6) โดยลวงว่าเป็นเจ้าหนังงาน

(7) โดยมีอาวุธ หรือโดยรวมกระทำการมิถูกด้วยกันทั้งแต่สองคนขึ้นไป

(8) ในเกหะสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะที่คนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้น

(9) ในสถานที่บูชาสาธารณะ สถานที่รักษา หาอุกฤษณาที่จดครุฑหรือเรื่องสาธารณะ สาธารณะสถานสำหรับนักถือศีล หรือในบวคบานสาธารณะ

(10) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์

(11) ที่เป็นของนายจ้างหรือห้องน้ำในความครอบครองของนายจ้าง

(12) ที่เป็นของน้ำมืออาชีพก่อกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรม หรือไม่มาจากกระบวนการกิจกรรมนั้น

ท้องระหว่างโหมเจ้าคุกทั้งหมดนั้นเป็นที่น้ำ และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่ปรากฏไว้ในอนามาตราดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป บุกรากทำห้องระหว่างโหมเจ้าคุกทั้งหมดนั้น

บังเจ็บ และปรับตั้งแต่งสองพันบาทถ้วนหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโศ กะบือ เกรียงกุด หรือเครื่องจักรที่มีมูลค่าซึ่งกิจกรรมมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรม บุกระทำต้องระวังโหน จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถ้วนหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดค้างกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำโดยความจำใจ หรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์นั้นมีราคาเดือน้อย ศาลมจะลงโทษผู้กระทำ ความผิดดังที่ญญูติไว้ในมาตรา 334 ก็ได้

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 335 ทว แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 335 ทว ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพหุรูปหรือวัตถุในทางศิลปะ ถ้า ทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดของพระพหุรูป หรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวังโหนจักคุกตั้งและสามปีถึงสิบปี และ ปรับตั้งแต่สองพันบาทถ้วนหนึ่งหมื่นบาท

(1) ที่เห็นพระพหุรูปหรือวัตถุในทางศิลปะ ที่ลักทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของ ชาติหรือศาสนา หรือเป็นสิ่งที่เชื่อว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ หรือลักษณะที่สำคัญ ให้ลักทรัพย์นั้นไว้ต้องไม่ต้องหักหวก หรือขัดขวางอย่างใดๆ

(2) ที่เห็นโทษหรือภาระที่ลักทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของชาติหรือศาสนา

ต้องหักหวกโทษหักหักตัวตั้งแต่คราวหนึ่งเป็นต้นไป แต่หักหวยตัวตั้งแต่คราวที่สองเป็นต้นไป

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกให้ชั่งทั้งทรัพย์ทั้งหมด (๑) และได้กระทำใน วิถี สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศิลปะ โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของ แผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หรือที่ก่อสร้างหรือตั้งไว้ที่ชั่งทั้งทรัพย์ทั้งหมด (๒) และชั่งทั้งทรัพย์ทั้งหมดที่ร้ายสัตว์ด้วยที่ญญูติไว้ในมาตรา ๓๓๙ (๑) (๒)

(๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) ที่ ๑ (๑๑) ผู้กระทำต้องระวังโหงจำกัดตั้งแต่
ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 339 แห่งประมวล
กฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21
พฤษจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่บ่อมอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา
หนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโ.co กระเบื้อ เกร็ง
กลหรือเกร็งจักรหอยมีอาชีพกลิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกลิกรรม ผู้กระทำต้องระวัง
โหงจำกัดตั้งแต่สิบปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในวรรคแรกของมาตรา 339 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 339 ทวิ ถ้าการซิงทรัพย์โดยกระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวิ
วรรคแรก ผู้กระทำต้องระวังโหงจำกัดตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สิบหมื่นบาท
ถึงสามหมื่นบาท"

.....
คุณรัชทัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑.

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโภชกับการกระทำการท่าความผิด

ข้อแนะนำในการตอบแบบสัมภาษณ์

1. ในกองคงซื้อยี่ห้อในแบบสอบถามนี้
2. โปรดเขียนเกร็งหมายลงใน () ที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด เพียงขอเดียว หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ท่านมีอายุ.....ปี เพศ.....อาชีพ.....
จบการศึกษาสูงสุดระดับ.....
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาหรือไม่
 - () รู้เป็นอย่างดี และใช้ประกอบอาชีพโดยตรงค่าย
 - () รู้เพราเดียศึกษามาแต่ไม่ได้ประกอบอาชีพทางค้านกฎหมายอาญา
 - () รู้บ้าง จากการฟังผู้อื่น หรือ จากสื่อมวลชน
 - () ไม่มีความรู้ด้านนี้เลย
3. ท่านเห็นว่าการลงโทษในปัจจุบันเหมาะสมกับการกระทำการท่าความผิดหรือไม่
 - () เหมาะสมคือแล้ว
 - () เหมาะสมเป็นบางกรณี
 - () ไม่เหมาะสม
4. อัตราโภชในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการกระทำการท่าความผิดที่เกิดขึ้นเพียงใดหรือไม่
 - () มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก
 - () มีความสัมพันธ์กันอยู่บ้าง
 - () ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

5. สาเหตุใดท่านเห็นว่าเป็นตัวก่อให้เกิดการกระทำการท้าความผิด (เลือกได้หลายช่อง)

- () ความหนาแน่นของพล เมือง
- () ความยากจน และการกรองซึ่พ
- () ขาดการศึกษา
- () การลอกเลียนแบบจากสื่อมวลชน
- () แหล่งอบรมมุช
- () การขยายตัวของอุตสาหกรรม และการพาณิชย
- () ขาดการควบคุมอาหาร
- () การออกไปทำงานนอกบ้านของสตรี
- () ยาเสพติดในไทย
- () ทุกข์ท้อความมา

6. ความต้องการต่อไปนี้ ท่านเห็นว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำการท้าความผิด ไม่มากที่สุด

- () เงิน
- () ฐานะ และความก้าวหน้าทางอาชีพ
- () การยอมรับของสังคม

7. การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือการกระทำการท้าความผิด ควรเพ่งเล็งอย่างไร ไม่มากที่สุด

- () ระบบกฎหมาย
- () ระบบราชการ
- () ตัวผู้กระทำการท้าความผิด
- () ทุกข์ท้อความมา

8. หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด ที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญที่สุดในการบังคับใช้กฎหมาย

- () ตำรวจ
- () อัยการ

- () ศาล
 () ราชทัณฑ์
9. วัตถุประสงค์ของการลงโทษขอให้หานเห็นว่าเหมาะสมที่สุด
 () ลงโทษเพื่อเป็นการ吓ดแทนแก้แค้น
 () ลงโทษเพื่อการข่มขู่
 () ลงโทษเพื่อการบังคับและปรับปรุงแก้ไข
 () ลงโทษเพื่อครุใช้ความเสียหาย
 () ลงโทษเพื่อตัดออกจากหมู่คณะหรือสังคม
10. หานเห็นสมควรให้มีโทษประหารชีวิตรือไม่
 () เห็นสมควรให้มีไว้ แต่คงใช้ความรุนแรงในการลงโทษ
 () เห็นควรให้มีไว้ แต่เปลี่ยนแปลงวิธีการประหาร
 () เห็นควรให้ยกเลิก
11. การลดโทษของศาล การรอการลงโทษ หรือการรอการกำหนดโทษ หานเห็นว่า
 () จะทำให้มีการกระทำความผิดมากขึ้น
 () ในมีผลต่อการกระทำความผิด เพราะเป็นเพียงหลักในทางกฎหมาย
 () จะทำให้การกระทำความผิดลดลงได้
 () ในมีผลต่อการกระทำความผิด แต่จะทำให้งานของศาลเร็วขึ้น
12. การพักการลงโทษ และการอภัยโทษ หานมีความเห็นว่า
 () จะทำให้มีการกระทำความผิดมากขึ้น
 () ในมีผลต่อการกระทำความผิด เพราะเป็นเพียงหลักการในทางกฎหมาย
 () จะทำให้การกระทำความผิดลดลงได้
 () ในมีผลต่อการกระทำความผิด แต่จะทำให้งานของราชทัณฑ์เร็วขึ้น
13. การกระทำใดที่สามารถหยุดยั้งการกระทำความผิดได้ดีที่สุด
 () มาตราการลงโทษของศาล

- () ความรวดเร็วในการจับกุมของตำรวจ
 () การปรับปรุงการคุ้มครองให้ดีขึ้น
 () การให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมแก่ประชาชน
14. การปกรองประเทศไทยระบบที่ท่านเห็นว่าจะลดการกระทำการทำความผิดได้ที่สุด
 () ประชาธิปไตยแบบเสรี
 () ประชาธิปไตยโดยทหาร
 () เบ็ดจการโดยทหาร
 () สังคมนิยม
15. หากท่านคิดจะแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้วยการกำหนดอัตราโทษ ท่านเห็นควรเพิ่ม
 โทษหรือลดโทษจากอัตราปัจจุบันนี้
 () เพิ่มควรเพิ่มโทษให้หนักขึ้น
 () เพิ่มควรลดโทษ
 () คงพิจารณาเป็นราย ๆ ไป
16. การที่รัฐกำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้นนั้น ท่านเห็นว่าจะทำให้การกระทำการทำความผิดลดลง
 หรือไม่
 () ลดลงอย่างแน่นอน และไคลล์ในระบบฯ
 () ลดลงเที่ยงชัวชัวฉะ แล้วจะเริ่มกระทำการทำความผิดมากขึ้นอีก
 () ไม่ลดลง
17. ขณะนี้อาชญากรรมหรือการกระทำการทำความผิดของประเทศไทย ที่จำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ
 นั้น ท่านเห็นว่าข้อใดที่ทรงก้มความเห็นของท่านที่สุด
 () อัตราโทษไม่เหมาะสม ควรแก้ไข
 () ในใช้อัตราโทษโดยตรง แต่ข้อกฎหมายบังคับจัดทางสังคมเป็นสำคัญ
 () ไม่ควรวิเคราะห์ เพราะเมื่อมีจำนวนคนเพิ่มขึ้น อาชญากรรมย่อมมากตาม
18. ท่านเคยทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนอาชญากรรมหรือการกระทำการทำความผิดของประเทศไทย
 หรือไม่

() ทราบ เพาะเกี่ยวข้องกับวิชาชีพหรืออาชีพโดยตรง

() ทราบบาง แต่ไม่มากนัก

() ไม่เคยทราบเลย

19. หากหานายทราบข้อมูลการกราฟทำความผิด ท่านทราบมากจากแหล่งใดมากที่สุด
(เลือกได้หลายข้อ)

() ศาล

() อัยการ

() ตำรวจ

() ราชทัณฑ์

() สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์

() ไม่เคยทราบข้อมูลเหล่านี้เลย

20. ท่านเห็นควรแก้ไขมัญหาอาชญากรรมอย่างไร โปรดแสดงความเห็นของท่าน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิเทศสัมภาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติบุคคลนักเรียน

นายสมหมาย จันทร์เรือง เกิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ.

2491 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จปริญญาดุษฎีศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2514 สอนได้ประกาศนียบัตรครุพิเศษมัชยม
จากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2518 สำเร็จปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
(ภาคพิเศษ) สาขามัชยม จากคุ้งตะเภาลงกรรณมหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2520
และได้ทำวิทยานิพนธ์หัวข้อ "ความเห็นของครู
และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ในชั้นมัชยมศึกษา^ก
ตอนปลาย สายอาชีพ โรงเรียนพิชัยการ ราชดำเนิน พ.ศ. 2519" สำเร็จ
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เมื่อปี พ.ศ. 2525 การวิจัยเพื่อปริญญาดุษฎีศาสตรมหาบัณฑิตนี้ได้รับทุนจาก
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปัจจุบันเป็นหัวหน้าสายวิชาภูมายและ
ภารือการ โรงเรียนพิชัยการ ราชดำเนินชนบท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
คุ้งตะเภาลงกรรณมหาวิทยาลัย